

CAITANYA BHAGAVATA

Antya Kapitola 1

Uctívám dva bratry Pána Caitanyu a Pána Nityanandu. Oni jsou nejvelkodušnější Nejvyšší Páni, transcendentálně umístění a vtělení nepředstavitelné duchovní moci. Tito dva Nejvyšší ovladatelé se nyní zjeví na této zemi ve Svě věčné podobě. Ó Pane, skládám opakované poklony Tvým lotosovým nohám. Jsi Nejvyšší Absolutní Pravda, vševědoucí o minulosti, současnosti a budoucnosti. Nyní Jsi se zjevil jako syn Šrí Jagannathy Misry. Také skládám své ponížené poklony nohám všech Tvých oddaných služebníků, kteří jsou Tvými syny (goswamími v odříkavém řádu života či společném zpívání svatých jmen, které Jsi založil a propagoval), Tvoje společnice (podle zjeveného rozboru Visnupriya, která je silou Bhudevi, Laksmipriya, která je silou Šrídevi a Navadvipa dhama, která je silou lila, nila či durga - podle zřetele a nálady - tyto duchovní energie jsou zosobněny Gadadharou, Naraharim, Ramanandou, Jagadanandou atd. Všechna sláva Šrí Kršnovi Caitanyovi, milovanému Pánu Lakšmídevi, Bohyně štěstí. Pán Nityananda je Mu velice drahý. Všechna sláva Pánu Vaikunthy, nejlepšímu mezi všemi sannyasíny. Všechna sláva Jeho vznešeným oddaným. Pán Gauracandra je přítelem ponížených duší. Prosím, umísti Svoje lotosové nohy na trůnu mého srdce. Prosím, slyšte pozorně témata popsaná v Antya-lile, týkající se Pánovy činnosti po přijetí sannyasy a Jeho cesty do Jagannatha Puri. Noc Svého sannyasa zasvěcení strávil Pán Caitanya v Katwa. Bezprostředně po dokončení obřadu sannyasa Pán nařídil Mukundovi zpívat. Vstal a energicky začal tančit. Oddaní Ho obklopili a připojili se sborem. Pán byl bezprostředně přemožen extází. Když tančil, Pán zakoušel stavy zadýchání, smíchu, pocení, třesení, zježení vlasů a křiku. Pak se s hlasem hromu nebo řevem tisíce lvů zhroutil na zem. Náraz Jeho pádu způsobil vlnu otřesu mezi diváky. Kamandalu létala v Jeho rukou na jednu stranu a sannyasinská tyč zase na druhou. Pán byl uchvácen a poblázněn láskou k Sobě. Tančíc a víříc, šel ke Svému guruovi a objal Ho rozzářen štěstím.

Pán milostivě objal Kesavu Bharatiho a osvětil láskou k Bohu. Začali tančit, zpívat a točit se v extázi. Jeho kamandalu a danda vylétly ze sevření rukou. Zapomněl na okolní svět a zasažen božskou láskou se válel po zemi nedbaje, že šaty už nepokrývají jeho tělo. Pána potěšilo vidět Kesavu Bharatiho v takové extázi. Tančili spolu, přivádějíce oddané do záchvatu extáze. Oddaní ocenili tento vzácný pohled halasným zpíváním svatého jména. Skládám své poklony nohám Kesavy Bharatiho, nejoddanějšímu sannyasinovi, neboť tančil s Nejvyšším Pánem, jehož je obtížné potkat dokonce pro zosobněné Védy. On je guruem Pána všeho nekonečného stvoření. Noc ubíhala, zatímco guru a jeho žák spolu tančili. Nakonec Pán žádal požehnání Svého guru, říká: "Chci jít do pustiny a tam hledat Pána Svého srdce Kršnu Candru. Jeho guru odpověděl: "Chci Tě doprovázet a vychutnávat s Tebou extázi sankirtanu."

Pán požehnal Svého guru a dovolil mu jít s Sebou, žádaje ho, aby kráčel chvílemi před Ním a chvíli Ho následoval. Když se Pán připravil k odchodu, objal

Candraskharu Acaryu a začal hlasitě plakat. Pán Caitanya řekl: "Prosím, vrať se domů k ostatním Vaišnavům a řekni jim, že jsem odešel do bezdomoví. Prosím, jdi zpět bez nejmenší lítosti, Jsem navždy uvězněn ve tvém srdci. Ty jsi Můj otec a Já tvůj syn. Jsi Můj věčný společník." Pán potom odešel. Candrasekhara Acarya byl přemožen silným citem a upadl do bezvědomí. Nikdo nemůže rozumět Pánově nepředstavitelné moci, a proto také neplodné hoře z odloučení může udržet člověka naživu.

Po nějaké době, když znovu nabyl vědomí, Candrasekhara Acarya odešel do Navadvipy. Oznámil každému v Navadvipu, že Pán vstoupil do poustevny oděn rouchem sannyasina. Tato novinka se hluboce dotkla všech oddaných a oni plakali v trýzni z odloučení. Ničivý efekt té zprávy byl rozsáhlý a prudký. Advaita Acarya, ztuhlý zármutkem, plakal: "Nemohu žít!" a padl do bezvědomí. Srdcervoucí volání oddaných by dokázalo roztavit nejkrutější srdce. Sacidevi stála nehybně jako dřevěná loutka, tiše jako kámen, zdrcena novinkou. Jiné ženy padly na zem a žalostně bědovaly. Advaita Acarya, když nabyl vědomí, vykřikl: "Jaký další užitek má teď můj život, když můj Pán odešel? Vrhnu se do Gangy a když mne zadržíš, odejdu do temnoty noci." Záchvěv hoře z odloučení naplnil všechny neklidem a sklíčeností. Cítili nemoc, nevrlost a byli připraveni ukončit své životy. Ačkoliv většina z nich byli vážní a učení lidé, nyní byli znepokojeni a jejich mysl v neklidu. Když oddaní byli připraveni ukončit svoje životy a jejich neplodné neštěstí, hlasitý nebeský hlas zaujal jejich pozornost: "Ó Advaito Acaryo a všichni oddaní, nebuďte smutní a jděte šťastně uctívat Kršnu. Váš Pán a mistr se vrátí za několik dní a bude mezi vámi znovu. Zapomeňte na rozhodnutí zanechat svých životů, protože můžete být s Pánem stejně jako předtím." Slyšíce tuto nebeskou zprávu, oddaní zapomněli na odvrhnutí svých životů a usedli okolo Sacidevi, zpívající Pánovu slávu.

Pán Gauracandra, nejlepší ze sannyasinů, nyní cestoval s Nityanandou, Gadadharou a Mukundou západním směrem, po celou dobu zpívaje svatá jména. Před Pánem šel Kesava Bharati a vzadu chodil Govinda. Kráčeje jako král do pustiny, Pán byl následován tisíci bédujícími lidmi. Všichni okolo dupali v pralese, aby Ho mohli následovat beze strachu. Naplněn slitováním, Pán se k nim obrátil a řekl: "Všichni jděte domů a zpívejte Kršnovu svaté jméno. Už brzy získáte požehnání, že budete mít Kršnu jako svůj nejceněnější dar v životě. Možná se oddaná nálada, po které touží i Šiva, Brahma, Sukadeva Gosvami a jiní, zjeví ve vašem srdci." Oddaní hlasitě provolávali svoje uznání a radost a vrátili se domů jako v transu. Pán odešel do oblasti Radha a požehnal celou tuto zemi. Tato oblast je příjemná, plná stromů asvathama. Krávy se mírumilovně pásly v krásném přírodním soumraku a Pán, když viděl tuto scénu, začal blaženě tančit. Oddaní se rychle shromáždili okolo Něho, zpívající a tleskající. Pán zpíval "Hari, Hari" tak nahlas, že to znělo přes celý vesmír a kdokoli Ho zaslechl, byl očištěn od svého hmotného znečištění. Tímto způsobem dal milost obyvatelům, když oblast Radha protančil po všech cestách.

Pán řekl: "Chci zůstat v poustevně, kde je Božstvo Vakresvara. Je tu ticho a osamění." Pán potom pokračoval v cestě obklopen Svými následovníky, tančící a zpívající v extázi. Místní obyvatelé se sbíhali, aby viděli Pána a Jeho zázračný tanec.

Ačkoliv v okolí dosud nikdy nebyl prováděn sankirtana a žádný nemohl vidět účinky Kršna premy, zjevené na oddaném, teď skládali poklony Pánovi, když tančil a ronil slzy extáze. Byla to pro ně vzácná zkušenost. Mezi nimi bylo několik ponížených hříšníků, kteří se ptali: "Proč pláče tak moc?" Ale i na tyto ponížené duše zapůsobila ta scéna a Pánovou milostí se začali válet po zemi v pláči. Celý vesmír byl naplněn ozvěnou Pánova jména. Ale ještě zůstalo několik, kteří odmítali zpívat. Každý, kdo je proti zpívání Pánova jména, je ovšem nejhorší druh hříšníka. Na konci dne Pán se všemi Svými následovníky přišel do vesnice a strávil noc v domě zbožného bráhmana.

Pán přijal Svoje jídlo a odešel spát. Oddaní spali všichni okolo Pána. Ale několik hodin před úsvitem Pán Caitanya vstal tiše od spících oddaných a odešel za neznámým cílem. Když se oddaní probudili časně příštího rána, zjistili, že Pán zmizel. Opět byli uneseni vlnami zoufalství a melancholie a začali hořce naříkat. Pátrali po Něm všude, dotazující se každého ve vesnici, ale bez úspěchu. Prošli cesty a stezky a šli na pole. Pán byl pohlcen v transcendentální extázi lásky k Bohu. Odešel doprostřed rozsáhlé louky, ronil slzy a nahlas bědoval. Hlasitě volal: "Ó Kršno! Můj Pane! Můj otče!" Pán Vaikunthy, Nejvyšší Pán všech žijících bytostí a nejlepší ze sannyasinů ronil otevřeně slzy. Plakal tak hlasitě, že Ho bylo slyšet několik mil daleko. Oddaní pátrali po Pánovi ve velké vzdálenosti, když zaslechli tento hrozný pláč. Následovali zvuk a brzy uviděli Pána, jak hlasitě pláče. Když viděli milovaného Pána hořekovat, oddaní také začali naříkat. Nakonec Mukunda začal zpívat. Když Pán zaslechl kirtan, začal tančit a všichni oddaní obklopili Pána a šťastně se připojili ke kirtanu. Pán potom pokračoval ve Svě cestě na Západ, tančíc po cestě, a oddaní ho následovali zpívající kirtana.

Když byli pouze osm mil od Vakresvary, Pán rozhodl změnit směr. Obrátil Se a šel na Východ, ještě pohlcen extází tance. Byl šťastný a smál se pro Sebe. Nakonec odhalil tajemství Svého smíchu a změny směru. Řekl: "Jdu do Nilacaly, Puri, protože Pán Jagannatha Mi nařídil: 'Můžeš přijít do Puri okamžitě.'" Oddaní ožili, když slyšeli Pánův plán. Nikdo nemůže poznat činnosti Pánovy mysli, než Jeho důvěrní oddaní a i tak pouze Jeho milostí mohli poznat Jeho vnitřní přání. Kdo může vyzkoumat, proč Pán nejprve vyšel do Vakresvary a proč tam nakonec nedošel? To znamená, že Pán klamným způsobem očistil obyvatele oblasti Radha Svou přítomností. Nebyl jiný důvod k Jeho cestě do Radhy. Pán nyní putoval ke Ganze, která ležela dost daleko. Byl stále připoután v extázi lásky k Bohu, i když viděl, že obyvatelé části země, kudy náhodně procházel, se nezajímal o oddaný život. Nikdo nezpíval Kršnovu jméno; Kršnův kirtan jim byl cizí. S bolestí Pán řekl: "Proč jsem přišel do takového kraje, kde nikdy nezpívali Kršnova svatá jména? Je to bolestivá chyba, pro kterou musím opustit svůj život." Ale potom uviděl skupinu mladých pasáček krav, kteří pásli své krávy opodál. Jeden z nich byl velice zbožný chlapec, a ten začal hlasitě zpívat Kršnovu jméno. Pán byl mimořádně šťasten, když slyšel svaté jméno z úst toho malého chlapce. Radostně využil příležitosti a řekl: "Posledních pár dní jsem procházel mnoha vesnicemi a nikde nebyla jediná bytost zpívající Kršnovu jméno. Najednou tady nějaký mladík zpívá svaté jméno. Řekni mi, jaký může být

důvod?" Pán řekl znovu: "Jak daleko je odtud Ganga?" Oddaný odpověděl: "Okolo hodiny cesty." Pán pokračoval: "To je velikost Matky Gangy. Pod jejím vlivem zde každý naslouchá zpívání Kršnova jména. Vánek od Gangy očistil toto místo." Když opěvoval Gangadevi tímto způsobem, vzrušení Pána vzrůstalo každou poklonou k ní. Pán řekl znovu: "Celý Se očistím v Ganze ještě dnes." a znovu vyšel na Svou cestu.

Pán kráčel krokem a vášní poblázněného lva. Oddaní běželi společně s Ním. Pánova dychtivost vidět Gangadevi zrychlila Jeho kroky a oddaní shledali, že je nemožné udržet s Ním krok. Pouze Pán Nityananda také přibíhal jako lev, obklopen Jeho oddanými. Došli na břeh Gangadevi za časného večera. Pán Caitanya a Pán Nityananda vstoupili do její vody, vychutnávali ji a celí Se myli, hýřivě chválíce Gangu vybranými verši. Pili její osvěžující vodu a skládali jí poklony. Pán se modlil: "Ó Gangodevi, tvoje vody jsou ambrosií lásky k Bohu. Pán Šiva vypráví pravdu o tobě. Taková je tvá moc, že pouhé vyslovení tvého jméno vzbudí oddanou službu Nejvyššímu Pánu, a výsledek pití tvé vody je zázračný. Tvoji milostí žijící bytosti získají touhu po zpívání Kršnových svatých jmen. Kvůli tvému vlivu dokonce divoká zvířata a ptáci, žijící blízko tvých vod, stanu se šťastnější než bohatí lidé, žijící daleko pryč od tebe. Nikdo není mocnější než ty pro očistění hříšníků. Ve skutečnosti jsi sestoupila na tuto hmotnou úroveň pouze pro zmírnění hříchů živých bytostí." Když Pán oslavoval Gangadevi tímto způsobem, zastyděla se. Tento Nejvyšší Pán, jehož nohy jsou zdrojem Gangadevi, ji nyní opěvoval - jak zázračná byla inkarnace Nejvyššího Boha v podobě Pána Caitanyi! Každý, kdo naslouchá těmto veršům o chvále Gangadevi s vírou, jistě vyvine přitažlivost k Pánu Caitanyovi.

Tuto noc Pán a Nityananda Prabhu zůstali v domě poctivého brahmana. Příští den oddaní zase přišli a hledali Pána Caitanyu. Spolu znovu putovali směrem k Nilacala Puri. Pán Caitanya řekl Nityanandovi Prabhu: "Můj drahý velkodušný Prabhu Nityanando, musíš okamžitě odejít do Navadvipy. Šrívasa Pandita a jiní oddaní jsou bolestně usouzeni kvůli Mému odchodu. Musíš zmírnit jejich hoře. Dej jim tuto zprávu ode Mne, a až přijdu do Nilacaly, budu tě čekat v Santipuře v domě Advaity Acaryi. Přines Mi tam o nich zprávu. Já jdu do Phulie navštívit Haridasu." Když odeslal Nityanandu, Pán Caitanya šel vstříc vesnici Phulia. Když dostal příkaz Pána Caitanyi, Nityananda Prabhu putoval z Phulie s jásotem. Pán Nityananda je vždy pohlcen v požehnané lásce k Bohu, Jeho hlas zvučí jako hrom v extázi. Nyní spěchal skoro jako poblázněný slon, zapomínaje na všechno okolo Něho, žádný příkaz ani zákaz nemohly omezit Jeho činy.

Zůstal pod kadambovým stromem na chvíli stát jako Kršna. Jeho těla se ohýbalo do tří stran, začal nadšeně hrát na flétnu. Když viděl pasoucí se krávy, válel se po zemi a choval se jako telátko, když pil mléko od krávy. Přerušoval cestu a tančil, kudy procházel, nevnímaje Své okolí, stále ponořen v požehnání. Jindy zase usedl na cestu a ronil slzy tak hoře, že to vzbudilo žal každého, kdo Ho viděl v tomto stavu. Někdy Se najednou zastavil a začal se třást v záchvatu smíchu. Potom znovu oděvem zahalil Své tělo a zakryl si cípem hlavu, aby skryl Svou nahotu. Někdy Se cítil v náladě Ananty Šéši. Hadími pohyby sklouzl do vody Gangy a plaval půvabně v proudu. Energie Pána Nityanandy jsou nepředstavitelné, transcendentální a tajemné. Jeho

neohraničené slitování je neporovnatelné ve všech třech světech. Pán Nityananda plaval v Ganze celou cestu do Navadvipy. Kráčel po břehu, přitahován dovnitř Sebe Svou vnitřní náladou, a šel přímo do Pánova domu. Co viděl, se Ho velice dotklo. Sacidevi se zcela postila po dvanácti dny. Zůstala naživu pouze silou její oddané služby. Ale byla zcela prodchnuta náladou Matky Yasody toužící po svém synovi a slzy stékaly z jejích očí. Když někoho potkala, okamžitě se ptala: "Jsi z Mathury? Co je nového o Kršnovi a Balaramovi?" a omdlela extatickou duchovní radostí. Nyní postupně znovu začala mluvit: "Zde! Slyším Jejich flétny a rohy. To Akrura přichází odvést Je?" Ponořena tímto způsobem do nálady prudkého odloučení, zapomínala na své hmotné neštěstí. Pán Nityananda padl k nohám Sacidevi, skládaje Své poklony. Oddaní Ho nadšeně zdravili, ale Jeho přítomnost pouze posílila jejich touhu a oni začali naříkat. Matka Saci se rozplakala: "Můj syn! Můj drahý chlapec!" a omdlela. Oddaní cítili, jak se vzdouvají nové city zrající v jejich srdcích. Objali Nityanandu a byli vykoupáni Jeho slzami extáze. Utišil je a řekl jim dobrou novinku. Řekl: "Můžeme jít okamžitě, Pán nás očekává v domě Advaity Acaryi v Santipuře. Já jsem přišel jen, abych vás tam odvedl." Oddaní, kteří zhubli a zeslábli pro prudké zmizení jejich Pána, nyní dostali nový život. Jásali a hlasitě zpívali Kršnovo jméno.

Sacidevi se nedotkla stravy ani vody ode dne, kdy Nimai opustil její dům a přijal sannyasa před dvanácti dny. Pouze myšlenka na Nimaie mohla podepřít její život. Pro Nityanandu její stav byl neplodný. Řekl jí mírně uklidňující slova: "Nic ti není známo o tajemných činnostech Kršny. Jaké znalosti ti mohu dát o Kršnovi? Nezatěžuj své srdce zoufalstvím. Pouze zosobněné Vědy mohou získat milost a dobré štěstí, které máš stále ve svém vlastnictví, že nejvyšší cíl vytoužený Védami je tvůj syn. On je život a duše každé živé bytosti. Tatáž Nejvyšší Osobnost ti předala všechny duchovní i hmotné schopnosti, jež se tě týkají. Složil tento slib s rukou na Své hrudi. Pán vždy ví, co je nejlepší pro každého. Musíš prostě odevzdat všechno Jeho nohám a žít šťastně a mírumilovně. Nyní, matko, prosím jdi a uvař něco pro uspokojení všech oddaných; toto je oddaná služba Kršnovi. Každý dychtí poznat, jak umíš vařit. Jestliže zůstaneš drzet půst, Kršna by se postil také. Mimořádně toužím ochutnat oběti, které připravíš pro Kršnu. Nityanandova sladká slova byla jako balzám útěchy na její usouzené srdce. Vstala a šla udělat nezbytná opatření k vaření. Nejprve nakrmila Nityanandu Prabhu a potom všechny Vaišnavy. Viděla, že každý byl plně uspokojen a proto usedla k jídlu sama. Oddaní byli potěšeni, že Sacidevi přerušila svůj dvanáctidenní půst. Oživení prasada, Vaišnavové se připravili k odchodu na setkání se svým milovaným Pánem s Nityanandou Prabhu. Obyvatelé Navadvipy byli teď obeznámeni s detaily Nimaiova obřadu sannyasa. Pánovo duchovní sannyasinské jméno Kršna Caitanya na ně mělo zázračný vliv. Zpívali hlasitě Pánovo jméno a oslavovali Ho.

Když lidé z Navadvipy došli k poznání, že Pán je přítomen ve vesnici Phulia, zpyšněli a rozhodli se jít na Něho podívat. Staří, mladí, muži, ženy i děti, všichni spěchali do Phulie, zpívajíce radostně: "Hari! Hari!" Tito ateisté a hledači chyb, kteří předtím haněli Pána, nyní dychtili být na dosah Phulie se svými přáteli. Řekli: "Byl zrozen v Navadvipu, ale Jeho skutečná totožnost zůstala tajemstvím. Z hlouposti

jsme zaujati proti Jeho práci a duchovnímu poslání. Nyní musíme padnout k Jeho nohám a žádat odpuštění. Jen tak budou všechny naše přestupky smazány." Tisíce lidí se shlukly na přístavní hrázi. Lodníci byli na rozpacích. Každý chtěl být první a nemuset riskovat přechod řeky na člunu přetíženém lidmi. Mnozí přenášeli svůj vlastní majetek přes řeku. Někteří pluli v malých člunech, jiní sami svázali obrácené hliněné vodní nádoby, na kterých mohli plout snadněji. Někdo udělal vor z kmenů banánových stromů, které byly velice vhodné. Dokonce těhotné ženy si troufaly tlačit se a strkat. Oddechující těžce námahou, jenom zpívali jméno Pána Caitanyi a putovali. Pro slepce a chromé se cesta stala najednou široká a snadná jenom vzýváním Caitanyova jména. Čluny nesoucí stovky hledajících lidí nemohly dosáhnout druhého břehu a převrhly se uprostřed proudu. To ovšem lidi nevystrašilo. Radostně zpívali Pánovo jméno a plavali proti proudu. Lidská srdce byla tak nakažena radostí, že to vypadalo, jako by skutečně pluli v oceánu božského veselí. Ti, kdo neuměli plavat, si zdánlivě zázrakem zachránili život. Milostí Pána také byli schopni přejít řeku bez obtíží. Obloha zněla ozvěnou extatického zvuku svatých jmen. Lidé měli pouze jednu myšlenku v mysli: být na dosah Phulie. Nedbajíce všeho přepychu a tělesných potřeb, připojili se k mase zpívajících bez starosti o odcházející štěstí. Jejich hlasité volání "Hari!"

znělo pod klenbami kosmického stvoření, když šli do Phulie.

Ten zázračný zvuk zpívání mnoha lidí dorazil k Pánovi. Vyšel je přivítat. Lidé Ho viděli a zadrželi dech. Jeho nádherný zjev sannyasina a Jeho mimořádně krásná tvář, který zastínila krásu miliónů měsíců, byly památnou vzpomínkou pro všechny. Pán nepřetržitě zpíval svatá jména, slzy extáze stékaly po Jeho lících. Každý nyní padl na zem a skládal Mu poklony. Lidé se klaněli ve vrcholné snaze ukázat ostatním vroucnost své úcty k Pánovi. Nestarali se, že jsou tu na zemi trny. Všichni byli bezmezně šťastní. Pozvedli ruce a modlili se k Pánovi za Jeho ochranu a útočiště, plakali: "Zachraň nás! Zachraň nás!" Vesnice v Phulii se nyní hemžila milióny lidí, přitahovaných nekonečně okouzující tváří Pána. Pole a cesty rozkvetly lidmi, kteří neměli úmysl vrátit se do svých domovů, dokud aspoň na chvíli nespatří zářící laskavou tvář Pána. Pán požehnal všem Svým milostivým pohledem a putoval do Santipury. Když přišel do domu Advaity Acaryi, Advaita Prabhu padl k lotosovým nohám Svého milovaného Pána. Začal naříkat, posílen odchodem hoře z odloučení. Zůstal ležet, paže ovinuté okolo Pánových lotosových nohou. Omyl Je svými slzami lásky. Nakonec se Pán Caitanya naklonil a pozvedl Advaitu Acaryu do Svého vřelého objetí. Advaita, nyní prosáknut extatickými slzami Pána, znovu padl k Jeho lotosovým nohám v duchovním znepokojení. Když uklidnil Sebe i Advaitu, Pána usedl. Advaitův dům zněl hlasitým jásotem. Acyutananda byl Advaitův syn. Bylo to okouzující a zářivé malé dítě vybavené mimořádnou inteligencí a nejvyšším vlivem. Nahý, jak odpovídalo jeho věku a pokrytý prachem, Acyutananda přiběhl přivítat Pána. Jeho velkým štěstím bylo, že byl Advaitovým synem. Blaženě se usmíval, protože znal totožnost Pána Caitanyi. Padl k Pánovým nohám s plnou úctou. Pán ho láskyplně vzal do náruče, nehledíc na jeho prachem pomazané tělíčko. Pán řekl: "Acyuto, ty víš, že Advaita Acarya je také Můj otec, proto ty jsi také Můj bratr."

Malý Acyuta odpověděl: "Ty Jsi dobrotivý přítel všech živých bytostí. Védy popisují, že Jsi původní otec každého." To velice potěšilo a pobavilo Pána, a On se zasvěceně usmál. Vaišnavové byli udiveni jeho slovy. Řekli: "Tato slova nejsou blábolení malého dítěte, ale skutečně nesou hlubokou důležitost. Acyuta musí být velká osobnost." V této chvíli Nityananda Prabhu přišel se všemi oddanými a důvěrnými služebníky Pána z Navadvipu. Když oddaní viděli jejich drahého Pána, Šrívasa Pandita a jiní začali hlasitě zpívat a padli rovnou na zem, skládaje modlitby a slzy Pánovým lotosovým nohám. Tito oddaní byli pro Pána cennější než samotný Jeho život. Láskyplně objal každého z nich. Oddaní plakali ve vytržení extáze ze setkání. Jejich slzy očistily celou zemi. Slyšet čistý oddané hořekovat z lásky k Bohu může přestříhnout ve dví otroctví zrození a smrti u všech živých bytostí. Tato zázračná příležitost nyní udělala dostupnou každému milost Pána Caitanyi. Dokonce Pán Brahma vzácně obdrží takovou poctu.

Vidíc Své milované společníky z Navadvipu znovu po dlouhém odloučení, začal nadšeně tančit nasycen extází lásky k Sobě, neboť je Nejvyšší Pán. Oddaní začali zpívat a Pán je povzbuzoval hlasitým voláním: "Zpívejte! Zpívejte!" Pán vzal Nityanandu Prabhu za ruku a točil se dokola v extatické radosti. Advaita Acarya přišel pokradmu zezadu a dotkl se Pánových nohou, sypaje prach na Svou hlavu. Pánův tanec a postava byly přitažlivé. Současně projevil různé symptomy oddaného neklidu jako nárek, třesení, zježení vlasů, veselí a tak. Pohyby údů a různých částí Jeho transcendentálního těla byly vyjádřením básně, sestavené božskou láskou. Zvedal paže v jásotu, zpěvem "Hari! Hari!"

okouznil oddané a ponořil je do oceánu nevýslovného požehnání. Oddaní byli nyní zbaveni nepřítomnosti jejich Pána a být znovu v Jeho společnosti Jeho milostí bylo přirozeně důvodem mimořádné rozjařenosti a oslav. Obklopili svého Pána, tančili a vzpínali se, zapomínaje na všechno jiné. Padali na ostatní, naráželi do ostatních a váleli se po zemi posypávaje svá těla prachem jejich nohou. Někdo přitiskl nohy jiného oddaného na svou hrud' a byl nasycen požehnáním, slzy radosti vytékaly bezuzdně z jeho očí. Oddaní nemohli zvládnout své štěstí, když znovu získali svého milovaného Pána a mistra. Pán Vaikunthy tančící osvobozen od všech starostí se Svými společníky, je ovšem mimořádný pohled.

Zvuky tance a zpívání Pánova jména zněly hlasitě a čistě. Dům Advaity Acaryi souzněl se zvuky veselí, kterého si pouze Nityananda Prabhu byl plně vědom. Pán Caitanya šel okolo, objal Svoje láskyplné společníky a nakazil je láskou k Bohu. Přijímajíc Pánův božský dotek, oddaní šileli radostí. Hlasitě volali, že se to podobalo dunění hromu, vyjadřovali svoje bezmezné požehnání. Tím víc vzrůstalo štěstí ostatních. Když Pán tančil se Svými společníky, Matka Země se kymácela a nakláněla. Nityananda, Advaita a všichni ostatní byli zaujati vírem nekonečné extáze, a dovolili svým údům a tělům vyjádřit jejich neustálé štěstí. Po chvíli Pán přestal tančit a vstupuje do nálady božské Výsosti, usedl na trůn Pána Višnu.

Oddaní stáli okolo Něho s velkou bází a klaněli se sepnutými dlaněmi, když začal odhalovat Svou skutečnou identitu Nejvyššího Pána. Řekl: "Jsem Kršna, Rama, Narayana a Matsya. Přijal jsem tyto inkarnace a další. Jsem Kurma, Varaha,

Vamana, Buddha a budu Kalki. Jsem Prsnigarbha, Hayagriva, Nejvyšší Pán pánů. Jsem Měsíc z Nilacaly, Pán Jagannatha; Jsem Kapila a Nrsimha. Všechny žijící bytosti viditelné a neviditelné jsou Mými služebníky. Vědy zpívají o Moji nadlidské znamenitosti a Mně slouží nekonečné planetární systémy. Jsem čas, ničitel všeho vyjma Mých oddaných. Všechna nebezpečí jsou snadno vykořeněna pouhým vzpomínáním na Mne. Já jsem ochránil Draupadi od velké veřejné ostudy a urážky. Já také chránil Panduovce v ohnivé pasti domu nepřátel. Já ochránil Šivu od zavraždění strašným démonem Vrkasurou. Osobodil Jsem Svého služebníka slona Gajendru od mučivé smrti bolestí. Já stál při Prahládovi ve všech jeho útrapách. Ochránil jsem pasáčky krav od všech druhů škody a útoků. Já ztloukl oceán mléka na extrakt nektaru nesmrtelnosti. Já zbavil demony nektaru a dal ho polobohům, aby jim pomohl zvítězit. Já zabil odporného démona Kamsu, který ohrožoval Moje oddané. Skončil jsem s démonským Králem Ravanou, zničil celou jeho rasu. Zvedl jsem kopec Govardhana Svou levou rukou a zkontroloval pokleslého hadího démona Kaliyu. Zjevil jsem se v Satya-yuze k propagaci praktiky odříkání a meditace, v Tretya-yuze představuji provádění obřadů. V Dvapara-yuze Mým významem bylo stanovit správný způsob chrámového uctívání. Právě nyní v Kali-yuze jsem přišel vyhlásit společné zpívání svatých jmen Boha. Jenom Vědy dovolují vypočítat všechny Moje inkarnace. V Kali-yuze se zúčastní na tomto sankirtanovém hnutí každá upřímná duše, toužící po nektaru lásky k Bohu. To je důvod Mého zjevení v této yuze. Veškerá Vedská literatura prikazuje hledajícím duším hledat u Mne útočiště, ale Já mohu být vždy nalezen ve společnosti Mých odevzdaných oddaných. Jsou pro Mne vším - otcem, matkou, přítelem, synem, bratrem. Ačkoliv Jsem absolutně nezávislý, Moje povaha je přitahována čistou láskou Mých oddaných ke Mně. Vy všichni jste Moji věční společníci. Všechny Moje inkarnace jsou pouze pro vaše štěstí a ochranu. Vím určitě, že nemohu zůstat ani na chvíli zbaven vaší společnosti." Ze Své bezpříčinné milosti k Jeho oddaným a všem žijícím bytostem Pán odhalil důvěrné znalosti o Sobě. Oddaní jásali. Padli rovnou na zem skládaje poklony. Byli tak oddaně vzrušeni, že nebyli schopni něco dělat. Modlili se a váleli po zemi, vychutnávajíce nejvyšší ambrosii lásky k Bohu. Pánovi společníci byli nyní nasyceni, jejich předešlý zármutek kvůli odloučení od Pána byl vyléčen. Soucitný Pán je odborník na zmírnění každého zármutku, tak proč by ztrápený člověk nehledal útočiště u Pána. Pán Gauracandra je oceánem milosti. Stále nevšimavé vzpurné duše chybují, když nevidí Jeho laskavost. Potom, zdůrazňuje Svou náladu nejvyššího bohatství a absolutní nadvlády, Pán se vrátil do Svého normálního stavu, uklidnil se a ulehl. Zavedl ostatní do Gangy ke koupeli. Hrál si a osvěžoval se ve vodě s oddanými. Po návratu zaléval stromek tulasi, vybízej ostatní k následování, a obcházel ji. Potom všichni šli do chrámové místnosti, složili poklony Pánu Višnuovi a obcházeli Pána. Pán Gaurahari pozval všechny, aby spolu usedli k jídlu. Pán seděl vedle Pána Nityanandy uprostřed šťastných a veselých oddaných. Pán byl ozdobou ostatních, s usměvavou tváří a zlatým tělem pokrytým santálovou pastou. Scéna oddaných sedících okolo Pána s Nityanandou Prabhu sedícím vedle Něho byla dokonalou obdobou Kršny a Balaramy sedících v pralese ve Vrndavanu,

obklopených Svými přáteli pasáčky krav svačícími ze Svých balíčků. Kdo může plně popsat tuto zázračný událost? Jakmile Pán skončil a odešel, oddaní vyskočili a rvali se o zbytky z Jeho talíře. Mnohý starý muž jednal jako malý chlapec; tak je změnilo, že získali přímý kontakt s Pánovou božskou mocí. Ten, kdo naslouchá těmto zábavám Pána a Jeho společníků, o jejich shledání, sankirtana a společném jídle, přirozeně dosáhne milosti Pána Caitanyi a bude vychutnávat lásku k Bohu. Šrí Kršna Caitanya a Nityananda Prabhu jsou můj život a duše. Já, Vrndavana dasa, pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

Antya Kapitola 2

Všechna sláva Pánu Gauracandrovi, životu a duši každé živé bytosti. Je zosobněná hrůza pro hříšníky a ochránce oddaných. Je Pánem a mistrem pro Anantu Šéšu, Lakšmideví, Brahmú a Šivu; přítelem ubohých. Je oceánem laskavosti a nejlepší ze všech sannyasinů. Všechna sláva Pánovi a všem Jeho společníkům. Dopřej mi dobrodiní, aby moje mysl mohla zůstat ve věčné meditaci o Jeho lotosových nohách. Pán strávil noc v domě Advaity, vychutnával neomezenou duchovní blaženost. On a Jeho láskyplní společníci vychutnávali důvěrné hovory o Jeho transcendentální činnosti. Ráno po dokončení Svých denních povinností, Pán usedl se všemi Vaišnavy. Řekl: "Odcházím do Nilacaly, ale nemusíte kvůli tomu klesat na mysli. Po složení poklon Pánu Jagannathovi se k vám zase vrátím. Vraťte se do svých domovů a blaženě se věnujte provádění kirtanu, protože jste Moji věční společníci a jste Mi dražší než Můj vlastní život." Oddaní odpověděli: "Jak si přeješ, Ó Pane. Nikdo Tě nemůže odvrátit od Tvého záměru. Ale musíme se Ti zmínit, že v současné době je nebezpečné cestovat do Orrisy. Království Bengálsko a Orrisa jsou ve válečném stavu. Cesta je zamořena darebáky. Prosím, počkej, až se situace zlepší." Pán řekl: "Překážky tu být mohou, ale Já musím jít." Advaita Acarya rozuměl Pánovu srdci a byl nakloněn Jeho cestě do Nilacaly. Advaita přemlouval Pána se sepnutýma rukama a řekl Mu pravdivě: "Kdo Ti může zabránit v cestě? Všechny překážky jsou Tvoji otroci, tak kdo by Tě mohl zastavit? Když Jsi se rozhodl ve Své mysli jít do Nilacaly, potom Můžeš uskutečnit Své vlastní sladké přání." Pán byl potěšen, když slyšel pravdu vyřčenou tak jasně Advaitou a přiznal ji hlasitým zpíváním: "Hari! Hari!" Pán vyrazil do Nilacaly. Jeho chůze připomínala plížení lva. Oddaní běželi za Ním a nemohli zvládnout svoji chuť plakat. Při odchodu se k nim Pán obrátil a řekl sladce láskyplná slova: "Prosím nebuďte smutní, Já vás nikdy neopustím. Jděte nyní domů, přijměte útočiště svatého jména a Já se vrátím za několik dní." Objal všechny jednoho po druhém a promáčel je Svými slzami lásky. Byla to pohnutá scéna, když Pán a oddaní nařikal v objetí jeden druhého. Když nakonec utišil a uklidnil všechny, Pán odešel k jihu. Ale oddaní nebyli schopni se utěšit tak snadno. Když Pán zmizel jejich pohledům, padli na zem a bolestně plakali. Stejně tak gopie z Vrndavany ronily hořké slzy, jako by byly uvrženy do oceánu nekonečných běd, když Kršna odcházel do Mathury a opouštěl Vrndavanu. Tutéž náladu odloučení nyní zakoušeli oddaní Pána Caitanyi. Situace a nálada této Kršnovy zábavy byla tatáž, jako nyní

zábava Pána Caitanyi. Život a smrt jsou plně ovládány Kršnou. On je příčinou, že někdo požije jed nebo elixir nesmrtelnosti, pouze co si Kršna přeje, se přihodí. Jestliže chce, někdo zemře, když chce, získá život. Pán dorazil šťastně do Nilacaly s Nityanandou, Gadadharou, Mukundou, Govindou, Jagadanandou a Brahmanandou. Pán chtěl vyzkoušet Své oddané. Požádal: "Prosím řekněte Mi upřímně, kdyby kýmkoliv z vás přijal nějakou nezbytnou věc po cestě." Oni odpověděli: "Nikdo nemá moc jednat nezávisle, můj Pane. Bez Tvého svolení jsme nic nepřijali." Pán byl velice potěšen jejich odpovědí. Pán nyní řekl, podtrhujíc důležitost této viditelné prosté otázky. Řekl: "Udělali jste Mi velkou radost, že si nenesete nic s sebou. Každý má právo užívat pouze to, co je mu určeno. Dokonce i když je v pralese, co mu patří podle jeho osudu, si ho najde. Jestliže Prozřetelnost chce, aby někdo zůstal bez jídla, potom i kdyby byl princem, bude držet půst. Princovy spižírny mohou být naplněny potravou, ale když si to Pán nepřeje, nemůže jíst. Může najednou přijít do sporu s někým, ze vzteku odmítne jídlo a zůstane trucovat. Může být také nečekaně napaden vysokou horečkou, a tím pádem nemá zájem něco jíst. To všechno se stane opravdu na Pánovo sladké přání. Celý vesmír je skladištěm Pána Kršny, naplněným zrním a potravinami. Jestliže Pán touží, můžeme dostat jídlo kdekoliv a od kohokoliv." Pán poučil všechny o správném postoji k Bohu. Kdo přijme do srdce tyto příkazy, získá dokonalé štěstí v životě. Někdo může zkoušet velice pozorně něco dělat, ale výsledek jeho snažení závisí úplně na Pánově vůli. Rozmlouvajíc tímto způsobem, přišli do vesnice Atisara. Velice svatá osobnost jménem Ananta Pandita žil v Atisaře. Pán se rozhodl pobýt v jeho sídle. To ukazuje, jak šťastný Ananta Pandita byl. Ananta Pandita byl zaplaven božskou blažeností, když Pán Vaikunthy osobně přišel do jeho domu jako host. Radostně pospíchal nakrmit Pána a všechny oddané. Pán usedl společně se všemi oddanými a vychutnávali a chválili prasada. Poučil všechny, jak vést ideální život sannyasina žebrajícího o jídlo. Celou tuto noc strávili v rozhovoru, týkajícím se Kršnových zábav. Příští ráno po požehnání Ananty Pandity Svým milostivým pohledem, Pán putoval Svou cestou a Kršново jméno neustále vibrovalo na Jeho rtech. Když vesničané viděli Pánovu soucitnou, měsíci podobnou tvář, která je balzámem útěchy ve všech obtížích, samovolně začali opakovat Pánovo svaté jméno. Yogínům ponořeným v meditaci je prakticky nemožné získat Jeho lotosové nohy do svého srdce, ale teď Ho také obyčejní lidé mohli vidět, jak šel Svou cestou. Pán cestoval po březích Gangy a přijel na místo známé jako Catrabhoga. Tady se Ganga rozděluje na stovku jednotlivých proudů pro dobrodiní a radost lidí. Také se tu nachází místo ke koupání známé jako Ambulinga-ghat. Pán Šiva je tady přítomen ve své linga podobě známé jako Ambulinga ve vodě. Chci nyní vypravovat dávnou historii této podoby Pána Šivy. V daleké minulosti Bhagirath uctíval Gangadevi prosbami o její sestup na zemi. Vody Gangy jsou jediný způsob, jak vrátit život svým předkům. Když Gangadevi vyhověla a začala proudit po zemi, Pán Šiva zatoužil po její společnosti. Nakonec Pán Šiva přišel na Zem. Spatřil její tok v Catrabhoga, byl zaplaven citem a vstoupil do její vody, sám přijímaje podobu vody. Gangadevi, vidíc Pána Šivu, ho začala uctívat s velkou oddaností. Pán Šiva zná hloubku oddanosti Gangadevi a přitažlivost k Pánovi a Gangadevi si je také vědoma vysoce vznešeného

postavení Pána Šivy. Dotekem Gangy se Pán Šiva stal vodou a Gangadevi mu skládala modlitby s hluboký poklonou. Od té doby se toto místo stalo známé jako Ambulinga ghat. Catrabhoga se stala důležitým místem poutí k oběma, Gangadevi i Pánu Šivovi současně. A nyní byl transcendentální význam tohoto poutního místa ještě zvýšen znaky stop Pána Caitanyi. Pán procházel poutní místo se vzrůstající extází. Řval hlasitě svatá jména a padal do mdlob, občas zachycen pouze do bezpečného objetí Nityanandy Prabhua. Oddaní reagovali hlasitým voláním Pánova jména, Pán vzal všechny do vod Gangy v Ambulinga ghatu a koupali se. Pán i oddaní se těšili z všepřitažlivé koupele. Všechny tyto popisy budou později vyzpívány detailně Vedavyasou. Když Pán vyšel z vody, pocítil nekontrolovatelné duchovní vytržení bouřící v Jeho srdci. Když Se znovu převlékl do suchých šaty, Jeho šaty prosákly slzami extáze. Na zemi se Ganga rozlévá na sto proudů a slzy z Pánových očí také vytékaly stovkami proudů. Oddaní byli tak udiveni, že se mohli pouze smát nad tímto mimořádným jevem.

Vládcem vesnice byl Ramacandra Khan. Ačkoliv byl materialista, byl také zbožným mužem. Jak jinak by mohl potkat Pána Caitanyu? Pán nějakým božským uspořádáním přišel do jeho domu. Jakmile spatřil mocné a zářivě zjevení Pána, Ramacandra Khan spěšně dostal z jeho příchodu velký strach. Pokořil se před Pánem. Pán byl stále pohlcen láskou k Bohu a zapomínal na všechno okolo Něho. Plakal hojně, vydával hluboké vzdechy a padal na zem. Stále zpíval: "Ó Jagannatho! Ó Jagannatho!"

Ramacandra Khan byl mimořádně pohnut, když viděl náladu tak prudké oddanosti. Pomyslel si: "Neznám způsob, jak zastavit tento žalostný pláč." a zlomil se v slzách. Kdo ve třech světech může zůstat lhostejný, když vidí tyto úpěnlivé prosby? Pouze lidé kamenného srdce by nebyli dojatí. Pán Se utišil a otázel se Ramacandry: "Kdo jsi?" Pokorně složil poklony Pánovým nohám, řekl se sepnutýma rukama: "Ó Pane, Jsem služebník Tvého služebníka." Až místní lidé řekli, informující Pána: "To je vladař celé jižní části tohoto státu." Pán řekl: "Je krásné, že jsi zde náčelníkem. Prosím řekni Mi, jak mohu dojít zítra do Nilacaly." Když Pán hovořil o Nilacale, byl zase znovu přemožen božskou extází. Vykřikujíc jméno Pána Jagannathy, začal mocně naříkat a padl na zem v mdlobách. Ramacandra řekl se zájmem: "Ó Pane, cokoli mi přikážeš, považuji za svou první povinnost splnit. Cesty jsou velice nebezpečné. Cestování mezi dvěma zeměmi se stalo prakticky nemožné. Nepřátelští králové nastražili zamaskované oštěpy na hranicích. Ale když vojáci najdou třeba nevinné cestující, přepadnou je a mučí, považují je za nepřátelské špicly. Jediná cesta, kterou Ti mohu zařídit, je poslat Tě tajně. Přivede mne to do velkého nebezpečí, ale nemám starost o toto nebezpečí, budu přirozeně snášet svou nabídku. Ale můj Pane, když mne laskavě přijmeš jako Svého služebníka, potom Tě zvu s Tvými společníky přijmout jídlo v mém domě. Použiju trochu své moci - peněz, vlivu, lidí - aby Tě převedli přes hranice dnes v noci." Pán byl potěšen Ramacandrou a požehnal ho Svým milostivým pohledem.

Tím jediným pohledem byl Ramacandra očištěn ode všech hmotných vztahů. Pán vešel do jeho sídla. Ramacandrův dům byl posvěcen a všichni v domě jásali,

prakticky zakoušejíce výsledky své předešlé zbožnosti. Bráhmana Ramacandra osobně připravil stravu s oddaností a úctou. Pán dnes jedl velice skromně. Hodlal si ušetřit chvíli pro hluboké ponoření do Sebe. Usedl k jídlu pouze pro uspokojení Svých oddaných. Jeho skutečnou potravou je stálý duchovní vztah. Jeho způsob jídla se změnil od doby, kdy se vydal na tuto cestu do Jagannatha Puri.

Celou cestu sem Pán projevoval náladu odloučení, vzýváje Pána Jagannatha. Den i noc, země i voda byly jen bledým odrazem Jeho činností. Byl ponořen v meditaci uvnitř Sebe, vychutnáváje blaženost lásky k Bohu. Oddaní byli stále po Jeho stranách, aby Ho střežili a chránili Ho od každé venkovní škody. Různé extatické city zjevené Pánem je nemožné popsat obyčejnému smrtelníku. To dokázal pouze Vedavyasa. Kdo může rozumět charakteru Nejvyššího Pána? Kdo může předvídat, jak Kršna chce jednat příště? Pán Nityananda zná dokonale objekt lásky Pána Caitanyi, proto pláče tak prosebně. Pán Vaikunthy, Šrí Kršna Caitanya, je stále upoután transcendentální výměnou vztahů, kdy On Osobně je objektem lásky. Doposud zapomínal na Sebe jako hlavního herce těchto zábav. Na jedné straně myslel na Sebe jako Pána Jagannatha, na druhé toužil po setkání s Pánem Jagannathou, tímto způsobem přiváděl oddané na Svou stranu a získával je pro Něho. Jak mohou živé bytosti pochopit Nejvyššího, když On Sám jim nechce ukázat Svou bezpříčinnou milost? Pán seděl s Nityanandou Prabhu a jinými oddanými, kteří Mu byli tak drazí. Stěží přijal sousto stravy, pak vstal s hromovým křikem. Jakmile skončil omývání po obědě, zeptal se: "Jak daleko je Jagannatha Puri? Jak daleko je Jagannatha Swami?" Mukunda rychle začal zpívat. Pán začal tančit. Zbožní občané Catrabhogy měli vzácný požitek. Viděli Nejvyššího Pána, hrdinu Vaikunthy, tančit před svými očima. Když tančil, jeden po druhém se extatické symptomy začaly zjevovat na Jeho osobě. Plakal, třásl se, křičel, zježily se Mu vlasy, hojně se potil, zůstal stát jako socha a tak dál. Kdo zná mnohé jemné duchovní proměny, jež se na Ném odrážely, když Se točil kolem dokola? Slzy stříkaly z Jeho očí jako prudký proud Gangy v době monsoonů, zmáčejíc každého. Inkarnace Božské lásky sestoupila v podobě Pána Caitanyi, kdo jiný než Pán Caitanya měl energie to ukázat takové zábavy?

Čas ubíhal; noc skoro končila. Pán Se utišil a posadil. Ačkoliv byla pozdní noc, dlouhé hodiny uběhly rychle jako pouhých několik chvil. Každý teď ožil Pánovou bezpříčinnou milostí. Ramacandra Khan, čekající na příhodnou chvíli, řekl: "Můj Pane, čluny jsou připraveny a čekají na Tebe." Pán okamžitě vstal a šel na břeh řeky. Nastoupil do člunu a vrhl Svůj laskavý pohled na všechny. Člun mířil k Jagannatha Puri, Jeho vlastnímu příbytku. Pán požádal Mukundu, aby zpíval. Začal zpívat, zatímco se člun pohnul tiše temnou nocí. Lodník byl prostý a nevzdělaný člověk. Řekl: "Toto zpívání je velice nebezpečné. Nechtěl bych ztratit svůj život dnes v noci. Na zemi nás mohou sežrat tygři a voda je zamořena krokodýly. Tato část řeky je ohrožována bandami darebáků a když nás uslyší, budou ohrožovat naše štěstí i naše životy. Tak prosím zůstaňte zticha, dokud nejsme na dosah Orissy." Oddaní byli vyděšení, ale Pán, ponořený do duchovních vztahů, pokračoval nerušeně. Po krátké chvíli Pán zařval jako hrom a řekl: "Proč se bojíte? Čeho se bojíte? Sudarsana cakra,

osudný vířící disk Nejvyššího Pána ochraňující Vaišnavy za všech časů od každého nebezpečí, je tady! Jenom pohleďte okolo sebe! Přestaňte se třást a pokračujte v Kršnově kirtanu!" Uklidňující slova Pána měla zázračný vliv na oddané, a začali zpívat s obnovenou chutí. Využívaje této naléhavé situace, Pán dal poučení oddaným: "Sudarsana cakra je stále přítomna na ochranu oddaných Pána. Sudarsana zničí nepřátelské a ateistické síly, které zkoušejí týrat oddané. Oddaní mají tak nepřemožitelného ochránce, jako je vlastní zbraň Pána Višnu, tak kdo je schopen uškodit Vaišnavům?"

Pouze ti, kdo získali Pánovu milost, mohou vyzkoumat význam těchto důvěrných pokynů. Brzy člun dorazil do Orissy. Oddaní prováděli kirtana celou cestu. Člun přistál v říčním přístavu zvaném Prayaga ghat a Pán Caitanya vyšel z člunu. Kdo slyší tento příběh, jak Pán vstoupil do Orissy, zrychlí proces získání duchovní dokonalosti. Pán byl mimořádně šťasten, když se Jeho lotosové nohy dotkly Orissy. Složil jí poklony a oddaní také.

V tomto místě je významné místo ke koupání zvané Ganga ghat. Pán zde přijal koupel. Potom šel složil poklony božstvu Šiva linga známému jako Mahesa. Toto božstvo zde postavil právě na tomto místě koupelí Král Yudhistira z Pánduovců. Pán vzal oddané do chrámu, požádal je, aby zde počkali a šel pryč vyžebrať almužny. Pán šel dveře od dveří ve Svém oděvu šířit přijímání almužen. Když stál před každým domem, lidé byli přitahováni Jeho velkodušným zjevem a okamžitě Mu něco dávali. Cokoliv mohli najít v domácnosti, to Mu dávali s velkou radostí. Laksmidevi, bohyně štěstí a dávkyně všech potravin a bohatství, stále prosí o získání útočiště u Pánových lotosových nohou. Tataž Nejvyšší Osobnost nyní klepala na každé dveře ve vzezření sannyasina, žebrajíc almužny pouze pro prospěch podmíněných duší. Pán se vrátil po uctivém shromažďování almužen a plně uspokojen. Oddaní se začali smát vidíce, co Pán vyprosil a řekli: "Pán nás může přirozeně uživit." Jagadananda Pandita dychtivě připravil stravu. Pán usedl se všemi oddanými a jedli. Strávili noc ve vesnici předváděním Kršnova kirtanu. Za úsvitu byli znovu na cestě a blížili se k Puri.

Po několika mílích najednou potkali osoby vyžadující mýto a odmítající pustit touto cestou oddané, jestliže nezaplatí. Ale když výběřčí daní viděl důstojnou a velkolepou postavu Pána, byl dojat. Otázal se: "Kolik lidí je s Tebou?" Pán odpověděl: "Já nevlastním nikoho na tomto světě a Já také nepatřím nikomu. Jsem sám jediný. Celý svět je Můj." Říkaje to, Pán začal nepřetržitě ronit slzy, vytékající proudem. Výběřčí řekl: "Ó Pane, Ty můžeš laskavě odejít, ale ostatní nebudu moci pustit, dokud nedostanu celý poplatek." Pán opustil skupinu oddaných, vzýváje Pána Kršnu a zpívaje Jeho jména. Oddaní byli uvrženi do propasti zoufalství, domnívajíce se, že Pán je opustil. Oddaní se po krátké úvaze začali smát, že Pán projevil zázračnou nestrannost, ale v příští chvíli byli opět zoufalí, obávající se, že Pán odejde bez nich všech. Nityananda Prabhu je uklidňoval slovy: "Netrapte se. Pán si nepřál nechat nás pozadu." Výběřčí řekl: "Nejste průvodci sannyasina, takže musíte zaplatit plnou cenu." Pán poodešel jen na krátkou vzdálenost a usedl tam s hlavou svěšenou, slzy prýštily z Jeho očí. I kamenné srdce by dojalo, když Pány hořekoval tak prosebně.

Výběřčí byl naplněn údivem. Řekl: "On přirozeně není obyčejná duše. Není možné pro lidskou bytost vylévat tak nadměrné množství slz." Prohlížeje si znovu pozorně všechny, dotazoval se několika oddaných: "Řekněte mi jasně, kdo jste. Čí společníci jste?" Odpověděli mu: "Tento sannyasi je náš pán. Musíš si poslechnout Jeho. Jeho jméno je Šrí Kršna Caitanya. My jsme Jeho služebníci." Říkaje to, oddaní se zlomili v slzách božské lásky ke svému Pánu. Výběřčí byl nyní ohromen. Byl nakažen jejich náladou a očištěn společenstvím s nimi a také začal naříkat, slzy stékaly po jeho lících. Výběřčí spěchal k sedícímu Pánovi a vrhl se na zem jako kláda před Pánovy lotosové nohy. Velice pokorně řekl: "Velké štěstí vidět Tě je skutečně výsledkem zbožné činnosti mnoha miliónů zrození. Laskavě mi odpusť mé přestupky vůči Tvým nohám, a Já tě prosím, abys šel bezpečně do Nilacaly." Pán Caitanya požehnal výběřčího a pokračoval v cestě. Nejvyšší Pán sestoupil jako Pán Caitanya, aby vysvobodil všechny živé bytosti. Pouze hříšní ateisté, kteří jsou nepřátelští k Vaišnavům a věnují se provádění nejohavnějších činností, budou zbaveni Pánovy milosti. Jméno Pána Caitanyi je tak mocné, že dokonce démoni touží ve svém srdci zpívat Jeho jméno a slávu. Jenom d'ábelští zpustlíci nepřijímají tuto milost a nemají víru v tyto síly.

Pán Vaikunthy prokázal Svůj milostivý pohled všem, než vyšel na cestu do Nilacaly. Byl stále pohlcen hluboko do popíjení nekonečného nektarového oceánu láskyplných vztahů k Pánu Kršnovi. Jednoho dne přišel na břeh řeky Subarnarekha. Pán a oddaní hledali vodu křišťálově čistou a tak přijali svou koupel v řece, kterou tím posvětili. Potom pokračovali do místa svého určení. Nityananda Prabhu a Jagadananda Pandita nějak zůstali zpět, vzdáleni od zbytku skupiny. Pán Caitanya se rozhodl usednout a čekat na ně, než je dojdou. Nityananda Prabhu byl stále upoután v hluboké meditaci o Pánu Caitanyovi. Tato láskyplná nálada způsobila, že jednal jako zasažený šílenstvím. Někdy nahlas naříkal a bědoval, potom najednou začal křičet hlasitým, uši trhajícím hlasem, pak se zas nečekaně začal smát. Když viděl řeku nebo potok, vklouzl do vody a dlouho plaval. Potom posypal Svě tělo prachem. Někdy padal ve mdlobách extáze na zem tak tvrdě, až lidé mysleli, že Si zpřelámal všechny kosti. Někdy začal tančit ze Svě vlastní vůle, tak obtížně, až to vypadalo, že se neudrží na zemi, stále se vykláněje z rovnováhy. Toto způsob chování a moci není nepřirozený pro Pána Nityanandu. Pán Ananta Šéša je Jeho částečná expanze a Pán Caitanya sídlí věčně v Jeho srdci. Jagadananda Pandita chtěl jít žebrat stravu do vesnice, takže ponechal Pánovu dandu vzadu. Byl určen Pánem, aby nosil Jeho sannyasa dandu nebo-li tyč, po cestě. Opustil Nityanandu říkáje: "Ty, dohlížej na Pánovu dandu velmi pozorně, za chvíli jsem zpátky." a dal Mu dandu. Nityananda Prabhu, který stále meditoval o Pánu Caitanyovi, vzal dandu a usedl. Začal se smát, svíraje dandu v jedné ruce a začal mluvit k dandě. Říkal: "Ó dando, což je logické, že ty patříš osobnosti, kterou Já nosím ve svém srdci?" Nityananda Prabhu, jenž je Pán Balarama, vstal a potom mrštil dandou o zem a nesmírnou silou ji přerazil na tři kusy. Nejvyšší Pán jediný zná Svě vlastní touhy. Jak mohu vědět, proč Nityananda Balarama zlámal dandu? Nityananda Prabhu zná důvěrně mysl Pána Caitanyi. Pán Caitanya také plně rozuměl myšlenkám Pána Nityanandy. Jsou věčnými bratry a

zjevují se společně v každém tisíciletí. Rama a Lakšmana znali hlubinu srdce jeden druhého. Oni jsou jeden a tentýž Nejvyšší Pán. Rozdělili se pouze pro poučení a zvýšení láskyplných vztahů oddané služby. Jsem schopen poznat Pána Caitanyu a Jeho zábavy pouze milostí Nityanandy Prabhu. Kdo jiný než Pán Balarama Osobně mohl zlámat Pánovu dandu? Skutečně to je Pán Caitanya, nejvyšší učitel, který učí mnoha jemnými způsoby. Ten, kdo porozumí této základní pravdě, prožije blaženě oddaný život. Když se Jagadananda Pandita vrátil, našel Nityanandu sedícího se třemi rozlámanými kousky dandy ležícími před Ním. Nejdříve se vyděsil, ale brzy se začal bát. Otázal se Nityanandy: "Kdo zlámal dandu?" Nityananda odpověděl: "Ten, kdo přijal dandu na prvním místě. Pán Sám si rozlámal Svou vlastní dandu. Kdo jiný může udělat takovou věc?" Jagadananda zvedl rozlámané kousky dandy a bez odpovědi tiše odešel pryč.

Jagadananda šel přímo tam, kde seděl Pán Caitanya. Hodil rozlámané kousky dandy před Pána. Pán vzhlédl a zeptal se: "Jak to, že je danda takhle rozbita? Použil jsi ji k boji? Řekni Mi, co se stalo." Jagadananda vypravoval, co věděl. Řekl: "Nityananda, který je stále zapojen v meditaci, to udělal." Pán Caitanya se obrátil k Nityanandovi a otázal se: "Jaký byl Tvůj důvod pro rozbití Mé dandy?" Nityananda Prabhu odsekl: "Bylo to jenom pár stébel bambusu, co jsem zlámal, a jestli Mi to nemůžeš odpustit, potom Mne potrestej, jak chceš." Pán odpověděl: "Danda je sídlem všech polobohů a Ty snižuješ její důležitost na několik stébel bambusu!" Kdo může pochopit důvěrné zábavy Pána Caitanyi? O čem uvažuje ve Svě mysli, nikdy neříká, ale říká něco docela jiného. Takže když se někdo falešně domnívá, že zná Pánovu mysl, je přirozeně hlupák a podvodník. Jestliže si Pán přeje někoho zničit, při setkání s ním Pán zachází přívětivě. A oddané, kteří jsou Mu tak drazí jako Jeho velice oddané duše, Se ukazuje jako nestranně naladěný. Toto jsou různé city a zábavy, jež Pán zjevil. Jsou nepředstavitelné, proto pouze ti, kdo obdrželi Pánovu milost, mohou postřehnout jejich skutečnou povahu. Danda byla rozlámana z Pánovy vlastní vůle, ale teď projevil Svůj vztek. Pán řekl: "Mám pouze Svou dandu za průvodce, ale také její zničení bylo Kršnovovo přání. Nyní Jsem osamělý, takže vy všichni jděte dopředu a Já vás budu následovat vzadu." Nikdo se neodvážil vyvracet záměr Pána Caitanyi. Oddaní se jen zajímali o tuto věc. Mukunda zasáhl a řekl: "Jdi před námi, Můj Pane, potom zase zůstaneš zpět na nějakou dobu." Po zdvořilé dohodě Pán odešel pryč pružnou chůzí šíleného lva, již je těžké popsat. Pán brzy přijel do vesnice Jalesvara. Vešel přímo do chrámu Pána Šivy, hlavního božstva této vesnice. Šiva linga božstvo bylo pod dobrým dohledem místního bráhmanského kněze. Květinová výzdoba v chrámu a na božstvu byla přitažlivá a vůně kadidla prolínala vzduch, dodávaje místu všepřitažlivě oddanou náladu. Oddaní v chrámu zpívali, hráli na hudební nástroje a tančili. Pánův vztek polevil v tomto radostném ovzduší. Pocit oddané lásky postupně naplnil Jeho srdce, splýval a spojoval se s hudbou. Oživen bohatstvím a vlivem Svého drahého oddaného (Pána Šivy) v chrámu, Pán Caitanya začal tančit štěstím. Pán Caitanya zná slavnou povahu Pána Šivy, který je Jeho nejoblíbenějším oddaným. Jestliže někdo nemá úctu k Pánu Šivovi, nenásleduje příklad Pána Caitanyi, potom nemůže být skutečný Vaišnava a všechn jeho duchovní pokrok je zničen.

Když Pán tančil, vydával radostné zvuky tak hlasitě, že všechny hory se zachvěly. Oddaní Pána Šivy byli zasaženi úžasem a mysleli, že se Pán Šiva musel zjevit osobně. Hudebníci a zpěváci ještě zrychlili a Pán byl plně pohlcen tancem, ztrácejíce všechny kontakt s vnějším světem. Mezitím přišli Jeho oddaní. Mukunda začal zpívat, ostatní se připojili. Když viděl Své milované společníky, Pán zakoušel velikou radost a tančil ještě energičtěji, zatímco oddaní tančili okolo Něho. Celá scéna se dynamicky proměnila. Slzy proudily hojně stovkami proudů z Pánových očí. Kdo může popsat tyto příhody výstižněji? Tento chrám Pána Šivy byl nyní posvěcen Pánovou přítomností a tancem. Skutečný důvod stavby toho chrámu byl naplněn.

Po chvíli se Pán uklidnil a objal všechny Své oddané s velkou láskou, předáváje jim božskou radost. Když viděl Nityanandu Prabhu, Pán se hnál obejmout Ho. Svíraje Ho pevně, řekl: "Tvým skutečným zájmem bylo uklidnit Mne, zadržet Mne a pomoci Mi dodržet Moje sannyasinské sliby, ale místo toho vzrůstalo Moje šílenství. Jestliže budeš pokračovat tímto způsobem, brzy zachvátí také Moji hlavu. Otevřeně prohlašuji, že o cokoliv Mne požádáš, udělám vždycky podle toho. Taková je skutečná pravda." Pán takto poučil všechny: "Stále mám velké starosti o Nityanandu Prabhu. Jeho postavení není méně vznešené než Moje. Nepřeháním, to je naprostá pravda. Jestliže někdo spáchá přestupek proti Jeho lotosovým nohám, ale neurazil přímo Mne, není ještě odmítnut pro další důvěrnou oddanou službu Pánovi. Přestupník proti Nityanandovi může být umístěn v oddané službě, je-li prozkoumán jinými jako oddaný, Já ho neodmítám." Když Nityananda Prabhu vyslechl Svou vlastní chválu, stydlivě svěsil hlavu. Všechny Pánovy zábavy jsou zázračné a přinášejí mnoho radosti oddaným.

Když strávil noc v Jalesvara, Pán začal Svou cestu zase časně za úsvitu, obklopen všemi oddanými. Obrátil se k Bansdaha a na cestě se setkal se sakta sannyasinem (ten, kdo uctívá energii Pána v postavení Pána Osobně). Pán věděl, že cizinec byl sakta, ale řekl mu to sladkými slovy. Pán řekl: "Prosím řekni Mi, příteli, kde jsi byl tak dlouho, že se s tebou setkávám až nyní. Kde jsou tvoji ostatní přátelé?" Sakta byl okouzlen Pánem a zvolna začal vysvětlovat všechny informace o sobě a všech ostatních saktech. Pán Caitanya se usmál, když ho vyslechl. Sakta pozval Pána do jeho tak zvaného kláštera slovy: "Prosím, přijď do mé mathy a můžeme spolu užívat blaženosti pitím." Sakta poukazoval na to, že alkohol pije jako "blaženosti" a to pobavilo Pána Caitanyu i Nityanandu Prabhu. Pán odpověděl: "Chci určitě jít a užívat si tvou opilou blaženost. Můžeš jít napřed a ujistit se, že všechno je připraveno, než přijdeme." Sakta byl velice potěšen, když slyšel, že jeho výzva byla přijata a odešel rychle, pocíťujíc pýchu. Jak nezměrný je Pánův charakter! Védy stvrzují, že Pán Kršna je přítel a osvoboditel ubohých a nešťastných. Tehdy Pán mluvil tak laskavě se sakta sannyasinem. Lidé začali říkat: "Tento sakta nyní získal nový život, a setkáním s ním budou jiní saktové také očištěni stejně jako on." Pán používá různé nápady pro osvobození podmíněných duší.

Pán přijel do vesnice Remuna. V Remuna je Božstvo Pána Gopinatha. Když Se viděl v Božské podobě, Pán začal extaticky tančit se všemi Svými oddanými. Ztracen v

lásce k Sobě, zapomněl na všechno. Ronil slzy bolesti z láskyplného odloučení. I to nejkrutější srdce by se roztavilo nasloucháním Jeho nářku. Po několika dnech Pán Gaurasundara přišel do vesnice Jaipura a zůstal v oblasti zvané Brahman nagara. Tady navštívil chrám Pána Adi Varahy. Toto Božstvo je jedinečné a bylo zde zjeveno. Kdo spatří toto Božstvo, všechny jeho hmotné vztahy jsou přerušeny. Chrám byl umístěn na břehu řeky Vaitarini. Pouhý pohled na tuto řeku dokáže očistit všechny hříšníky. Celá tato oblast je velice svaté poutní místo. Dokonce když zvíře překročí řeku na tomto místě, polobozi mu dopřejí spatřit Pánovu čtyřrukou podobu z Vaikunthy. Nilacala Puri je přesně osmdesát mil daleko od tohoto místa známého jako Nabhigaya nebo Virajaksetra. Celý oblast je poseta mnoha chrámy. Není možné předestřít všechno o nich detailně. Nejprve šel Pán s oddanými přijmout koupel v řece na místě jménem Dasasvamedha ghat. Šli vykonat uctívání Pána Varahy. Pán tančil v extázi před Adi Varaha devou, oddaní zpívali a vytvářeli ovzduší nasycené zázračnou oddaností. Pán byl velice šťasten, že je v Jaipuru. Jeho štěstí vzrůstalo s časem a On tančil čím dál energičtěji. Najednou, nečekaně, Pán Caitanya opustil oddané a zmizel. Je obtížný pochopit Pánova přání a důvod Jeho činnosti. Když oddaní zjistili, že Pán Caitanya zmizel z jejich společnosti, začali zoufale prohlížet okolí chrámu. Jejich hledání bylo marné. Začali se velice obávat. Nityananda Prabhu, chápe skleslost oddaných, řekl: "Prosím, uklidněte se! Já zaručeně vím, kam Pán odešel. Chce navštívit všechny chrámy a svatá místa v Jaipuru sám. Takže jděte také žebrat a vraťte se na totéž místo. Budeme celou noc tady, takže Pán se jistě to vrátí sem zítra ráno." Oddaní odešli, sbírali potravu a vraceli se. Uvařili potravu obdrženou jako almužny a jedli spolu. Pán Caitanya mezitím navštívil různé chrámy a vrátil se k oddaným. Oddaní se radovali a zdravili Ho hlasitým zpíváním: "Hari! Hari!" Tímto způsobem Pán se Svými společníky požehnal Jaipuru Svou přítomností a potom pokračovali v cestě.

Za několik dní Pán přišel do Kataka city. Odtud šel ponořit se do řeky Mahanadi. Potom šel do chrámu Saksi Gopala provádět uctívání. Okouzující, nepřekonatelná krása Božstva Saksi Gopala velice dojala Pána Caitanyu, až pocítil nával extáze a začal křičet hromovým hlasem. Pronášel mnoho modliteb a projevil zázračné oddané symptomy, plačíc v extázi pro Pána. Autorizovaná a doporučená procedura odevzdání života Bohu je zpívání mahamantry. Tuto mahamantru propagoval Pán Caitanya. Ačkoliv je inkarnací Nejvyšší Osobnosti Božství, stále ukazoval náladu služebnictví Nejvyššímu Pánu. Pán Caitanya potom přišel do Bhuvanesvary. Toto město je ve skutečnosti skryté Kasi, sídlo Pána Šivy. Pán Šiva sebral vody ze všech různých svatých míst, přinesl je do Bhuvanesvary a vytvořil jezero známá jako Bindusarovara. Pán Caitanya znal význam tohoto jezera, že je pro Pána Šivu nejoblíbenější. Vykonal Svou koupel v jezeře, čímž ještě vzrostla jeho význačnost. Linga podoba Pána Šivy, jež je tady uctívána, se tady sama zjevila. Šel si prohlédnout lingam a vmísil se do zástupu Šivových oddaných, kteří zpívali hlasité modlitby Pánu Šivovi. Lingam byl obklopen malými gheeovými lampičkami, jež po řadě obětovali navštěvující oddaní. Pán Caitanya byl potěšen, když viděl bohatství Svého milovaného oddaného Pána Šivy. Pánovi společníci byli také velice šťastni v

tomto oddaném ovzduší. Pán Šiva je stále ponořen v meditaci o Nejvyšším Pánovi, který mu dává vychutnávat nektar oddaností a nemůže se udržet, aby netančil. Tentýž Nejvyšší Pán Gauracandra, jeho mistr, teď tančil v extázi před ním. Pán a Jeho oddaní zde strávili noc. Chci nyní popsat ze Skanda Purany, jak Pán Šiva našel toto místo. Pán Šiva a jeho družka Parvatidevi, žili spokojeně v Kasi po velice dlouhý čas. Potom šel do Kailasy a opustil Kasi, aby tam vládli králové. Brzy na trůn nastoupil král jménem Kasiraja. Byl to horlivý uctívač Pána Šivy. Jednou na přání osudu prohrál válku. Byl odhodlán zničit vítěze v bitvě, Šrí Kršnu. S pomstou v srdci usedl a prováděl nejstrašnější odříkání, meditujíc o Pánu Šivovi. Pán Šiva se zjevil před ním, přitahován silou jeho odříkání a nabídl mu, aby si vybral nějakou výhodu. Kasiraja dychtivě žádal: "Prosím pouze o tu výsadu od tebe, můj pane, abych mohl pomstít svou porážku a zničit Kršnu v bitvě." Pán Šiva je velkodušná osobnost. Nikdo nemůže říct, že by nedal svou milost někomu, kdo ho uctívá. Řekl Kasirajovi: "Králi, připrav se k boji! Má armáda tě bude následovat na bitevní pole. Ať se vidí, kdo má moc porazit tě, když ti pomohu svou zbraní Pasupati." Zajištěn Šivovými slovy, bláznivý král Kasiraja šel do bitvy proti Kršnovi, usmívaje se důvěřivě. Pán Šiva, obklopen svými společníky a přívrženci, následoval armádu Kasiraji. Jeho úmysl byl bojovat pro krále. Kršna, Nadduše umístěná v srdci každého, poznal okamžitě, co se stalo. Rychle poslal Svou zbraň, disk Sudarsana, zničit nepřítele. Pánův disk Sudarsana je nepřemožitelný, takže neporažen letěl přímo ke Kasirajovi a oddělil jeho hlavu od těla. Potom Sudarsana začala ničit město Varanasi, sídlo Kasiraji. To rozzuřilo Pána Šivu. Vidíc, že jeho příbytek je někým pustošen, vypustil svou strašnou zbraň Pasupati. Co zmůžou jiné zbraně, jakkoliv mocné, proti Sudarsaně? Zbraň Pasupati rychle ustoupila se strachem. Sudarsana potom šla přímo po Pánu Šivovi. Pán Šiva prchal hrůzou z té zbraně. Moc a žár Sudarsany pokryla celý svět, a Šiva nenašel místo k úkrytu. Pán Šiva hledal pro sebe podobný úkryt, jaký zachánil Durvasu, když byl pronásledován strašlivou zbraní.

Pán Šiva nakonec vyrozuměl, že jej loví disk Sudarsana a že pouze Pán Kršna mu může pomoci v jeho problému. Pak, když došel k tomuto závěru, vzpomněl si na Pána Kršnu a přijal útočiště u Jeho lotosových nohou. Začal skládat prosby Pánovi: "Všechna sláva Nejvyššímu Božstvu Kršnovi, synu Matky Devaki! Jsi všudypřítomné útočiště všech živých bytostí. Dáváš lidem dobrou inteligenci a správné pohnutky. Jsi tvůrce, udržovatel a ochránce. Nikdy nehleď na chyby ostatních a jsi oceánem slitování. Jsi jediný dobro přející přítel všech, kdo jsou ztrápeni. Odpouštíš všechny přestupky, tak laskavě odpusť i moje přestupky od té doby, kdy jsem přijal útočiště u Tebe." Pán Kršna, uklidněn modlitbami Pána Šivy, odvolal Svou Sudarsanu a zjevil se před ním. Pán Šiva viděl, že Se slabě usmívá, ačkoliv Jeho oči byly ještě přísné. Byl obklopen Svými kamarády pasáčky krav a dívkami z Vrndavany. Kršna řekl: "Ó Šivo, jsi si dobře vědom Mého postavení a moci, tak co tě najednou podněcuje jednat v této vášni? Tento degradovaný král Kasiraja není víc než malý hmyz a ty mu straníš v boji se Mnou! Proto jsi poznal strašlivou moc Mého disku Sudarsana, který tě dokonce může přemoci. Všechny nejmocnější zbraně jako Brahma astra a Pasupati astra dohromady nejsou žádný

soupeř pro Sudarsanu. Jedinečný rys disku Sudarsana je, že ukořistí i toho, kdo proti ní vyše odvetné zbraně. Nyní Jsem poznal, že není nikdo ve všem stvoření, kdo Mi vzdoruje víc než ty!" Když slyšel tato poněkud rozzlobená a trestající slova, Pán Šiva pocítil vnitřní zachvění.

Pán Šiva se vrhl na zem a sevřel lotosové nohy Pána Kršny. Podřizuje se Pánovi, Šiva řekl: "Ó Pane, všechno stvoření je podřízeno Tvému přání. Kdo může chtít tvořit nezávisle? Stejně jako je suchá sláma hnána větrem, tak je každá hmotná povaha náchylná sloužit Tvým příkazům. Každý provádí Tvá přání. Není tu nikdo, kdo může neuposlechnout Tvých příkazů. Nějak se stalo, že jsem pocítil falešnou pýchu, a zaslepen tím jsem nedokázal vidět nic jiného než sebe jako velkého a mocného. Není mi pomoci, můj Pane, od doby, co Jsi způsobil, že takto uvažuji. Tvoje lotosové nohy byly stále můj život a duše, zůstával jsem v pralese a meditoval pouze o Tvých lotosových nohách. Doposud jsi utloukal tuto náladu domýšlivosti uvnitř mne. Co můžu dělat? Jednal jsem, jak Sis přál. V jakési zlobě jsem spáchal vážné přestupky proti Tvým nohám, tak mi nyní laskavě odpusť a požehnej mne Svojí milostí. A já prosím o tu milost, abych už nikdy nemohl znovu vyvinout takovou špatnou inteligenci. Byl jsem správně potrestán za svou domýšlivost. Nyní mi laskavě řekni, kde mohu zůstat, aby se nikdo jiný na mne nemohl obrátit s takovými problémy."

Pán Kršna se trochu usmál a řekl laskavě: "Poslyš, Můj drahý Šivo, dám ti jedno velice krásné místo. Žij tam se všemi svými společníky a následovníky. To místo je známé jako Ekamraka-vana. V tom idylickém okolí se zjevil a byl uctíván jako Kotitigesvara. Toto místo je v každém směru tak okouzlující jako Varanasi. Kromě toho je to místo také duchovně mimořádně vznešené, ale není známo všem. Dnes vám chci odhalit duchovní význam tohoto místa, které je Mi tak drahé. Na břehu oceánu, omývajícího celou velkou oblast, je místo známá jako Nilacala. Navíc je známo jako Purusottama ksetra nebo příbytek Nejvyšší Osoby. Má nejútěšnější a nejmírumilovnější ovzduší. Dokonce v čase kosmického zničení toto místo zůstalo nedotčeno, neohrožováno. Sídlim tady věčně a denně získávám bohaté oběti potravin. Tato oblast se rozprostírá přes osmdesát čtverečních mil. Všechny živé bytosti žijící v tomto kraji, vlivem tohoto místa vlastní čtyřruké podoby, ačkoliv viditelné pouze polobohům a jim rovným. Polobozi opěvují toto místo jako nejpriznivější ze všech poutních míst. Spánek tady je rovnocenný hluboké meditaci nebo samadhi. Podobně ležící člověk obdrží zbožný výsledek složení poklon Božstvu. Pouhé procházení okolo je zde stejné jako obcházení oltáře, pradaksina, a všechny proslovy jsou opěvování. To všechno je vypočítáno ve Védách. Taková je moc této ksetry, že dokonce když tady někdo sní rybu, je to stejné jako jíst svatou vegetariánskou stravu nebo havisya. Toto místo je Mi velice drahé, proto je nazváno Mým jménem. Všichni občané jsou Mi zde rovni. Nejsou pod svrchovaností Yamaraji, strážce smrti. Já jsem soudce, který zde rozhoduje o špatných a zbožných skutcích a jejich důsledcích.

Místo, jež Jsem označil jako tvoje sídlo, leží severně od Mého příbytku Puri. Tvé sídlo je, jak Jsem už popsal, velice krásné a okouzlující. Tam každý může velice

snadno dosáhnout osvobození a blaženosti. Toto místo bude známo jako Bhuvanesvara. Sláva Jagannatha Puri velice dojala Pána Šivu, že znovu objal Pánovy lotosové nohy a začal mluvit: "Ó Pane mého života, mám jednu prosbu. Jsem stále tak falešně pyšný, proto jestli zůstanu vzdálen od Tvého společenství, bude to největší škoda pro mne. Toužím ve svém srdci zůstat blízko u Tebe, protože nemohu nikdy získat prospěch ze špatné společnosti. Jestliže mě považuješ za Svého služebníka, potom mi laskavě dovol žít ve Tvém vlastním příbytku. Nasloucháním o zázračné slávě Tvoji dhamy ze Tvých lotosových rtů jsem pocítil nekontrolovatelné nutkání žít pouze tady. Žiju velice pokorně, toužím jen prokazovat otrockou službu Tobě. Všechno, oč prosím, je pouze malý prostor ve Tvoji dhamě." Jeho hlas se zajíkal citem a slzy stékaly po jeho lících. Pán byl velice potěšen Šivovými slovy a objal ho pevně, říká: "Slyš Mne, Ó Šivo! Jsi pro Mne tak cenný jako Moje vlastní tělo. Kdo je drahý tobě, je ještě dražší Mně. Já sídlím stále uvnitř tebe, není o tom žádných pochybností. Dovolím ti tu zůstat ve všech Mých vtěleních. Je pravda, že jsi ochránce a udržovatel všech dham. Toto místo známé jako Ekamra-vana Jsem dal tobě. Zůstaň tady a udělej je svým domovem. To místo je také Mým nejoblíbenějším. Budu potěšen, když zde zůstaneš stále. Ten, kdo se považuje za Mého oddaného, ale přehlíží tebe, pouze zkouší předstírat oddanost ke Mně." To je, jak Pán Šiva přišel sídlit na tuto známé místo, Bhuvanesvaru. Ještě existuje. V zájmu poučení všech, že Pán Šiva je velice drahý Pánu Kršnovi, Pán Caitanya tančil před Pánem Šivou. Tím prakticky demonstroval všechny příkazy Pána Kršny, jak jsou uloženy v Puránách a jiných Védských písmech. Tleskaje rukama, Pán Caitanya tančil a zpíval: "Šiva Rama Govinda." Pán pak vykonal uctívání Pána Šivy se všemi Svými oddanými. Nejvyšší Pán je nejvyšší poučující duchovní mistr. Kdo nenásleduje Jeho příkazy, bude snášet patřičnou odplatu za tuto bolestivou chybou.

Pán vzal Své stoupence a obcházeli Bhuvanesvaru, navštěvující různé chrámy Pána Šivy. Pán byl tak mimořádně šťasten, když viděl nějaký Šiva lingam, že šel mimo vyšlapanou cestu. Když opustil Bhuvanesvaru, cítil velikou pýchu po celou cestu do vesnice Kamalapura. Z Kamalapury Pán pohlédl směrem k Puri a viděl vlající prapory na vzdálené špičce Jagannathova chrámu. Jeho srdce zaplavily duchovní pocity, utápěl se v oceánu extatické blaženosti. Pán začal naříkat tak dunivě jako hrom. Proměna Jeho nálady byla udivující. Začal se třást a šel loudavě, nemohl se pohnout. Jeho oči byly připoutány ke chrámovým věžím a On klopýtal, recituje verše v Sanskritu. Použil tyto verše: "Vidím pouze pasáčka krav Kršnu, jak se plaše usmívá z vrcholku chrámu vidíc Mne, jak vzrůstá mimořádná краса Jeho tváře." Taková je transcendentální povaha zábav Nejvyššího Pána, že stále opakoval tyto verše, a při tom klopýtal a padal do mdlob na každém kroku. A taková byla síla Jeho pádu, že současně ukazoval prudké odloučení a dokonce vyjádřil vnitřní hlas, pro nějž není odpovídající popis.

Pán se pohnul dopředu, skládaje poklony až k zemi. Na místě, kam přišel, padl jako kláda na zem a vstal pokaždé jen na délku, naměřenou výškou Jeho těla. Vstal, pohlédl na věže chrámu, zazpíval verš a zřítíl se na zem. Lidé všude kolem zírali s ústy dokořán ve společné bázni a úžasu. Nikdo jiný to nemůže takhle dělat. To bylo

možné pro Pána, protože byl božskou inkarnací nejvyšší duchovní lásky. Celou cestu ukazoval apex božské lásky k Nejvyššímu Božstvu. Jak šťastné byly duše lemující cestu, kde se Nejvyšší Pán ztrácel v extázi! Řekli o Pánovi: "Skutečně je to Nejvyšší Pán Narayana Osobně." Oddaní šli spolu se svým Pánem a obklopovali Ho jako stěna, jejich volně vytékající slzy extáze zmáčely zemi. Vzdálenost z Kamalapury do Athara-nally je dobrou hodinu a půl cesty. Pán potřeboval šestkrát delší čas. Když přišel do Artha-nally, nesl uvnitř v Sobě všechny extatické city a pocity.

Vzpamatoval Se a usedl se všemi oddanými. Poprosil oddané slovy: "Vy jste Moji skuteční dobro přející přátelé, kteří Mne přivedli Pánu Jagannathovi. Nyní Mi laskavě řekněte, zdali Mám jít za vámi, nebo Si mohu dovolit jít před vámi sám." Mukunda odpověděl: "Jdi před námi."

Pán opustil jejich společnost a odešel do chrámu Pána Jagannatha. Jeho brána byla královská jako pro krále pralesa. Zrychleným krokem vstoupil do chrámu Jagannatha Puri. Kdokoliv slyší tento příběh o Pánově vstupu do Nilacala Puri, bude uvržen do vln extatické blaženosti. Dle přání Nejvyššího Pána, Sarvabhauma Bhattacharya také přišel v tentýž čas, vidět a uctívat Pána Jagannatha v chrámu. Když Pán Caitanya stál před Božstvem Pána Jagannatha, Subhadry a Sankarsany, Balaramy, začal křičet hlasitě jako dunivé vlny oceánu. Toužil držet Pána Jagannatha ve Svém objetí. Skákal a vzpínal se, Jeho duchovní pocity překypovaly tryskajícími slzami, jež pokropily všechno okolo. Najednou se zřítíl na zem do mdlob z nekontrolovatelné blaženosti. Jak může někdo vyzkoumat takové city Nejvyššího Pána? Hloupí a blázniví vnitřní strážci chrámu mysleli, že Pán je nevychovaný a okamžitě se připravili potrestat a zbit Ho. Jenže vtom se přihnal Sarvabhauma Bhattacharya, viděl Pána ležet a zadržel strážce, aby Ho nebili. Viděl bezvědomé tělo a pomyslel si: "Když studuji všechny symptomy, myslím, že tato osoba není lidská bytost. Je nemožné pro kohokoliv řvát tak hlasitě, ronit takové nepřetržité slzy. To všechno je velice mimořádné. Možná je to Kršna Caitanya." Takové byly myšlenky, jež ubíhaly myslí požehnaného Sarvabhaumy. Chrátoví strážci byli zahnáni Sarvabhaumou a stáli teď opodál, čekající se strachem a úctou. Pán Caitanya ještě ležel skoro v bezvědomí, uvržen do stavu extáze při spatření Svě nejvlastnější osoby na oltáři. Vědy nemohou dokonale popsat takové jemné proměny Nejvyššího Pána. Pán Gaurasundara, Nejvyšší Pán, sedící na oltáři ve Svě caturvyuha expanzi, pocítil spokojenost. Tentýž Pán nyní prokazoval oddanou službou Sobě. Pán zná všechna transcendentální tajemství o Sobě. Toto je vyjasněno ve Védách a Bhagavatě. Vědy stále popisují Pána a jeho zábavy pouze s dobrým záměrem osvobodit podmíněné duše. Sarvabhauma trpělivě čekal, ochraňuje Pána před každou škodou. Pán ještě zůstal hluboce ponořen v lásce k Bohu v náladě oddaného, zapomínaje na venkovní svět. Nakonec Sarvabhauma rozhodl odnést Pána do jeho vlastního domu. Řekl strážcům: "Prosím zvedněte tento drahokam světců a následujte mne." Strážci zvedli ještě bezvědomého Pána na svých rukou a odnesli Ho. Sarvabhauma přišel do chrámu v době, kdy Pánova transcendentální extáze nebyla náhodná. Pánova povaha je nesrozumitelná lidem. Oni nemohli vědět, jak se události sběhly.

Z vnějšího nádvoří chrámu vynesli Pána uprostřed hromového zpívání. Velký zástup, který se shromáždil, se velice radoval. Také potom, když přišel zbytek oddaných z Pánovy družiny..., a položili svého Pána před simhadvaru. Velice se zaradoval, vidíc svého milovaného Pána. Každý ze zástupu chtěl mít právo nést Pána, takže Pán šel z ruky do ruky, přenášeli Ho jako roj mravenců, jako mravenci nosí potravu na dlouhou vzdálenost. Oddaní skládali poklony Pánovi a připojili se k proudu masy nadšených lidí. Tolik lidí přišlo nést Pána, že když přišli ke dveřím Sarvabhaumova domu, museli je zavřít před ohromným zástupem venku. Sarvabhauma byl mimořádně potěšen, když viděl společníky Pána. Uvítal je s náležitou úctou a vychováním a pohodlně je usadil. Tím se utišily jeho pochybnosti o Pánově totožnosti. Sarvabhauma pocítil pýchu nepopsatelnou slovy. Jak velice byl šťasten! Tato Osobnost, již Védská literatura tak výmluvně opakovaně opěvuje, skutečně existují celé svazky, jež Ho opěvují s plným nadšením, byl nyní zde v jeho domě osobně! Když viděl Nityanandu, zářící Osobnost, padl na zem, posypáváje svou hlavu prachem z Jeho lotosových nohou. Pak svolal několik svých lidí a požádal je, aby doprovodili Pánovy společníky do chrámu Pána Jagannatha. Jeho průvodci byli nejprve na rozpacích, potom promýšleli upřímně nejlepší návrh a začali opravdově prosit oddané následujícím způsobem. Se sepnutými rukama řekli: "Prosíme, uklidni Se a pokloň Se před Božstvem Pána Jagannatha. Nejednej jako Tvůj guru před nějakým časem. Nemůžeme poznat, kdo Jsi, ale když nám dáš své slovo, že zůstaneš v chrámu klidný, toužíme Tě doprovázet. Způsob, jakým Tvůj guru jednal, je jistě v souladu s Božím přáním, aby Pán Jagannatha zůstal na Svém oltáři. Myslím, že není třeba to rozebírat, protože všichni viděli, že se tvůj guru zhroutil na zem. Kdyby to byl kdokoliv jiný, určitě zemře na tom místě. To všechno je pro nás velice nepředstavitelné. Proto tě žádáme, prosím zůstaň klidný. Oddaní se začali smát, ale ujistili své průvodce, že se nemusejí ničeho obávat ohledně nich, že se budou chovat normálně.

Oddaní šli dovnitř chrámu a spatřili Pána Jagannatha, který je zdrojem čtyřnásobné expanze caturvyuha. Je Pánem vesmíru, projevil Se jako zdroj vši blaženosti a je stále se Svými oddanými. Oddaní jásali v Jeho přítomnosti, prolévali slzy extáze a obcházel Pána, stále Ho opěvujíc Védskými modlitbami. Kněží přinesli Pánovi květinové girlandy, prasadimala, a vložili je na Jeho hrud'. Oddaní byli velice šťastni, požádali kněze o svolení k odchodu a vrátili se do Sarvabhaumova domu. Pán Caitanya byl ještě v tom stavu, hluboce pohlčen v Sobě extází lásky k Bohu. Sarvabhauma seděl u Jeho nohou a zbytek lidí hlasitě zpíval: "Rama, Kršna." Všechny Pánovy činnosti jsou nepředstavitelné. Byl ve stavu bezvědomí déle než devět hodin nepřetržitě. Potom se postupně Pán začal probírat. Probudil se zase, oddaní Ho zdravili a radostně zpívali Pánovo jméno. Když Se probíral, Pán požádal: "Prosím, popište Mi přesně, co se sběhlo." Oddaní ztichli. Pán Nityananda nakonec řekl: "Přišel Jsi spatřit Pána Jagannatha v chrámu, a když Jsi uviděl Božstvo, padl Jsi do mdlob v extázi. Řízením Prozřetelnosti tam byl v tu chvíli Sarvabhauma, měl o Tebe starost a přijal Tě do svého domu. Byl Jsi zcela pohlčen extází víc než devět

hodin. Tady je Sarvabhauma a skládá Ti poklony." Pán Caitanya rychle vstal a objal Sarvabhaumu.

Pán řekl Sarvabhaumovi: "Pán Jagannatha je velice milostivý; přivedl Mě do Sarvabhaumova domu. Putoval Jsem, abych tě potkal a byl ve tvé společnosti. Pán Kršna snadno splnil Moji touhu." Pán pohlédl laskavě na Sarvabhaumu a usmál se. Pán pokračoval v hovoru: "Laskavě Mne vyslyš. Přišel Jsem do chrámu a viděl Pána Jagannatha. Když jsem Ho viděl, pocítil jsem nesmírné nutkání v Mém srdci jít, obejmout Ho a držet Ho na Svě hrudi. Naštěstí, Sarvabhauma šel okolo a Já byl zachráněn z vážného nebezpečí. Proto pevně stvrzuji, že ode dneška se budu dívat na Pána Jagannatha zdaleka, nevstoupím do vnitřní svatyně. Zůstanu příště u pilíře Garudy a uvidím Pána. Jsem teď šťasten, že Jsem neobjal Pána a tím jsem se vyhnul nebezpečné situaci." Nityananda Prabhu řekl: "Skutečně Jsi odvrátil možné neštěstí. Je už pozdě. Jdi se rychle vykoupat." Pán Caitanya odpověděl: "Nityanando, Ty Mne stále řídíš a staráš se o Mne. Dal Jsem toto Moje tělo do Tvoje výhradní péče." Po dokončení Jeho koupele a jiných obřadů pocítil osvěžení, přišel a usedl s oddanými, se sladkým úsměvem slabě hrajícím na Jeho rtech. Sarvabhauma připravil množství mahaprasada, takže je přinesl dovnitř a umístil před Pána. Pán složil děkovnou modlitbu Pánovi za bohaté mahaprasada, a usedl společně se všemi oddanými.

Pán řekl: "Dej Mi tolik, kolik můžeš připravit latry, a můžeš si vzít všechno pitha, vybrat si knedlíčky a jiné sladkosti." Pán si velice pochutnával na transcendentální chuti mahaprasada. Snědl Svou latru s největší chutí, a oddaným se líbila tato prostá, duchovně nasycená zábava. Smáli se dětskou radostí. Sarvabhauma, který uspořádal tyto hody, byl přirozeně věčný společník Pána, jinak by nikdy nemohl mít tento druh vzácných darů a štěstí. Přinesl rýži Pánovi na zlatém podnosu a dal Mu ji. Pán okamžitě začal jíst. Ta scéna byla tak transcendentálně všepřitažlivá, že detaily nedokážu vypovědět a jsou proto vyhrazeny, aby byly později vyjasněny Vedavyasou. Po jídle oddaní usedli okolo svého Pána. Jídlo bylo požitkem pro všechny v každém směru. Každý, kdo slyší o těchto transcendentálních zábavách s oddaností, bude ovšem požehnán přímým společenstvím s Pánem Caitanyou. Každý, kdo slyší příběh v Antya-lile, jak Pán Caitanya přišel do Nilacaly, bude plout v oceánu oddané lásky. Pán Šrí Kršna Caitanya a Nityananda Prabhu jsou můj život a duše. Já, Vrndavana dasa, pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

Antya Kapitola 3

Všechna sláva Šrí Kršnovi Caitanyovi, schránce všech transcendentálních kvalit. Je životem a duší Nityanandy Prabhua a Svarupy Damodary Prabhua. Je největším hercem Vaikunthy a oceánem slitování. Je vrcholným drahokamem všech sannyasínů a skutečným přítelem žijících v bídě. Prosím, vyslyš pozorně tyto příběhy o zábavách Pána Caitanyi, jak jsou zaznamenány v Antya-lile nebo poslední části. Jeho zábavy jsou zhuštěný nektar pocházející z nektaru a Pán Šiva a Pán Brahma stále touží jej vychutnávat. Kdo tyto zábavy vyslechne se správnou vírou, získá pramen velké duchovní radosti pro každého vyjma ničemných hříšníků. Slyšíce o těchto

duchovních věcech se přirozeně každý umístí u lotosových nohou Pána Kršny. V této kapitole nalézáme Pánovo přání zůstat nepoznán, nezjevit Svou skutečnou totožnost. Když se Nejvyšší Pán rozhodl neprojevit Se nebo nebýt rozpoznán, potom kdo Ho může poznat? Jednou Pán usedl se Sarvabhaumou na odloučeném místě. Pán řekl: "Ó vážený pane, toužím ti otevřít Svoje srdce. Ačkoliv jsem přišel do Puri spatřit Pána Jagannatha, Můj hlavní zájem byl potkat tebe. Pán Jagannatha se Mnou nemůže mluvit, ale ty můžeš přetrnout pouta Mých hmotných vztahů. Pána Kršna tě plně zplnomocnil rozdávat lásku k Božstvu. Jestliže chceš, můžeš Mi ji dát také. Protože Jsem přijal útočiště u tebe, laskavě učiň, co je nejlepší pro Mne. Co musím provádět a jak musím jednat, abych se uchránil pádu do hluboké temnoty hmotné existence? Prosím, porad' Mi a ved' Mne na všech cestách, protože Já se ti chci odevzdat." Takto mluvil Pán k Sarvabhaumovi, zcela ho klamaje.

Sarvabhauma nemohl vyzkoumat Pánova slova a záměry. Začal vysvětlovat Pánovi náboženské povinnosti člověka. "Velice oceňuji, co Jsi řekl. Vznešené výšiny oddané realizace, jež Jsi odhalil, jsou tak říkajíc přinejmenším zázračné. Ty Jsi ovšem byl požehnán Kršnovou milostí. Když jsi tak inteligentní člověk, co Tě podněcuje přijmout odříkavý řád života? Prosím zkus analyzovat a porozumět, čeho je dosaženo přijetím sannyasy. První věc, jež se stane po přijetí sannyasy je, že člověk je okamžitě napaden pýchou. Když svírá sannyasa dandu myslí, že je zplnomocněn zvláštní znalostí, a nikdy nevloží své ruce nebo neskloní hlavu před kýmkoliv. Kdo potkává velice svaté duše, musí je souhlasně s Védami uctívat, posypáváje prachem z Jejich lotosových nohou svou hlavu, ale sannyasi jim pouze složí poklony a necítí žádný důvod být obezřetný. Tento druh domýšlivosti není pro nikoho zdravý. Zkus porozumět této části veršů z Bhagavatamu (11.29.16) "Nejvyšší Pán vstoupil do každého živého tvora jako duše, Jeho nedílná součást. Jestliže to vím, mohu skládat svou dandavat poklonu dokonce pojídači psů, psovi, krávě, oslovi a všem ostatním bytostem." Toto je správný standard pro Vaišnavu. Pouze šarlatánští oddaní budou jednat jinak.

Jediná věc, již získá přijetím sannyasy je, že si oholí šikhu a získá úctu a pocty od mnoha lidí. To je samozřejmě velké plýtvání a jeho následkem je, že ztratí všechno dobré vědomí. Živá bytost musí uctívat a sloužit Nejvyššímu Pánu, ale místo toho se sannyasi prohlásí za Narayanu, Nejvyšší Osobnost Božství. Když lidská duše v podobě fetu naplní matčino lůno, Nejvyšší Pán ho přijde zachránit, Jeho milostí získá správné znalosti a inteligenci. Pán Šiva, Pán Brahma, Ananta Šéša a Laksmidevi, všichni zkoušejí sloužit téže Nejvyšší Osobnosti. Ve skutečnosti ani bytost zaměstnaná v Jeho službě netouží po ničem více. Celý kosmický proces tvoření, udržování a ničení je obstaráván služebníky téže Nejvyšší Osoby, takže pro sannyasina je ostudou říkat si prabhu nebo pán. Když upadne do hlubokého spánku, ani nemůže poznat, kdo je a ještě nestoudně myslí, že je Narayana, Nejvyšší Božstvo. Védská literatura potvrzuje, že Pán Kršna je nejvyšší otec všeho stvoření. Kdo slouží a poslouchá otce, je dobrý syn. V Bhagavad-gitě je psáno (9.17): "Já jsem otec tohoto vesmíru, matka, stvořitel a praotec." Nyní poslyš, co Nejvyšší Pán Narayana Osobně řekl Arjunovi o sannyase v Gitě (6.1): "Pravý sannjásí a jogín je ten, kdo nelpí na

plodech svého jednání a koná činy, které je třeba vykonat a nikoliv ten, kdo nerozpoznává oheň a je nečinný." Dále ve Śrīmad-Bhagavatamu se říká (4.29.49-50): "Každý musí jednat jediné a výhradně za účelem potěšení Pána Hariho. Každá výchova musí být míněna jediné k jeho vzdělání v Kršnových zásadách. Protože Nejvyšší Pán Hari je Nadduše a vůdce všech živých bytostí, které přijaly hmotná těla, je nejvyšším vládcem a příčinou tohoto hmotného světa." Po těchto písemných svědectvích, jestli ještě trváš na řečech, že Sankaracarya není téhož názoru, potom chci uvést něco, co on sám řekl a čím naznačil svou touhu sloužit Pánovi. Řekl: "Ó Pane, ačkoliv jiva a Brahman jsou nerozdílní kvalitativně, já, jiva duše, jsem stále pod Tvojí vládou a moje existence závisí úplně na Tobě a ne jinak. Není kvalitativní rozdíl mezi oceánem a jeho vlnami, ale vlny existují díky oceánu a nikoliv naopak."

Protože Nejvyšší Pán Kršna je otec, celé kosmické stvoření patří Jemu. Je udržovatelem obou říší, hmotné i duchovní. Kdo neuctívá a neslouží otci, bývá vyobcován. To je podstata Sankaracaryových slov. Bez upřímného pokusu pochopit skutečný význam jeho slov, jaký je užitek oholení něčí hlavy, jestli toto přání má za výsledek další strážně? Sannyasi musí vyslovovat jméno Narayany nepřetržitě s láskyplnou oddaností, bez tohoto oddaného vztahu není žádný užitek z odříkání. Proto se Tě ptám, proč Jsi se rozhodl pro ten nápad stát se sannyasinem. Jestli chceš vysvobodit svět rozdáváním vědy o oddané službě Pánu Kršnovi, potom co Tě žene bez výčitek svědomí si vyholit sikhu a odhodit bráhmanskou šňůru? A když namítneš, že velké duchovní osobnosti jako Madhavendra Puri se také staly žebráky, oholily si vlasy a tak dál, potom já Ti namítnu, že nejsi dosud ve věku k přijetí řádu odříkání. Tito světci přijali sannyasu až po třech čtvrtinách svých životů, jež strávili a během nich vychutnávali také svůj společenský život. Kdežto Ty jsi teprve vstoupil do mládí života. Jak můžeš ospravedlnit přijetí sannyasy? Jak Ti může odříkavý řád pomoci pokročit v duchovní realizaci, když uvažíme oddanost, již už vlastníš, jak vidím zjevně na Tvé osobě? Všechny tyto extatické symptomy lásky k Bohu jsou vzácně dosahovány dokonce velkými jogíny, proč tedy jednáš jako svedený iluzí?"

Pán Caitanya byl velice potěšen, když slyšel vědu o oddané službě, jak ji vysvětloval Sarvabhauma. Pán řekl: "Ó vážený Sarvabhaumo, prosím nepovažuj Mne za sannyasina. Oholil jsem si hlavu a odložil svou bráhmanskou šňůru, odešel jsem z domu od rodiny jediné pro bolest z odloučení od Mého milovaného Kršny, dny se pro Mne staly neplodné. Protože na Mne nepohlížíš jako na sannyasina, raději tě prosím, buď milostivý, abych mohl vyvinout přitažlivost ke Kršnovi." Nejvyšší Pán chtěl uvrhnout Svého vlastního oddaného do takové iluze; jak mohl tento ubohý služebník poznat pravdu? Jestliže Se Pán Osobně nechce odhalit, potom kdo je schopen Ho poznat, jaký je? Dokonce i když Jeho oddaný mluví bez správné znalosti, také tím velice potěší Pána. Pán je stále zaměstnanou předváděním mnoha zábav se Svými oddanými služebníky. Ve skutečnosti sestoupil jediné pro radost Svých oddaných. Pán stále opětuje oddané city Svých oddaných. Když se oddaný odevzdá Kršnovi, Pán touží dát mu co nejvíc Sebe. Stále touží po Svých oddaných; Je bhakta vatsala. Kdo může pod vlivem Pána jednat jinak? Pán Caitanya pohlédl na Sarvabhaumu a usmál se, ale Sarvabhauma byl ještě příliš pod vlivem Pánovy

iluzorní energie a tak nemohl plně pochopit Jeho slova. Sarvabhauma řekl: "Tvoje postavení sannyasina je přirozeně vznešenější než moje. Podle písemných příkazů, Ty jsi uctíváný a já jsem uctíváč. Není tedy logické, že mne chceš chválit. To by mne mohlo udělat provinilcem." Pán odpověděl: "Prosím, už Mne dál nepodváděj tímto způsobem. Jsem ti plně odevzdán." Tímto způsobem si Nejvyšší Pán Gaurasundara hrál se Svými služebníky. Kdo může prozkoumat transcendentální zábavy Pána?

Pán znovu řekl Sarvabhaumovi: "Mám velkou touhu slyšet vysvětlení Šrímad-Bhagavatamu od tebe. Všechny pochybnosti, jež Mne napadly, můžeš utišit jedině ty." Sarvabhauma odpověděl: "Jsem si dobře vědom, že máš hluboké a zralé porozumění všech písem. Jaký význam Bhagavatamu je Tobě neznámý? Zatím jsem pochopil, že je v povaze vznešených a kulturních oddaných diskutovat mezi sebou o vědě oddané služby. Nyní mi prosím řekni, která část Bhagavatamu Ti připadá, že v Tobě působí zmatek. Zkusím Ti to vysvětlit co nejlépe." Pán Vaikunthy Šrí Kršna Caitanya se tiše usmál a recitoval verše z Bhágavatamu (1.7.10): "Ti, kteří jsou sebeuspokojeni a nepřitahováni venkovními hmotnými touhami, jsou na druhé straně přitahováni láskyplnou službou Šrí Kršnovi, jehož vlastnosti jsou transcendentální a jehož činnosti jsou zázračné. Hari, Osobnost Božství, je zván Kršna, protože má takové transcendentálně přitažlivé rysy." Pánovou milostí Sarvabhauma začal svou přednášku v přítomnosti Pána Gaurasundary, který je Pánem bohyně učení a řeči, Matky Sarasvati. Vysvětloval: "Skutečný význam těchto veršů je následující: Esenci pravdy je láskyplná oddaná služba Kršnovým lotosovým nohám. Osoby, které jsou plně realizované duše a jsou osvobozeny od všech tužeb a vazeb, se odevzdají lotosovým nohám Kršny. Taková je mimořádná síla transcendentálních vlastností Pána Kršny. Tyto osvobozené duše neustále opěvují zábavy a činy Pána Kršny. Ale ti, kdo přehlíží Pánovu transcendentální povahu, jsou odsouzeni ke zničení." Sarvabhauma byl zcela pohlcen diskusí, jež byla navržena. Složil třináct rozdílných výkladů těchto veršů a nakonec ztichl, říká: "Nemohu najít nic dalšího na tento námět."

Pán se usmál znovu a řekl: "Každé z tvých vymezení je správné. Nyní ti dám také Moje vysvětlení. Prosím posuď, jestli je přiměřené nebo ne." Sarvabhauma zíral okouzleně na Pána. "Žádné další osvětlení té věci není v lidské moci!" Jenže Pánovy poznámky byly Jeho původní a nikdy předtím nebyly vysvětleny. Sarvabhauma, ještě otřesen, si pomyslel: "Tato slova musí pocházet z úst Nejvyššího Pána Osobně." Po vysvětlení Pán zařval jako hrom, a pohlcen v Sobě projevil Svou zázračnou šestirukou podobu. Pán řekl: "Sarvabhaumo, teď ti něco řeknu! Myslíš, že nemám kvalifikaci být sannyasi? Ty Mne nepovažuješ za sannyasina ve svém srdci? Přišel Jsem pouze, abych tě viděl! Mnoho zrození jsi strávil v Mojí službě s velkou oddaností, takže Jsem přišel osobně v současné Osobě před tebe! Inkarnoval jsem se jedině pro založení sankirtanového hnutí. Měj za zaručené, že Jsem Nejvyšší Pán, který je zdrojem celého kosmického zjevení. A protože jsi byl stále Mým neutuchajícím oddaným, tak Jsem zvlášť přišel tě spatřit. Přišel jsem ochránit Svoje oddané, svaté duše, a zničit démonské síly. Odhod' svůj strach a opěvuj Mne!"

Sarvabhauma viděl tuto zázračnou šestirukou podobu, zářivější než milión sluncí a padl do mdlob, přemožen extází. Nejvyšší Pán Gauracandra pokračoval v hlasitém křiku, ještě ukazuje Svou šestirukou podobu. Pán byl velice potěšen Sarvabhaumou a položil ruku na jeho hlavu, řka: "Povstaň." Božský dotek na jeho hlavě probudil Sarvabhaumu, jenž pocítil mimořádnou blaženost, jež ho umrtvila, až nemohl promluvit. Pán, oceán velkomyslnosti, umístil Své lotosové nohy do Sarvabhaumova srdce. Sarvabhauma, který našel nejcennější poklad snadno na dosah, ovinul ruce kolem Pánových lotosových nohou v těsném sevření. S čistou radostí tryskající z jeho srdce Sarvabhauma řekl: "Teď jsem chytil zloděje, který ukradl mé srdce!" Zlomil se v slzách, plačíc jako dítě. Nalezl poklad, vytoužený dokonce bohyní štěstí, Ramadevi. Slova nyní tryskala ze Sarvabhaumových úst! "Ó Pane Kršno Caitanyo, Jsi Pánem mého života. Prosím pohlédni na tohoto bezcenného ubožáka se slitováním. Jsem tak hříšný, že jsem se odvážil zkoušet učit Tě náboženským principům, nevěda, že Ty jsi transcendentální příčina všech příčin. Ó Pane, kdo je tady, třeba nejmnocnější mystik, kdo by nebyl oklamán Tvoji iluzorní silou? Jakého úsilí bylo zapotřebí, abys mne uvrhl do této iluze? Ale nyní, můj Pane, mi prosím dopřej neodchylnou oddanost ke Tvým lotosovým nohám. Všechna sláva Šrí Kršnovi Caitanyovi, Pánu mého srdce. Zjevil se z lůna božské matky Saci. Je životem a duší všech; ochráncem Véd, bráhmanů, zbožných lidí a náboženských principů. Je Nejvyšší samovládny Pán všech planetárních systemů včetně duchovní planety Vaikuntha. Vlastní věčnou podobu plnou znalostí a blaženosti, a Je neocenitelnou korunou, která zdobí řád sannyasa." Světec Sarvabhauma, vybaven transcendentální inteligencí, opěvoval Pána nejvyššími verši.

Pokračoval v chvalořečení: "Ať je mé srdce jako čmelák hluboce přitahováno k lotosovým nohám Nejvyššího Pána, který Se projevil v této současné inkarnaci jako Šrí Kršna Caitanya jediné k omlazení cesty oddané služby Sobě, který v průběhu plynutí času byla téměř ztracena a zapomenuta." Opět zpíval: "Získal jsem útočiště u Nejvyššího Absolutního Pána, jenž nemá soupeře, je příčinou všech příčin a nejšťedřejší osobností. Sestoupil jako Šrí Kršna Caitanya, aby učil lidstvo vědě o odříkání, znalosti a oddanosti k Sobě." Sto veršů jako vznešené zaklínání stékalo ze Sarvabhaumových rtů, když svíral Pánovy lotosové nohy.

Pokračoval: "Můj Pane, zjevil Jsi se pouze pro osvobození ponížených duší, tak laskavě vysvobod' tohoto poníženého ubožáka. Byl jsem přinucen Tvou silou maya přijmout řetězy hmotné výchovy, štěstí a vysokého zrození. Jak jsem Tě mohl poznat, jaký skutečně Jsi? Proto Tě prosím o jedinou poctu, Ó Pane vesmíru, aby má mysl a srdce byly zcela připoutány k Tobě, bez odchylky ani na minutu. Všechny Tvoje činnosti jsou nepředstavitelné a transcendentální, proto jsou nesrozumitelná všem, jestliže Ty osobně nám je neodhalíš. Přijal Jsi transcendentální dřevěnou podobu Pána Jagannatha a milostivě sedíš v Nilacale, užívaje si potravin, obětovaných Tvými oddanými. Nyní osobně nabízíš a také přijímáš jídlo pro Sebe a tím rozdáváš všem jako Svou milost. Potom naříkáš z odloučení, vidíc Sám Sebe, a Jsi poblázněn láskou, přitahován Svou vlastní podobou. Jak To potom může kdokoliv porozumět? Ty sám znáš Svou skutečnou totožnost a jediné, kdo jsou schopni poznat

Tě, jsou ty šťastné duše, které byly obdařeny Tvou bezpříčinnou milostí. Jak mám potom já, bezvýznamná bytost, poznat Tebe? Také Pán Šiva, Pán Brahma a jiní polobozi skládají oběť Tvé mocné iluzorní síle maya." Tímto způsobem Sarvabhauma složil mnoho proseb a modliteb a stal se hoden Pánova požehnání. Nejvyšší Pán Gauracandra, ještě zjevující Svou šestirukou podobu, se usmál laskavě na Sarvabhaumu a řekl: "Drahý Sarvabhaumo, jsi Můj věčný společník, proto jsi schopen vidět Moje mystické bohatství. Přišel jsem na toto místo, jen abych tě potkal, protože jsi Mne uctíval tak dlouho. Všechna tvá vysvětlení o oddané službě Mne velice potěšila. Máš nesčíslné absolutní znalosti a samozřejmě víš, že nic nízkého nemůže vzejít ze tvých rtů. Sto veršů, které jsi teď složil k Mému opěvování, když vyslechne či čte kdokoliv, mu přirozeně pomůže vyvinout neodchýlnou oddanost ke Mně. Tyto verše budou slavné jako Sarvabhauma-sataka, nebo Sarvabhaumových sto veršů.

Cokoliv jsi na mně viděl, nyní musí zůstat tajemstvím, nesmíš o tom hovořit s nikým. Navíc, dokud jsem přítomen na této zemi, zakazuji ti odhalit to komukoliv. Nityananda je Mi velice blízký, ve skutečnosti je Moje druhé tělo. Služ Jeho lotosovým nohám s hlubokou oddaností. Jeho charakter a totožnost jsou také mimořádně esoterické záležitosti, jediné když ti Já pootevřu pravdu můžeš o nich něco pochopit." Když se svěril Sarvabhaumovi, Pán uzavřel do Sebe Jeho mystické zjevení. Sarvabhauma zůstal ponořen v extázi a pravda o jeho Pánovi se mu rozběhla. Každý, kdo slyší o těchto nadlidských zábavách Pána a Jeho vlastnostech, je okamžitě osvobozen ze zapletení hmotných sítí a nakonec dosáhne osobního přibytí Pána Caitanyi. Toto jsou velice důvěrné zábavy Pána Kršny, proto každému zajistí útočiště u Pána, když jim upřímně naslouchá. Tímto způsobem Pán Caitanya osvobodil Sarvabhaumu a pokračoval v sankirtanech v Nilacale. Prováděl nepřetržitě kirtan s tancem. Dnem i nocí byl stále ponořen do zátopy oddaného nektaru. Obyvatelé Nilacaly získali vzácný transcendentální požitek z těchto sankirtanů a reagovali radostným zpěvem: "Hari! Hari!"

Lidé viděli Pána Gauracandru a říkali: "To je naše vtělení Pána Jagannatha." Pánův vzhled mesmerized lidi; zapomněli na všechno, co dělali. Kamkoliv šel, byl stále zdraven znějícím zpěvem "Hari! Hari!" Lidé se vrhali na zem a koupali se v prachu, jehož se dotkly Jeho lotosové nohy. Pouze ti nejzbožnější a nejšťastnější mohli mít úspěch zažít tuto transcendentální příležitost. Jejich blaženost je nemožné popsat. Kdo může odolat tak dokonalé kráse? Pánův vybraný zjev uloupil všem srdce. Jeho oči byly stále vyzdobeny kaskádami slz z láskyplného odloučení a blaženosti, Jeho rty vždy vibrovaly jménem Hare Kršna. Jeho zlaté tělo bylo natřeno santálovou pastou a květinové girlandy se houpaly v rytmu chůze, i když na pohled jednal nemotorně jako šílěný slon. Pán Caitanya, Nejvyšší Pán, i když kráčel ulicí, byl stále hluboce nasycen vznešeným nektarem lásky k Bohu a zapomínal na tento svět. Jednoho dne se Šrí Paramananda Puri vrátil z dlouhé cesty po všech svatých poutních místech. Pán Caitanya ho viděl přibližovat se už z dálky a poklonil se chvatně s velkou úctou. Nejvyšší Pán Gauracandra byl mimořádně šťasten, když viděl Svého oddaného zvedat ruce do vzduchu, a začal tančit. Vychutnáváje tuto vzácnou chvíli

setkání se Svým oddaným po dlouhé době odloučení, vykřikl: "Hari! Hari! Moje oči uviděly Šrí Paramanandu Puriho! Jak šťastné je Moje zrození; jak požehnaný je Můj zrak! Všechny Moje uctivé náboženské činnosti nyní přinesly ovoce. Dnes Moje přijetí řádu sannyasa dosáhne úspěchu; Šrípada Madhavendra Puri se zjevil přede Mnou!" Hnal se obejmout Svého milovaného oddaného a svíraje Paramanandu Puriho ve Svém objetí, omyl ho slzami božské extáze.

Paramananda Puri, hledíc na měsíci podobnou dobrotivou tvář svého drahého Pána, upadl do stavu nepopsatelné blaženosti, byl zkřehlý, zapomněl na sebe sama. Až po chvíli složil poklony ostatním. Opravdu, Paramananda Puri je objektem lásky Pána Caitanyi. Pán byl potěšen návratem Svého věčného služebníka a přijal ho jako Svého společníka. Paramananda Puri, když znovu našel svého drahého Pána, sloužil Jeho lotosovým nohám se vzrůstající extází. Šrí Paramananda Puri je velice blízkým a drahým žákem Šrípady Madhavendry Puriho a oddaným, který plně vychutnával různé láskyplně oddané pocity. O pár dní později přišel Svarupa Damodara a připojil se k nim. Svarupa Damodara byl tak důvěrný s Pána Gaurasundarou, že strávili mnoho dní a nocí stále v blízké duchovní důvěrnosti. Damodara byl také velice mnohostranný hudebník. Jeho zpěv okamžitě inspiroval Pána Caitanyu k tanci. Ve skutečnosti na poslední části této knihy budou mít podíl činnosti Paramanandy Puriho a Svarupy Damodary. Postupně všichni společníci a služebníci Pána přišli do Nilacaly. Tito společníci, zrození v Utkale či dnešní Orisse také přišli jeden po druhém připojit se k Pánovi. Vznesené duše jako Pradyumna Misra, který byl stále pohlcen láskou k Bohu, Paramananda a Ramananda přišli a přizvali jiné. Damodara Pandita a Šrí Sankara Pandita přišli zakrátko potom. Pradyumna Brahmacari také přišel. Byl čistým oddaným Pána Nrsimhadevy. Je popsáno, že Pán Nrsimha Se projevil v jeho těle a že často, když prováděl kirtana, viděl Pána Nrsimhu jako sannyasina. Bhagavan Acarya, který jako lotos mohl zůstat neznečištěn dokonce uprostřed světských rozhovorů a společenství, také přišel pozdravit Pána.

Jakmile viděli svého milovaného Pána, oddaní se okamžitě osvobodili od všech strážní a připojili se ke Svému Pánovi zpěvem a tancem. Pán Vaikunthy, nyní sannyasi, tančil se Svými společníky v božské extázi. Pán Nityananda byl stále ponořen do láskyplných citů Pána Caitanyi a to Ho zneklidnilo a zapříčinilo, že jednal podle Svých vlastních sladkých přání. Jednou se hnal k Božstvu Pána Jagannatha a chtěl Ho obejmout. Ani chrámoví strážci Ho nemohli udržet a zabránit Mu. Pak jednoho dne skočil na zlatý oltář a ovinul ruce kolem Božstva Pána Balaramy. Strážci podle povinnosti, když to viděli, přiběhli k Němu a snesli Ho dolů z oltáře. Ale kdyby chtěli rukama sevřít Nityanandu, museli by být přinejmenším sedmkrát rychlejší. Nityananda Prabhu vzal nerušeně květinovou girlandu z hrdla Pána Balaramy a zavěsil na vlastní hrud'. Vstal a odešel pryč majestátně jako král slonů. Strážce, ještě rozzuřený, rychle odešel. Pomyslel si: "Tento sannyasi je určitě vybaven nadlidskými silami, proto Ho nikdo nedokáže potrestat za dotknutí se Pána Balaramy. Mám sílu udržet šíleného slona v klidu a lidská bytost nemůže utéci z mého sevření. Určitě jsem Ho silně sevřel a přesto jsem se v příští chvíli cítil, jako bych byl odfouknut pryč jako suchá tráva." Když přišť viděl Pána Nityanandu,

omlouval se Mu s nejvyšší ponížeností. Povaha Pána Nityanandy je jako u nevinného dítěte. Okamžitě mu odpustil a objal ho.

Pár dní později Pán Gauracandra, manžel Laksmidevi, bohyně štěstí, přišel do blízkosti moře. Pobřeží a jeho okolí bylo příjemné a idylické. To potěšilo Pána. Měsíc prozářil noc svou planoucí mírnou aurou, jižní vánek hladil Pána, když usedl na břehu moře. Jeho tělo a blažená tvář byly vybraně vyzdobeny santálovou pastou. Nepřetržitě zpíval Hare Kršna mahamantru. Květinová girlanda, houpající se volně kolem Jeho hrdla, pokryla velkou část Jeho hrudi. Byl obrazem dokonalé krásy. Oddaní sedící kolem Něho vychutnávali každé Jeho hnutí. Vlny se rychle blížily bílými linkami pěny a vrcholily jedna za druhou. Pán se usmál, hledíc na nekonečné vzdouvání vířící vody. Dobrodiní Gangadevi a Yamunadevi, jež obdržely od Nejvyššího Pána, se nyní projeví na oceánu.

Pán strávil celou noc předváděním kirtanu v božské blaženosti, ponořen v nektarovém oceánu Svých vlastních láskyplných citů a tančil energicky, utápěje Svě oddané ve vlnách extáze. Různé extatické symptomy jako zježení vlasů, pláč, třesení, křik a pocení někdy přicházely ve vlnách jeden po druhém, jindy všechny najednou. Všechny znaky oddané extáze vykvetly jako různé vonné květiny na Pánově těle. To bylo možné jedině Pánovou nepředstavitelnou silou. Oddaní se shromáždili okolo Pána, když tančil, nasycujíc city Vaišnavů. Pán cítil štěstí ve společnosti Svých oddaných a zakoušel bolest z láskyplného odloučení.

Nejvyšší Pán využil jen malé části Svých zdrojů neomezených sil k provádění Jeho zábav, ale ani ty není možno nějaké jiné osobě napodobit. Védská písma píší o Pánově stavu bez pochyb, že žádný úkol není Pánovi obtížné splnit. Extaticky oddané symptomy lásky k Bohu projevené Pánem Caitanyou nemohou být opakovány každým. Není konce popisů slávy Pána Caitanyi. Pouze ti, kdo jsou obdařeni milostí Pána Caitanyi, jsou schopni pochopit Ho se všemi Jeho silami. Proto všechny smyčky hmotného zapletení mohou být snadno přerušeny přijetím plného útočiště u Nejvyššího Pána. Tato Nejvyšší Osobnost, o které neustále meditují nejdokonalejší bytosti jako Pán Šiva, Pán Brahma a další, nyní tančila spolu s oddanými ztracena v proudu Svě vlastní oddané extáze. Padám u nohou oddaných, kteří prováděli sankirtany s Pánem. Celonoční kirtany na břehu moře se staly častými a Pán se jich zúčastnil extatickým tancem. V té době se stalo, že Gadadhara Pandita začal trávit prakticky všechnen čas s Pánem. Jedli spolu, spali spolu, procházeli se spolu. Gadadhara Pandita sloužil Pánu Caitanyovi nepřetržitě. Když četl nahlas Pánovi ze Šrímad-Bhagavatamu, Pán upadl do stavu blaženého transu. Hlas Gadadhary Pandity Jej udělal šťastným a on doprovázel Pána na návštěvy různých Vaišnavů. Jednou Pán šel do mathy Šrí Paramananda Puriho a usedl blízko něho. Šrí Paramananda Puri je velice drahý Pánovi, stejně jako Arjuna byl velmi drahý Kršnovi. Dali se zcela pohltit rozhovorem o velice důvěrných zábavách Pána Kršny. Strávili spolu dlouhý čas. Bylo jim dobře v matha, ale voda byla nečistá a nepitná. Pán Caitanya jako Nadduše znal dobře všechny detaily, jež se toho týkaly. Takže se otázal Puri Gosvamiho: "Prosím, řekni Mi, jak mám najít dobrou vodu." Puri Gosvami odpověděl: "To je velice nešťastná věc; tato voda je velice blátivá." Pán

ukázal okamžitě zájem o důvod nářku nad touto nesnází Puri Gosvamiho. Řekl: "To vypadá, že Pán Jagannatha je bytost velice ničemná. Skutečně, dotek této vody může dobrým přáním očistit všechny hříšníky. Kvůli mystické síle Pána Jagannathy se ale voda změnila na blátivou, takže ji nikdo nemůže pít nebo se jí dotknout." Pán vstal, zvedl ruce do vzduchu a začal mluvit: "Ó Pane Jagannatho, žádám Tě o to dobrodiní, aby zde Matka Ganga mohla dobře téci. Prosím, naříd' Gangadevi, jež protéká dolním krajem, aby se tady zjevil její pramen." Oddaní se mimořádně rozveselili a radostně zpívali: "Hari! Hari!" Pán se vrátil domů téže noci se všemi Svými oddanými. Když oddaní spali, Gangadevi pocítila touhu splnit Pánův příkaz, zjevil svůj pramen. Ráno každý viděl zázrak. Pramen vody byl křišťálově čistý. Oddaní v obdivu zpívali Pánovo svaté jméno a Šrí Puri Gosvami radostí téměř upadl do bezvědomí.

Oddaní pochopili, že Ganga vytryskla pramenem. Když Mahaprabhu vyslechl novinku, přišel a když viděl znovu čistou vodu, byl velmi spokojen. Promluvil k oddaným: "Poslyšte všichni oddaní, kdokoliv pije tuto vodu nebo se v ní koupe, potvrzují mu, že bude zakoušet neutuchající oddanost k Pánu Kršnovi." Oddaní reagovali radostně na Pánova slova. Pán se potom vykoupal a napil vody z pramene s velkým vytržením. Řekl: "Zůstal jsem na tomto světě pouze proto, že jsem přinucen láskou Šrí Puri Gosvamiho. Jsem jeho majetkem. Jestliže Mne chce prodat, potom to může udělat. Každý, kdo jen uvidí Puri Gosvamiho, stane se hoden lásky Pána Kršny." Když popsal mimořádné vlastnosti Šrí Puri Gosvamiho a požehnal prameni, Pán opustil Jeho sídlo. Nejvyšší Pán má radost, když chválí transcendentální vlastnosti Svých oddaných. Kdo je tak nízký a opovrženíhodný, že nechce uctívat takového Nejvyššího Pána? Pán stále sestupuje, aby ochránil Své oddané a prováděl zázračné zábavy v jejich společenství. Dokonce dělá vše pro oddané, kteří dle všeobecného názoru jsou považováni za špatné, jako když Pán Rama zabil Valiho na podporu Sugrivy, Svého oddaného. Pán šťastně slouží Svým služebníkům, tím Pán Caitanya získal srdce Svých oddaných. Pán chtěl provádět sankirtany na břehu oceánu. Postavil Své sídlo blízko pláže a zůstal plout v oceánu oddané blaženosti. Oceán zakoušel nepopsatelnou extázi v Pánově blízkosti, neboť Rama, Laksmidevi, byli zrozeni blízko oceánu. Cokoliv hříšní obyvatelé Nilacaly mohu spáchat, bude plně očištěno pouhou koupelí v oceánu. Gangadevi si spočítala hodnotu této zlaté příležitosti a rychle proudila spojit se s oceánem. Přítomnost Šrí Kršny Caitanyi požehnala oceán a očistila jeho vody. Když Pán Caitanya přišel do Nilacaly, král Prataparudra odejel vést válku proti jižnímu království Vijayanagara. Mezitím Pán Caitanya před dlouhým pobytem v Nilacale šel zpět do Bengálska. Pán cítil zvláštní milost k Gangadevi, takže přišel do Bengálska. Šrí Vidya Vacaspati byl Sarvabhaumův bratr. Byl urozený, štědrý a velice svatý. Jednoho dne Pán Caitanya přišel do jeho sídla se všemi Svými služebníky bez předchozího ohlášení. Šrí Vidya Vacaspati viděl, že jeho host není nikdo jiný, než Pán Vaikunthy, Pán Gaurasundara a padl jako kláda u Jeho lotosových nohou. Bráhman byl tak zmaten mimořádnou radostí, že nemohl pochopit, co by měl správně udělat nejdřív. Pán, také šťasten ze svatého brahmana, ho objal a řekl: "Mám prosbu. Moje srdce je nakloněno k cestě do

Mathury, Vrndavana. Toužím strávit několik dní zde a koupat se v Ganze. Ale prosím, najdi Mi tiché místo ke koupání, kde nebudu vyrušován zástupy. Potom chci, abys Mi pomohl začít Mou cestu do Vraji. Jestliže Mi dovolíš zůstat tady, potom musíš udělat tato opatření."

Šrí Vidya Vacaspati pozorně vyslechl, co Pán řekl. Odpověděl velmi poníženě: "Ó, jak šťastná je teď celá má rodina a rod pouhým přijetím prachu ze Tvých lotosových nohou, Tvým příchodem do mého domu! Můj dům a všechno v něm patří mému Pánovi. Laskavě zůstaň klidný. Dohlédnu, aby nikdo nevěděl, že Jsi zde." Pán byl tak spokojen, když slyšel jeho pokorná a upřímná slova, že tu zůstal po několik dní. Ale jak může někdo schovat slunce? Tak také Pánův příchod byl okamžitě znám. Slova se rozlétla jako požár, že Pán Caitanya, zářivý drahokam řádu sannyasa, sídlí v domě Šrí Vidya Vacaspatiho. Lidé zakoušeli velké vytržení; cítili, že jsou na Vaikunthách dokonce ještě ve svých pozemských tělech. Rozveselili se a zpívali "Hari! Hari!" zapomínajíce na své syny, manželky, bohatství, domy a všechno ostatní. Lidé se velice rozčílili a začali mluvit oživeně mezi sebou, říkajíc: "Půjďme a budeme požehnáni pohledem na Jeho lotosové nohy." Připravili se jít se podívat na Pána a tak skoro zapomínali na všechnu zdvořilost ve svém nadšení. Namačkaný zástup se hnál k domu Vidya Vacaspatiho, všichni hlasitě zpívali: "Hari! Hari!" Všechny řádné stezky a cesty byly plné. Lidé přicházeli všemi směry, dupali po polích a křoví. Budu pokračovat v popisu tohoto zázračného jevu mimořádným vlivem Pána Caitanyi, kterým osvobozoval všechny živé bytosti. Prosím, slyšte pozorně.

Lidé přišli nezváni, nezastrašení trnitým křovím, šťastně šli vidět Pána. Okolí, které bylo zalesněné a divoké, bylo vyčištěno chůzí masy lidí a změněno na nouzové stezky. Všichni měli jedno slovo na jazyku - svaté jméno Boha. Lidé vyčkávali a několik jich mluvilo mezi sebou. Jeden řekl: "Padnu k Jeho nohám a budu Ho žádat, aby mi dal pouze to dobrodiní, aby všechny mé hmotné vztahy byly přerušeny." Jiný řekl: "Jestli Ho ještě jednou uvidím na vlastní oči, pak jsem jistě obdržel to nejcennější, takže proč mám žádat od Něho něco víc?" Zase jiný řekl: "Byl jsem důvěřivě nevědomý o Jeho skutečném postavení a moci, takže jsem Ho dlouho jen kritizoval velice urážlivým způsobem. Nyní chci vložit Jeho lotosové nohy do svého srdce a žádat Ho, aby mi řekl, jak se mohu zbavit všech mých přestupků." Otcovský muž řekl: "Můj syn byl donucen hazardovat a tak požádám Pána, aby ho zastavil." Některý jiný řekl: "Jediné dobrodiní, po němž toužím je, abych mohl stále zůstat připoután k Jeho lotosovým nohám svým tělem, myslí i slovy a nikdy neopustil toto útočiště." Někdo řekl: "Jak zázračná příležitost, já jen prosím, abych nikdy nemohl zapomenout na mého drahého Pána Gaurasundaru." Hovoříce tímto způsobem kráčeli v početném průvodu a všichni cítili nepopsatelnou blaženost. Namačkané davy se sbíhaly k přivozu, každý chtěl být první, kdo překročí řeku. Lodníci pocítili mimořádnou úzkost, když viděli nekontrolovatelný nával hrnoucích se do malých člunů. Stovky se zkoušely směstnat do jednoho člunu. Nakonec se čluny začaly potápět pod nadměrnou vahou. Lidé potom dávali své šaty lodníkům jako nějaké odškodnění za jejich škodu a s nenucenou radostí pokračovali ve snaze překročit řeku. Stali se neteční ke ztrátě člunů a použili různých dostupných nápadů. Někteří si

vázali obrácené hliněné nádoby na vodu kolem pasu, aby přepluli. Jiní dělali vory z kmenů banánových stromů a pluli přes řeku. Plavci měli velkou legraci z plavání v proudu. Celý vzduch zněl ozvěnou tak hlučného zpívání "Hari! Hari!", že se odráželo a prorazilo závoje zahalující hmotný vesmír.

Vidya Vacaspati přijel s nalezeným velkým člunem a přibral mnohé. Ale netrpělivý zástup neměl čas čekat; chtěli překročit řeku jakkoliv. Pouze Nejvyšší Osobnost může přitahovat mysl lidí takovým způsobem, jak to Pán Caitanya nyní udělal. Lidé, kteří putovali přes Gangu, přišli přímo k Vidya Vacaspatimu a padli u jeho nohou. Řekli: "Jsi velice svatý a šťastný, proto je Nejvyšší Pán Caitanya hostem tvého domu. Tvůj dobrý osud je nepopsatelný, tak nyní nás laskavě zachraň. Jsme nejhříšnější lidé, upadlí do temnoty hmotné existence. Laskavě nás veď a ukaž nám Jeho lotosové nohy, aby naše nešťastné a špatné životy mohly dosáhnout úspěchu." Šrí Vidya Vacaspati byl mimořádně pohnut, když viděl upřímnost lidí, a začal křičet radostí. Tisíce lidí se tady shromáždily a Šrí Vacaspati je všechny zavedl do svého sídla. Jediné slovo znějící ve vzduchu bylo zpívání Pánova jména. Pán Gaurasundara je oceánem slitování a inkaroval se pouze pro osvobození všech živých bytostí. Když zaslechl hlučné zpívání svatých jmen Boha, vyšel ven z domu, aby požehnal ohromné mase šťastných duší a posílil jejich radost. Přitažlivá postava, jež se před nimi zjevila, byla krásná, že to nemá obdoby. Jeho zářivá tvář byla stále zdobena urozeným úsměvem, Jeho oči vyzařovaly transcendentální radost. Jeho zlatá podoba byla vyzdobena santálovou pastou vyznačeným tilakem a květinová girlanda visela volně na Jeho hrudi. Chůzí tak půvabnou jako slon kráčel se zvednutými pažemi dlouhými až ke kolenům a zpíval "Hari! Hari!" hlasem podobným hřmění.

Když lidé viděli Pána Gaurasundaru, skákali a tančili s velkým jásavě hlasitým zpěvem a pak padli na zem jako klády, skládajíce poklony. Vzdouvajíce se jako vlny oceánu, s pažemi zvednutými k nebi prosili: "Ó Páne, prosím zachraň nás hříšníky!" Pán se shovívavě usmál a požehnal jim slovy: "Ať vyvinete lásku k Pánu Kršnovi! Zpívejte Kršnovu jméno, uctívejte Ho a naslouchejte Jeho zábavám. Učiňte Pána Kršnu největším pokladem svého života." Lidé byli šťastni Jeho slovy o získání tohoto dobrodiní. Opakovali modlitby k Pánovi a prosili: "Tvůj příchod do tohoto světa je tajemstvím. Zjevil Jsi se v lůně Matky Saci v Navadvipu pouze pro osvobození celého vesmíru. Ale my jsme tak hříšní, že Tě nemůžeme rozpoznat a zůstáváme v hluboké temnotě hlouposti kazící naše lidské životy. Jsi oceánem milostí. Ó Pane, dobrodinče všech živých bytostí, pomoz nám, abychom na Tebe nemohli nikdy zapomenout!" Všechno to se událo silou Pána Gauracandry, že tito obyčejní lidé mluvili tak výmluvně.

Celá vesnice byla do krajnosti přeplněna. Nebyl tu žádný volný prostor. Lidé šplhali na stromy a střechy. Jejich dychtivost vidět Ho vzrůstala každou chvílí.

Mimořádným jevem bylo, že ačkoliv stromy a střechy byli přeplněny, žádný dům se nezbořil ani strom nepadl a zřítíl se. To všechno se stalo transcendentální silou Pána. Nekonečně dlouho zůstaly jejich oči připoutány k Jeho dokonale krásné tváři. Kdo Ho jednou viděl, už nezatoužil vrátit se domů. Zpívali radostně a pili okouzující krásu Pána svými nepohnutými pohledy.

Nejvyšší Pán Gaurasundara je pánem všech mystických sil, proto mohl opustit sídlo Šrí Vidya Vacaspatiho bez jeho vědomí a jít do vesnice Kulia. Lidé Ho také nemohli vidět odcházet. Pouze Nityananda a několik jiných společníků Ho doprovázelo. Mezitím Šrí Vacaspati začal všude šíleně hledat Pána. Nenalézaje Ho nikde, došel k závěru, že Pán už musel odejít. Byl postižen zármutkem. Zvedaje tvář k nebesům, začal hořce naříkat. Lidé okolo zjistili Pánovu nepřítomnost a byli přesvědčeni: "Pán musel odejít pryč během toho zmatku." Tak celá masa tisíců začala hlasitě zpívat s ozvěnou pod klenbami všech tří světů.

Mysl Šrí Vidya Vacaspatiho byla ještě ochromena zármutkem. Vyšel mezi natlačený dav a zlomil je smutnou novinkou o Pánově odchodu. Řekl: "Nemohu vědět, v kterou noční dobu odešel a kdy se vrátí. Korunní klenot řádu sannyasa, náš milovaný Pán, byl deluded námi, nejhříšnějšími mizery, a odešel. Moji drazí bratři, říkám pravdivě, že neznám Jeho záměry." Šrí Vacaspati zkoušel mnoha slovy je přesvědčit o pravdě, ale nemohl otřást jejich vírou v něho. Dál si mysleli, že Pán se schoval do ústraní, aby se vyhnul šílícímu zástupu a tak stáli v očekávání. Lidé přišli ke Šrí Vacaspatimu a žádali ho: "Prosíme, dovol nám vejít a vidět Pána. Slibujeme ti, že půjdeme sami." Začali objímat jeho nohy a prosili ho: "Chceme Ho vidět ještě jednou těmato očima, potom se můžeme vrátit šťastně domů. Prosíme, předlož tuto prosbu Pánovi. Takoví hříšníci jako my Ho mohou také vidět, nemůžeš nás odmítnout." Vacaspati trpělivě zkoušel říci jim pravdu, ale nepodařilo se mu je přesvědčit o své upřímnosti. Jak šel čas, lidé pochopili, že Pán nepřijde a stali se netrpěliví a zklamaní. Vedli bolestivé řeči o Vacaspatim.

Některý řekl: "Vacaspati ho ukryl, ten nejvzácnější klenot mezi sannyasiny, našeho Pána Caitanyu, a pak přišel a tvrdí nám, že spí. Proč máme cítit lítost, když jsme osvobozeni? Jaká radost je ze záchrany sebe samého?" Jiný naříkal: "Známkou dobrého člověka je, že je spokojen, když jiní jsou osvobozeni. Obyčejná duše myslí pouze na sobecké vlastní zlepšení, ale svatá duše dává přednost spasení ostatních dokonce před úvahami o sobě." Zase jiný řekl: "Ani v obyčejném společenském jednání, když někdo koupí sladkosti, nerozdělí se s ostatními, ale sní je sám, je to považováno za urážku." Opět někdo řekl: "Tento bráhmana je poněkud pokřivený ve svém chování, není ochoten pomáhat jiným." Na jedné straně byl Vacaspati velice usouzen Pánovým odchodem, a nyní ho takové obvinění uvrhlo do zmatku a zapříčinilo jeho mimořádnou úzkost. Nevěděl si rady, jak vyřešit toto dilema. Právě v tu chvíli přišel bráhmana a řekl Vacaspatimu tiše do ucha: "Pán Caitanya odešel do vesnice Kulia. Dělej si s touto informací, co chceš." Mraky temnoty se vyčistily a Vacaspati byl zase šťastný. Vřele objal bráhmana. Vacaspati se hnál ven k zástupu a řekl jim tu novinku. Řekl: "Všichni jste mne falešně obvinili, neznajíce skutečná fakta, mysleli jste, že skrývám Pána ve svém domě. Právě jsem obdržel zprávu od bráhmana, že Pán je ve vesnici Kulia. Jděte tam a zjistěte, jestli tato informace je správná. Jestli to je pravda, potom musíte uznat, že jsem poctivý a čestný bráhmana." Lidé reagovali uznalým zpěvem "Hari! Hari!" a odešli společně do Kulie se vzrůstající radostí v srdci. Rychle se roznesla zpráva, že nejvznešenější sannyasi Pán Caitanya je v Kulii. Mezitím se zástup rozšířil ještě několikrát víc. Vypadalo to, že

Kulia má mnohokrát větší přitažlivost než Vacaspatiho vesnice. Zástup se zvětšil na milióny. Pouze Ananta Šéša může popsat tento mimořádný jev. Nikdo nemůže říct, odkud se tento nekonečný proud lidí zázračně zjevil. Bylo obtížné zjistit počet člunů, jež se převrhly, ale přesto nedošlo k žádným škodám na životech a každý mohl překročit Gangu. Zázračnou událostí bylo, že pokaždé, když člun byl v nebezpečí utonutí, země se zvedla a zabránila pohromě. Všechno to se událo jedině na přání Pána Caitanyi. Kdokoliv zpívá slávu této Nejvyšší Osobnosti, může snadno překročit přes tento hmotný oceán, jako by byl malý jako otisk kopýtko telátka. A není překvapením, že ti, kdo byli dychtiví vidět Pána, mohli překročit Gangadevi bez nepříjemností.

Nespočetné tisíce překročily řeku vlastní silou a utonuly v oceánu radosti. Jeden po druhém objímali ostatní a zpívali hlasitě Pánovo svaté jméno. Byl to velký den pro vydělávání peněz; nikdo nemůže spočítat, kolik vydělali převozníci. Nouzová tržiště prodávající různé zboží se najednou zjevily všude a dělaly snaživé obchody. Postupně byl každý prostor naplněn a celé město se stalo oceánem proměnlivé masy lidí. Daleko nahoře nad spoustou činností zněl hlasitý a čistý zvuk zpívání Božího jména - to slovo všechny přesvědčilo, aby mu porozuměli. Zatím ve zlobě na tento zmatek Pán zůstával v ústraní. Když Šrí Vidya Vacaspati přijel do Kulie, začal hledat Pána. Ale Pán odmítal ukázat Se veřejně, proto bylo obtížné najít Jeho bydliště. Po šíleném hledání Šrí Vacaspati objevil Pána. Jakmile Ho uviděl, padl na zem jako kláda a skládal Mu poklony. Vacaspati začal recitoval verše, opakovaně popisující Pánovu současnou inkarnaci a zábavy. Prosil: "Ó Pane, zjevil Jsi se jako Caitanya Mahaprabhu pouze pro osvobození celého vesmíru. Již Jsi osvobodil ty, kdož upadli do hluboké temnoty hmotné existence. Tvoje milost je nesmírná jako neomezený oceán, tak laskavě nech tuto milost dotýkat se mého srdce věčně. Viděl Jsi celé stvoření ponořené ve světských činnostech a prokázal jim Svou bezpříčinnou milost, dává jim lásku k Bohu. Dopřej mi, ať Ty, nejvelkodušnější Nejvyšší Osobnost, stále sídlíš v hlubině mého srdce." Opěvujíc Pána Gaurasundaru tímto způsobem, padl znovu k Jeho nohám. Skládám svou pokornou úctu nohám Visarady, otce vznešeného Sarvabhaumy Bhattacaryi a Vidya Vacaspatiho. Vacaspati pohlédl na svého drahého Pána a přitahován ukázkou Jeho milostivého pohledu začal mluvit znovu. Postavil se a sepal ruce k modlitbě: "Ó milostivý Pane, mám jednu prosbu. Ty jsi nejvyšší vládce, jednající v souladu se Svými vlastními sladkými přáními, plně nezávislý na čemkoliv. Jiní mohou poznat Tvoji mysl, jedině když jim ji Ty Sám odhalíš. Nejsi podřízen vládě a zákazům, vnucovaným všem. Všichni lidé venku nemohou rozumět této prosté pravdě o Tobě a tak ve své mysli jsou rozzlobení, obviňují mne a říkají, že Tě skrývám uvnitř v domě. Nejsou si vědomi skutečné pravdy a tak jsou na mne rozzlobení. Proto, můj Pane, laskavě na chvíli vyjdi ven a ukaž Se, potom mne znovu přijmou jako pravdomluvnou osobu, jak se sluší na bráhmana." Pán se usmál naslouchaje jeho slovům a byl okamžitě ochoten vyplnit bráhmanovu žádost. Jakmile Pán vyšel ven, lidé se utopili v oceánu blaženosti. Všichni lidé se vrhali na zem skládající poklony. Každý v souladu se svou znalostí a schopností začal recitoval verše chvalořečení Pána. Jejich radost postupně vzrůstala a

stovky kirtanových skupin vyrazely odevsad a zacaly sladce zpivat. Svaté jméno Kršny znělo melodicky a jasně, naplnilo a rozechvělo vysoké klenby Země. To se může přihodit jedine mimořádnou silou Pána Caitanyi. Nejvyšší Pán, nyní oblečen jako sannyasi, zahájil společné zpívání svatého jména Kršny. Toto jméno je tak vznešené, že dává všem chuť božského nektaru. Vyšší planety jako Brahmaloaka a Šivaloka jsou osvobozeny ze všech úzkostí pouhým ochutnáním trošky nektaru. Velcí mystičtí jogíni a mudrcové jsou šílení touhou po kapce tohoto nektaru. Každý, kdo ve velké iluzi popírá existenci této Nejvyšší Osobnosti, která je vybavena všemi silami a bohatstvím, ztratí všechny dobré vlastnosti a postavení ve společnosti a je v opovržení u všech. Proto uctívám lotosové nohy Pána Caitanyi. Nevědomost je zničena nasloucháním Jeho zábavám. Vzpomínáním na Něho a Jeho transcendentální činnosti jsou všichni hříšníci očištěni. Pán upadl do extáze, když viděl, že všichni provádějí kirtan. Slzy stékaly po Jeho lících, jako kdyby se Gangadevi zjevila v Jeho očích a začala plynout volně kamkoliv. Pána okamžitě uchvátilo společné zpívání; vše ostatní vadlo jako bezvýznamné. Když se před Ním zjevila kirtanová skupina, Pán se k nim připojil a tančil se vznešenou radostí. Toto umocnilo nadšení a blaženost této skupiny a oni se považovali za nejšťastnější, když je Pán poctil tímto způsobem. Pán Nityananda, který je první mezi oddanými šílenými láskou k Bohu, teď uchopil Pána Caitanyu a pomáhal Mu tančit. Každý tančil spolu s Pánem, ztracen v extázi duchovní lásky.

Pán Caitanya nyní tančil s plným odevzdáním, křičíc hlasitě v extázi. Taková byla síla toho zvuku, že všechno zoufalství pominulo jeho nasloucháním. Pán Šiva byl tak zasažen, když tančil v meditaci o Pánu Gaurangovi, že si ani nebyl vědom své nahoty. Nyní tentýž Nejvyšší Pán Gauranga tančil před pohledy smrtelníků. Celé kosmické zjevení je tvořeno Jeho silou a všichni polobozi stále dychtí získat přímý pohled Pána. Jeho příchod osvobodil celý vesmír a nyní ponořil celou masu lidí do vln božské blaženosti. Dosud si Pán nebyl vědom, že zástup se zvětšil a proudí ze všech směrů, aby Ho viděl. Byl zcela pohlcen láskou k Bohu a tančil v extázi. Každý ve městě Kulia byl osvobozen Pánovou přítomností. Od nejvznešenější duše po nejpádlejší duši, všichni získali Pánovu milost. Kdo slyšel o této příhodě, byl rovněž osvobozen z pout karmických reakcí. Soucitný Pán zde zůstal dlouhou dobu, aby Ho každý mohl vidět a přivedl jejich mysl do stavu prudké radosti. Potom šel dovnitř, doprovázen Svými společníky a usedl, pociťuje přítomnost jich všech. Ale stejně pak přišel bráhmana a pevně objal Pánovy nohy. Řekl: "Ó Pane, Mám jednu prosbu. Jestliže můžeš postrádat krátký čas, mohu ti to říci. Z nepochopení podstaty oddané cesty jsem spáchal bolestivé urážky kritizováním Vaišnavů. Opakovaně jsem křičel a popichoval: 'Kdo je Vaišnava v Kali-yuze a co je kirtana?' Tímto způsobem jsem se zatratil. Nyní, když vzpomínám na tyto události, má mysl mě začíná pálit. Ó Pane, Ty máš sílu osvobodit každého, tak mi laskavě řekni, jak mohu zmenšit své hříchy." Pán Caitanya se laskavě usmál, když slyšel bráhmanovu upřímnou a poctivou zpověď. Řekl: "Prosím slyš, ó bráhmane, když někdo vypije jed, označený jako nektar či nápoj nesmrtelnosti, potom ho postupně účinky jedu oslabí a tělo začne odumírat. Tak nyní odpovím na tvoji otázku a řeknu ti, jak tento nektar pracuje.

Všechny kritiky, již jsi spáchal, ačkoliv nevědomě, jsou rovnocenné požití jedovatého nápoje. Takže nyní musíš pít nektar Kršnova jména a zábav týmiž ústy. Užíval jsi jazyka k urážení Vaišnavů, tak nyní je opěvuj! Zanech všech ostatních činností, neustále opěvuj Vaišnavy písněmi, básněmi nebo nějakým jiným způsobem. Ambrózie Kršnových zábav je transcendentálně blažená a může skutečně rozpustit všechny jedovaté důsledky kritiky Vaišnavů. Říkám ti pravdu, je to metoda očistění pro každého, kdo kritizuje Vaišnavy z neznalosti. Jestli někdo odvrhne tyto ohavné praktiky a urážlivé chování a neustále opěvuje Nejvyššího Pána a Jeho neumdlévající oddané, může zcela zničit všechny hříchy. Jinak ani milióny zbožných činností a pokání nemohou odčinit přestupky spáchané proti Vaišnavům. Tak jen jdi a praktikuj opěvování oddaných Pána a budeš osvobozen od všech hříchů." Oddaní byli velmi šťastni, když vyslechli tyto zázračné pokyny a reagovali zpíváním: "Hari! "Hari!" Pán krásně vysvětlil metodu očist'ování za urážky Vaišnavů kritikou. Ti, kdož přehlížejí tyto příkazy Pána Caitanyi a kritizují svaté osoby, musí utonout v oceánu zármutku. Ale kdo přijímají příkazy Pána Caitanyi jako Védskou pravdu, mohou se smíchem překročit oceán nevědomosti. Příštím návštěvníkem byl Devananda Pandita. Když Pán Caitanya ještě žil rodinným životem v Navadvipu a prováděl mnoho transcendentálních zábav, Devananda Pandita netoužil přijít a potkat Pána. Neměl dostatečnou víru v Pána, takže se vyhýbal možnosti setkání s Ním. Kdyby bylo zapotřebí zbožně se s Ním zase vidět, proč by nepřišel před Pána dříve? Všechna taková opatření jsou skutečně v Kršnových rukou. Ale když Pán Caitanya přijal řád sannyasa a opustil domov, Devananda Pandita měl štěstí být blízkým společníkem Vakresvary Pandity. Vakresvara Pandita byl velmi drahý Pánu Caitanyovi. Byl tak vznešená duše, jaká může očistit celý vesmír. Byl stále zcela pohlcen ve vychutnávání oddaných citů k Pánu Kršnovi. Když tančil, i polobozi a démoni byli okouzleni. Skutečně, jakmile začal tančit, milostí Pána Caitanyi se všechny extatické symptomy jako pláč, třesení, pocení, smích, zježení vlasů, křik a mdloby z božské blaženosti zjevily na jeho osobě. Není možné popsat všechny oddané symptomy Vakresvary Pandity. Někakým příznivým uspořádáním Vakresvara Pandita přišel bydlet do domu Devanandy Pandity, přitahován jeho oddanými vlastnostmi.

Devananda Pandita byl velmi potěšen a dojat zářícím zjevením Vakresvary Pandity a jeho neutuchající oddaností Nejvyššímu Pánu. Začal sloužit Vakresvarovi Panditovi s upřímnou oddaností. Když Vakresvara Pandita začal tančit, chodil okolo něho a odháněl zástup pryč, aby ho nevyrušovali. A když případně Vakresvara padl do mdlob v extázi, Devananda Pandita se hnál zachytit ho svými pažemi. Stíral prach z Vakresvarova těla a nohou a sypal si ho na své vlastní tělo s velkým ponížením a oddaností. Tímto způsobem mu sloužil, viděl jeho vznešené oddané vlastnosti a vyvinul silnou vírou v Devanandu Panditu lásku k Pánu Caitanyovi. Po této události každý porozuměl slovům Purán, kde stojí, že oddanost Nejvyššímu Pánovi se vyvine jedinečnou službou čistému oddanému Pána. Devananda Pandita byl velmi zbožný a vznešený člověk. Od dětství studoval Šrímad-Bhagavatam. Byl klidný a mírumilovný, ovládal své smysly, ale byl přitahován k hmotným věcem a měl mnoho

jiných nedobrych vlastnosti. Z těchto důvodů nemohl vyvinout přitažlivost k lotosovým nohám Pána Caitanyi. Ale milostí Vakresvary byla jeho zvrácená inteligence usměrněna. Proto nacházíme v Šrímad-Bhagavatamu, že služba čistým oddaným je vždy vyšší než služba Nejvyššímu Pánu Osobně. V Bhagavatamu je psáno: "Může existovat nějaká pochybnost o úspěšnosti dosažení dokonalosti službou Nejvyšší Osobnosti Božství, ale není absolutně žádných pochyb, že každý dosáhne dokonalosti službou čistým oddaným Nejvyššího Pána." Proto je jisté, že k získání milosti Pána Kršny každý musí sloužit Jeho neutuchajícímu a odevzdanému oddanému. Devananda Pandita vyvinul přímou oddanou vazbu k Pánu Gaurangovi díky svému důvěrnému společenství s Vakresvarou Panditou. Nyní ležel naznak, objímaje Pánovy lotosové nohy s velkou bází a ponížením. Pán byl velmi potěšen, když viděl u Devanandy Pandity pocit oddanosti a ponížení. Došel k němu a usedl před ním. Tímto způsobem odvrhl všechny jeho předešlé přestupky a požehnal mu. Pán řekl: "Protože jsi sloužil Vakresvarovi Panditovi tak dobře, mohu se ti dnes tady ukázat. Vakresvara je zjevením a vtělením Kršnových transcendentálních sil, proto kdo mu dobře slouží, okamžitě dosáhne lotosových nohou Kršny. Oblíbené sídlo Pána Kršny je srdce Vakresvary Pandity. Když Vakresvara tančí, Kršna Osobně ho povzbuzuje do tance. Přítomnost Vakresvary Pandity promění každé místo na místo svaté pouti - na duchovní příbytek Kršny, Vaikunthu."

Bráhmána, Devananda Pandita, sepal ruce a začal prosit Pána: "Ó Pane, ve Svém nekonečném slitování ses zjevil v Navadvipu pouze za účelem osvobození celého lidstva. Jsem tak hříšný, že z důvodu mé špatné karmy Tě nemohu ani vidět, natož pak zakoušet božskou blaženost ve Tvé společnosti. Tvoje povaha je prokazovat dobrodiní každé živé duši, proto prosím, abych mohl vyvinout vazbu ke Tvým lotosovým nohám. Je pro mne zvláštní poctou tázat se Tě; potřebuji Tvoje božské vedení. Jsem plně bez znalosti, přesto jsem zkoušel učit z knihy plné znalostí. Bhagavatam je určen, aby poučil pouze realizované duše. Ó Pane, prosím ukaž mi, co učit a jak vysvětlovat Bhagavata." Pán začal vysvětlovat podstatu Šrímad-Bhagavatamu: "Poslyš, Ó učený bráhmáne, vykládej Bhagavatam jedine ve světle bhakti a oddanosti. Nevkládej tam nějaké jiné procesy. Počátek, střed a konec - všude Bhagavatam stanoví, že oddaná služba Nejvyššímu Pánovi je věčná, absolutní a neomylná. Oddaná služba je jediná skutečná, absolutní pravda. Dokonce v dobách naprostého rozpuštění všeho kosmického stvoření, když vše ostatní je zničeno, jedine tato realita zůstane nedotčena, dokonalá. Nejvyšší Pán Kršna nedává oddanou službu každému. Snadno dopřeje osvobození zájemci, který pochopí vědu o neutuchající oddanosti. Pouze Jeho milost může někoho povýšit na cestu bhakti. Filozofické závěry o cestě bhakti, dostupné ve Šrímad-Bhagavatamu nemají obdobu v žádném jiném písmu. Stejně jako všechny inkarnace Pána jako Matsya, Kurma a jiné jsou soběstačné a zjevují se a mizí stále, Šrímad-Bhagavatam není text sepsaný obyčejným smrtelníkem. Je transcendentální, proto se také zjevuje a mizí dle Božího přání. Bhagavatam již zmizel a zase se zjevil na jazyku Šríly Vedavyasy bezpříčinnou milostí Pána Kršny. Esoterická pravda o Nejvyšším Pánovi je nepředstavitelná jako Šrímad-Bhagavatam. To je závěr všech písem.

Jestliže se někdo domnívá, že zná a chápe Šrímad-Bhagavatam, tehdy je přirozeně hloupý a nezná skutečné závěry. Na druhé straně, je-li někdo pokorný a přijme svůj nedostatek porozumění, potom mu podstata Bhagavatamu bude ovšem odhalena. Bhagavatam je nasycen božskou láskou k Bohu. Je to ve skutečnosti tělo Pána Kršny. Vypovídá o důvěrných zábavách Pána Kršny. Šríla Vedavyasa nejdříve sestavil mnoho různých Purán a Véd, ale stále v sobě cítil prázdnotu, ale když nakonec vypověděl Bhagavatam, stal se plně uspokojen ve svém srdci. Ale někdy někdo může dokonce najít rozpory při čtení tohoto velkého písma, tak buď velice opatrný. Jediná cesta, jak musíš vysvětlit celý Bhagavatam, je přes bhakti. Touto cestou můžeš očistit své přestupky a zakusit vznešenou blaženost ve svém srdci. Všechna písma potvrzují, že oddanost Pánu Kršnovi je konečný cíl. Zvláště Bhagavatam je prodchnut nadsvětským citovým vztahem s Kršnou. Ted' se vrať, dobře studuj Bhagavatam a vysvětluj každému, že oddaná služba Kršnovi je nejvyšší ambrosie." Devananda Pandita padl rovnou na zem k Pánovým lotosovým nohám, považujíc se za nejšťastnější duši. Podřídil své tělo, mysl a slova Pánu a skládaje opakované poklony, se vrátil domů. Pán Gaurasundara poučil všechny o skutečném postavení Šrímad- Bhagavatamu. Bhagavatam neučí nic než bhakti, takže jestli někdo nevysvětluje cestu oddané služby v učení Bhagavatamu, potom neúčinně marní energii slov a ovocem jeho činů budou přestupky.

Kdo pochopí, že Šrímad-Bhagavatam je pojednání plně věnované vědě o oddané službě, obdržel zvláštní milost Pána Kršny. Přítomnost Bhagavatamu v nějakém domě ten dům posvětit a osvobodí ode všech neštěstí. Uctívání Bhagavatamu je rovnocenné uctívání Pána Kršny. Poslech a čtení Bhagavatam je neutuchající oddaná služba. Jsou dva významy slova Bhagavata: jeden je kniha Šrímad- Bhagavatam, druhý je osoba Bhagavata, která je zosobněním milosti Pána Kršny. Denním uctíváním, studiem a nasloucháním Šrímad- Bhagavatamu se každý skutečně povznese a stane se osobou Bhagavata. Na druhé straně, jestliže Šrímad-Bhagavatam je čten hříšnou osobou bez správného vztahu, potom kvůli nedostatku správného porozumění bude kritizovat Pána Nityanandu. Pán Nityananda je vtělením podstaty božských citů Šrímad-Bhagavatamu. Kdo to pochopí, ten je opravdu inteligentní a šťastná duše. Pán Nityananda nepřetržitě vysvětluje význam Bhagavatamu Svými tisíci ústy, dokonce i nyní. Ačkoliv Pán Nityananda je neomezený, není schopen plně pochopit Svou přednášku z Bhagavatamu. Tak neomezené písmo je Šrímad-Bhagavatam. Je transcendentální a obsahuje závěry o cestě bhakti. Pán učil všechny skutečné podstatě Šrímad-Bhagavatamu, užívaje Své diskuze s Devanandou Panditou jako náměty. A těm, kdo přišli s duchovními otázkami, Pán odpověděl všem k plnému uspokojení. Příchodem do Kulie Pán Šrí Kršna Caitanya požehnal všem. Každý zde byl zcela posvěcen pohledem na Pána. Jejich vidění zůstalo upřeno na Pána. Tato cesta Pána splnila touhy všech a rozpustila všechnu jejich úzkost a zoufalství. Každý, kdo slyší tyto zábavy s radostí, se přirozeně stane přímým společníkem Pána. Člověk může být zrozen v jakékoliv rodině či kastě - všichni jsou dobří, jestliže naslouchají transcendentálním zábavám Pána Kršny. Šrí Kršna

Caitanya a Pán Nityananda jsou můj život a duše. Já, Vrndavana dasa, pokorně skládám tuto píseň Jejich lotosovým nohám.

Antya Kapitola 4

Všechna sláva Pánu Gauracandrovi, jenž je oceánem milosti a jehož lotosové nohy jsou všepřitažlivé. Skládám své poklony Šrí Kršnovi Caitanyovi, chloubě řádu sannyasa, a Jeho oddaným. Po osvobození všech v Kulii Pán putoval do Mathury, doprovázen Svými společníky. Cestovali spolu po břehu Gangadevi, často pili její vodu nebo se v ní koupali, čímž naplnili její dlouholetá přání. Na břehu Gangy a blízko města Gaura leželo Ramakeli, městečko s velkou společností bráhmanů. Zde Pán zůstal nepoznán několik dní. Ale brzy každý došel k poznání, že Pán Caitanya přijel, stejně jako je marností zkoušet schovat slunce. Tak muži a ženy všech tříd a věku proudili ze všech směrů, pociťující rozčilení a uzardělí radostí. Pán byl jako vždy zcela pohlcen v božské extázi, ničím nerušené. Jeden po druhém se různé extatické symptomy projevíly na Jeho osobě a On padal do mdlob znovu a znovu. Oddaní byli také ovlivněni Pánovým blaženým pocitem a předváděli nepřetržitý kirtan, odvrhující všechny ostatní zájmy. Když Pán naříkal v duchovním vytržení, tento zvuk se nesl do dálky a slyšeli ho cestující pár mil daleko. Ačkoliv většina lidí byli jen rolníci, nevědomí si spletitostí oddané služby a citů, při spatření Pána ve vši Jeho pestré nádheře se stali velice šťastní. Lidé zůstali čekat na Pána z dálky a skládali Mu pokorné poklony, znělo svaté jméno "Hari! Hari!" Když Pánovo jméno vstoupilo do uší Pána Caitanyi, Jeho blaženost se zvýšila několikanásobně. Pozvedl paže a povzbuzoval je slovy: "Jen dál - zpívej, zpívej, zpívej!" Pán požehnal tyto lidi takovým pocitem drtivé radosti, že se dokonce Muslimové připojili ke zpívání "Hari! Hari!" - co říct jiného? Pán vyzařoval tolik soucitu, že i Muslimové Mu skládali pokorné poklony už z dálky. A Pán neměl jiné zájmy na mysli než kirtan a tanec. Zástup se začal vlnit a narůstat. Střežili všechny vchody. Nikdo netoužil odejít. Lidé měli radost a jejich zpívání znělo tak hlučně, že všemi směry naplnilo vzduch na míle okolo. Jediný zvuk byl "Hari! Hari!" Nablízku na doslech bylo v paláci krále vládnoucího Muslimům shromáždění, ale to nenahnalo strach jejich duším. Bez obav hlasitě zpívali, zapomínajíce na všechny vztahy k domovům a rodinám. Ale mezitím policejní inspektor přišel do králova paláce a hlásil příchod sannyasina do Ramakeli. Také hlásil, že tento sannyasi nepřetržitě zpívá nějakou strašidelnou mantru, která neustále přitahuje ohromná shromáždění. Na tuto novinku král odpověděl: "Řekni mi, kdo je ten sannyasi? Co On jí? Jaké je Jeho jméno? Popiš mi Jeho zjevení."

Inspektor řekl: "Poslyšte, Vaše Veličenstvo, nikdy jsem neviděl nic tak úžasného. Jeho krása daleko předčí krásu anděla. Jeho pleť zastínila záři zlata. Jeho vysoká majestátní postava, dlouhé paže dosahující až ke kolenům a štíhlé břicho jsou velmi okouzlující. Jeho lví šíje, sloní ramena, lotosové oči a skvělá tvář zářící víc než milión měsíců jsou neporovnatelné. Korálově červenými rty, dokonalou řádkou perlových zubů a obočím klenutým jako andělský luk, plnou širokou hrudí vyzdobenou santálovou masťou, ušlechtilými boky pokrytými oděvem barvy

vycházejícího slunce silně vzrušuje mysl. Jeho nohy jsou jako dva kvetoucí růžové lotosy, Jeho deset nehtů na nohou je jako deset zářivých zrcadel. Myslím, že to je princ cestující v rouchu sannyasina. Nejpozoruhodnější věc je u Něho Jeho tělo, které přesto, že je měkké jako právě ztlučené máslo, často padlo na zem s velkou silou. Vrhá se na zem přinejmenším stokrát za hodinu, ale Jeho tělo zůstalo nezraněno, nedotčeno. Chloupky na Jeho těle stále stojí vztyčeny jako u jack-fruit. Často Se třese tak silně, že stovka lidí Ho nemohla udržet v klidu. Jeho oči roní slzy jako dvě hojné řeky proudící bez konce, a někdy se směje tak dlouho a hlasitě, že Ho pár hodin nemohli zastavit. Pak najednou upadl v mdlobách na zem, přemožen kirtanem a zůstal ležet v bezvědomí před zkamenělými diváky. Když tančil, bylo požitkem pro oči, jak zvedal Svoje ruce a nepřetržitě zpíval: "Hari! Hari!" Vypadalo to, že zapomíná na všechny jiné činnosti. Lidé, kteří se seběhli na to místo přes všechny zákazy, netoužili odejít. Já sám jsem viděl mnoho sannyasinů, mystiků a čarodějů ve svém životě, ale ten sannyasi je určitě mimořádný. Opakuji Tvému Veličenstvu, příchod tohoto sannyasina do tvé země je jistě velkým požehnáním. Nemusí jíst ani spát; celou dobu je zaujat tancem a kirtanem." Král, ačkoliv byl veliký materialista, ho vyslechl a obdivoval popis sannyasina. Král oslovil Kesavu Khana a otázel se ho ještě nedůvěřivě: "Kesavo Khane, chci znát tvůj názor na tuto věc. Řekni mi, co víš o člověku, jemuž říkají Šrí Kršna Caitanya. Chci znát do detailu charakter toho mocného guru a sannyasina. Lidé sem spěchají odevšad, aby Ho viděli. Co Ho sem přivedlo?" Kesava Khan, vznešený počestný šlechtic, zůstal ostražitý. Odpověděl: "Kdo říká, že On je goswami nebo slavný guru? Je to žebravý sannyasi, ubohý cizinec. Jenom se toulá a žije pod stromem."

Král odpověděl: "Nepopisuj Ho jako ubožáka. Je urážlivé jenom slyšet takové věci. Ten sannyasi není obyčejný smrtelník. Je to ta Osoba, již Hindové říkají Kršna a Muslimové říkají Khoda. Toto moje království patří pod mou vládu, ale Jeho příkazy ovládají celý vesmír. A dokonce v mém vlastním království jsou mnozí, kdo jsou mi nepřátelští, kdežto jestli On není Nejvyšší Božstvo, proč Ho musí každý a všichni všude uctívat s plným odevzdáním? Jestli zastavím svým ministrům plat na šest měsíců, budou mít proti mně spoustu stížností, ale v Jeho případě vidím, že lidé se udržují naživu sami svými vlastními prostředky a potom cestují a dychtí Mu sloužit. Proto prosím pochop, že tento sannyasi je Bůh. Neříkej, že to je nějaký bídou stížený žebrák." Po chvíli přemýšlení král pokračoval v řeči: "Poslyšte mé příkazy ohledně tohoto sannyasina. Nechci, aby Ho někdo rušil. Má právo jít kamkoliv a kázat, co chce z Jeho písem. Ať si provádí svoje kirtany s lidmi a je spokojen a zůstane, kdekoliv touží. Jestliže se někdo bude snažit zastavit Ho pro něco, třeba Kazi, policejní inspektor, nebo jiný, chci ho potrestat smrtí." S těmi slovy král odešel do svých vnitřních komnat. Takové jsou zázračné cesty Pána Caitanyi, že to byl tentýž král Hussain Shah, který byl zodpovědný za znesvěcení a zničení stovek chrámů v Orisse. Ačkoliv Hussain Šáh byl tak fanatický a despotický muslimský vládce, přesto přijal Pána Gauracandru jako Nejvyššího Pána, ale duchovně slepý Ho nemůže vidět jako Nejvyšší Osobnost. Vyholili si hlavy a stali se sannyasiny, ale když uslyší o Pánově chvále, spaluje je závist. Celý vesmír souzní Pánovým chvalořečením a

hloupost se rozpouští nasloucháním Jeho slávy. Ananta Šéša, Lakšmidevi, Pán Brahma a Pán Šiva jsou všichni zasaženi a šílí vychutnáváním nadlidských zábav Pána. Védy zpívají oslavné hymny k Jeho chvále, popisující Jeho nejvyšší nadvládu nade vším. Tak jestli se někdo zlobí při naslouchání o transcendentálních vlastnostech Pána Kršny Caitanyi, potom dokonce i když je vybaven všemi dobrými vlastnostmi, stanou se zločinem a příčinou jeho úzkosti. Na druhé straně, jestliže osoba zbavená všech dobrých vlastností vzpomíná na Pánovy lotosové nohy, je okamžitě povznesena do duchovního příbytku Vaikuntha. Závěrečná část Antya této knihy zjevuje transcendentální činnosti Pána při předvádění sankirtanu.

Slova králova čaroděje vytvořila novou důvěru v Něho ve zbožných kruzích. Tajně se shromáždili v domě a začal rozmlouvat o této novince. Řekli: "Králova povaha je strašlivě tyranská. Je stále pod vlivem kvality nevědomosti. Byl příčinou rozsáhlého ničení, zboření tisíců chrámů v Orisse. Najednou nějakým božským uspořádáním byl nyní ovlivněn kvalitou dobra. Jeho slova silně naznačují tuto změnu. Ale jestli teď zase někdo oduševnělý přijde a ovládne krále špatnou radou proti Pánu Caitanyovi, potom Ho král může dát předvést ke svému dvoru a pak by se něco mohlo přihodit. Tak musíme okamžitě poslat zprávu Pánovi a přesvědčit Ho, že toto místo je stále pod dozorem Muslimského krále, je nebezpečné a tak musí odejít do další vesnice. Tajná zpráva byla odeslána Pánu Caitanyovi přes spolehlivého a čestného bráhmána. Pán byl nyní zcela ponořen v božské extázi vychutnávání Svě vnitřní blaženosti a nepřetržitě křičel jako dunící hrom. Milióny lidí zpívaly "Hari! Hari!" a Pán Caitanya tančil v extázi. Žádné nepotřebné slovo nebo jiné činnosti Ho nemohly vytrhnout z tance, zpěvu a povzbuzování jiných ke zpěvu. Posel, bráhmána stál udiven tím pohledem, nemohl najít správnou příležitost promluvit s Ním. Zatímco mluvil s jinými a zkoušel promluvit s Ním, Pán dokonce odmítal hovořit se Svými vlastními společníky. Pán plul v přílivu extatické blaženosti. Vychutnával nektar Svě sladké oddanosti k Sobě a zapomínal na všechny jiné činnosti. Posel zatím nenašel příležitost mluvit s Pánem, tak přemlouval Jeho oddané. Bráhmána řekl: "Jste všichni následovníky Pána, tak prosím obraťte se na Něho někdy a dejte Mu zprávu od zbožné části naší vesnice. Řekněte Mu: 'Proč je nezbytné zůstat tak blízko u králova paláce?'"

Bráhmána složil své opakované poklony Pánovi na dálku a odešel. Pánovi společníci se obávali skrytého smyslu zprávy. Ještě Mu nemohli vyřídit tu zprávu, protože Pán zapomínal na všechno ostatní a byl upoután pouze tancem. Pozvedaje obě paže volal: "Zpívejte, zpívejte jméno Hariho!" A milióny lidí zaujaté hudbou se připojily tleskáním rukama a zpěvem: "Hari! Hari!" Pouhou vzpomínkou na Pánovy oddané jsou všechny překážky odstraněny a pouta hmotného zapletení upadnou pryč. Živé bytosti jsou schopny provádět i ty nejmenší činnosti pouze s pomocí Jeho energie. On je opěvován ve Védách jako Nejvyšší Brahman, Absolutní Pravda, věčná a čistá. Jeho iluzorní energie Maya uvrhne živou bytost do iluze, aby zapomněla na své vrozené postavení a stala se spoutána řetězy hmotného života. Tentýž Nejvyšší Pán se zjevil pouze pro osvobození podmíněných duší, aby jim přinesl Sebe a rozdával nektar lásky k Bohu mezi všechny. Který král může žít bez strachu z Pána? Védy

stvrzují, že Yamaraja, pán smrti a zosobněná smrt, jsou Pánovi otroci. Pán Gauracandra, syn Matky Saci, je Pánem všech hmotných i duchovních planet. Nyní pokračoval v kirtanu s nespoutanou radostí, bez starosti o něco jiného. Pán vznítíl v srdcích miliónových davů, které Ho přišly vidět, takové transcendentální štěstí, že se ani nebáli královské blízkosti, co tedy říci o Pánovi Osobně, když byl v blízkosti krále. Ačkoliv diváci byli nanejvýš hloupí, když viděli Pána Caitanyu, přestali se bát dokonce i smrti, proč by tedy mělo vzbudit rozechvění pomyšlení na pouhého krále? Vzduch zněl radostným zpěvem "Hari! Hari!", jímž zástup ocenil přítomnost Pána Vaikunthy, mísící se do jejich zpěvu a tance.

Najednou se oddaní začali obávat a to okamžitě pocítil Pán, který je Nejvyšší Duše uvnitř každého srdce. Pán se usmál a vrátil se ke Svému normálnímu chování. Potom pravil, ostře roztínaje úzkost Svých oddaných: "Vím, že se velice bojíte, ale co se má král ptát po Mně? Je pro Mne přirozené potkat někoho, kdo Mne chce vidět, ale není možné, aby se každému podařilo potkat Mne. Tak proč se obáváte? Jestliže Mne král chce vidět, potom Já chci vidět jeho. Ale může Mi král poroučet, co mám dělat? Jakou mocí Mne přinutí udělat něco? Jenom s Mým svolením může král říkat tato slova. Je on schopen vidět Mne, když jiní mocnější hledají ve Védách a žádají Mne o milostivý pohled? Králům, mudrcům, polobohům a dokonalým jogínům dovoluji vidět Mne až po dlouhém svízelném hledání. Sestoupil jsem kvůli propagaci společného zpívání svatých jmen Boha a tím chci vysvobodit tento hříšný hmotný svět. Tito démoni a špatné síly, kteří nikdy nepřijali Moji nadvládu a převahu, budou křičet radostí v tomto věku při zpívání Mého jména. Budu v tomto věku tak energicky rozdávat mimořádnou oddanou službu, která je vyhledávána i polobohy, mudrci a dokonalými bytostmi, že získám dokonce většinu ohavných hříšníků, pojídačů psů, nedotknutelných a žen. Ale ty, kdož jsou postiženi výchovou, bohatstvím, rodinným postavením a znalostmi, kritizují a urážejí Mé oddané, zbavím všeho a nemohou nikdy poznat Moji skutečnou totožnost. Potvrzuji pravdu, že Mé jméno bude hlášáno v každém městě a vesnici této země. Zjevil jsem se v tomto vesmíru, takže chci, aby se ke Mně lidé modlili, jak to ještě nikdo neudělal. Proto je vysoce nepravděpodobné, že král Mne bude chtít vidět." Pán skončil Svou řeč, dodávaje oddaným naději a radost. Pán zůstal v této vesnici dalších několik dní, předváděl kirtany a tančil, beze stínu strachu vznášejícího se nad lidmi. Kdo může porozumět Pánově mysli? Pán se vrátil zpět do Bengálska místo pouti do Mathury.

Pán Caitanya řekl oddaným: "Chci vidět Pána z Nilacaly." Nejvyšší nezávislý Pán, zdroj nejvyšší duchovní blaženosti, putoval k jihu, zpívajíc a tančíc po cestě. Zůstával blízko Gangy celou cestu a za několik dní přišel k domu Advaity Acaryi. Dny Advaity Acaryi byly plně věnovány blažené péči o budoucí zázračné činnosti Jeho syna a zanedbával všechny ostatní práce. Nyní chci popsat tyto zázračné činnosti syna, které přitahovaly tolik pozornosti otce Advaity Acaryi. Jméno syna Advaity Acaryai bylo Acyutananda. Byl to přirozeně skvělý syn schopného otce. Jednou vznešený sannyasi navštívil jejich dům a setkal se s Advaitou Acaryou. Sannyasi byl nejprve na rozpacích, když mu Advaita Acarya skládal pocty a usadil ho. Advaita se otázal: "Jak ti mohu posloužit, pane?" Sannyasi odpověděl: "Je jedna

věc, o niž Tě chci požádat. Mám několik otázek, které mi můžeš zodpovědět." Advaita Acarya odpověděl: "Nejdřív laskavě přijmi jídlo, mluvit můžeme později." Ale sannyasi naléhal: "Chci nejprve znát odpověď na své otázky." Advaita Acarya povolil a řekl: "Tak dobře, prosím, polož otázky." Sannyasi řekl: "Prosím řekni mi, jaké je příbuzenství Kesavy Bharatiho s Pánem Caitanyou?" Advaita Acarya promýšlel otázky ve Své mysli a uvažoval: "Jsou dvě koncepce, společenské normy a duchovní. Ačkoliv Nejvyšší Pán nemá rodiče, stejně říkáme Kršna, syn Matky Devaki. V duchovním vědomí Nejvyšší Pán nepotřebuje gurua, ale víme, že Pán přijal gurua a my opěvujeme tuto Jeho činnost. Můžeme proto mluvit nejprve o duchovní stránce? Lepší bude mluvit nejprve o společenských zvyklostech." Po úvahách tímto způsobem, Advaita Acarya řekl sannyasimu: "Šrí Kesava Bharati je guru Pána Caitanyi. Jistě to víš, tak proč se mne ptáš?" Když Advaita Acarya pronesl tato slova, Acyutananda přiběhl do místnosti. Acyutanandovi bylo pět, nenosil oděv, jeho buclatá okouzlující podoba byla pokryta prachem. Byl tak krásný a přitažlivý jako Kartikeya. V tomto věku byl již velice znalá, nadšená a mimořádně silná osobnost. Když slyšel svého otce říkat, že Pán Caitanya měl gurua, byl velice rozrušen a rozzloben. Když to slyšel, usmál se a řekl: "Otče, co jsi to říkal? Můžeš to prosím opakovat? Je pravda, že Pán Caitanya měl gurua? Nerozumím, jak se můžeš odvážit říct takovou věc. Jestliže taková slova splynula z tvých úst, potom se jistě nacházíme už v Kali-yuze. Může to tak být, protože iluzorní energie Pána Caitanyi je nepřekonatelná. Dokonce Pán Brahma a Pán Šiva jsou jí oklamáni. Dokážu pochopit, že jsi byl přitahován klamnou energií Pána Caitanyi. Musíš být pod vlivem Pánovy iluzorní energie, když jsi pronesl takový názor jako: "Pán Caitanya měl gurua."

"Na přání Pána Caitanyi celé kosmické zjevení vychází z pórů Jeho transcendentálního těla, které leží ve vodách oceánu příčin. Mnoho čarodějů a mocných mudrců, pyšných na svoje postavení, se v něm zmátlo a ztratilo. Až když Pán Brahma vystoupil z lotosu, vzrostlého z pupku Pána Caitanyi, se na přání Pána Caitanyi mohl zúčastnit této zábavy. Pán Brahma byl ztracen a nemohl vidět nebo rozumět něčemu. Nakonec Pán Brahma začal meditovat o lotosových nohách Pána. Pán byl uspokojen a dal mu pak své transcendentální vědomí. Toto vědomí Pána Brahmy začalo tvořit tento hmotný vesmír. Tyto znalosti potom sestoupily dolů k velkým mudrcům, Sanakovi a jiným. Velmi milostivě šířili tuto znalost dalším. Postupně se uřednickou poslušností znalosti rozšířily. Potom jak je možné že říkáš, že tato stejná Nejvyšší Osobnost Pán Caitanya, měl gurua? Jsi můj otec a poučující duchovní mistr, tak jsem to slyšel od Tebe. Proč potom dáváš špatné pokyny?" Acyutananda ztichl. Advaita Acarya cítil vzrůstající pýchu smíšenou s nespoutanou radostí uvnitř Sebe. Zvolal: "Drahý synu, drahý synu!" a sevřel Acyutanandu Svými pažemi, zmáčejíc ho slzami extáze. Řekl Svému synovi: "Je to skutečná pravda, ty jsi Můj otec a já jsem tvůj syn. Přišel jsi ke Mně jako Můj syn, abys Mi dal duchovní pokyny. Určitě jsem tě urazil, tak prosím odpusť Mi. Slibuji, že už nikdy neřeknu nic takového." Acyutananda se okamžitě poplašil nasloucháním vlastní modlitby a sklonil hlavu. Navštěvující sannyasi byl vzrušen, když naslouchal Acyutanandovým slovům a padl na zem jako kláda, skládaje mu poklony. Řekl: "To je skutečně syn

hodný Advaity Acaryi. Jaký otec, takový syn. Všechno to je pro mne velice zázračné. Právě tady je důkaz Pánovy nepředstavitelné moci. Jak jinak by mohla taková slova vyjít z dětských úst? Zvolil jsem si příhodnou chvíli, abych přišel a viděl Advaitu Acaryu a vidím nejúžasnější zázrak." Skládal opakované poklony Advaitovi Acaryovi i jeho synovi a s pocitem spokojenosti a blaženosti sannyasi odešel, zpívaje svaté jméno Pána Hariho.

Acyutananda byl ovšem hodným synem Advaity Acaryi, proto dostali společně útočiště u lotosových nohou Pána Caitanyi. Jestliže někdo uctívá Advaitu Acaryu, ale přehlíží Pána Caitanyu, dokonce i kdyby byl synem Advaity Acaryi, bude odsouzen. Advaita Acarya byl tak pohnut Svým synem, že zapomněl na všechny ostatní povinnosti. Objal ho Svými pažemi a ronil slzy velkého uspokojení. Pomazal prachem ze synova těla celé Své vlastní tělo. Začal tančit, šťastně říká: "Společník Pána Caitanyi se zjevil v Mém domě." Kdo může poznat rozsah oddanosti Advaity Acaryi, když tančil se Svým synem v náruči? Pán Caitanya našel Advaitu Acaryu upoutaného tancem, když přišel do Jeho domu se všemi Svými společníky. Když Advaita Acarya viděl, že drahý Pán Jeho srdce přichází, padl na zem a skládal Mu poklony, zpívaje "Hari! Hari!" Okamžitě upadl do stavu prudké extáze, zapomínaje na Své tělo a dům. Dámy v domě zpívaly hlasitě, chválíce Pána. Dům Advaity Acaryi zněl zvuky radosti. Pán Caitanya pevně sevřel Advaitu Acaryu do Svého objetí a smácel ho slzami nesmírné radosti. Advaita Acarya padl na zem, položil Pánovy lotosové nohy na Svou hrud' a hojně hořekoval. Oddaní byli udiveni, když viděli tak zázračné láskyplné vztahy mezi Pánem a Jeho drahým společníkem, takže také nebyli schopni zvládnout slzy štěstí.

Advaita Acarya Prabhu se klaněl a s nejvyšší úctou nabízel Pánu Caitanyovi místo. Pán usedl na vznešenou sedačku a Jeho společníci ho obklopili. Mezitím Advaita Prabhu a Nityananda Prabhu svírali jeden druhého ve vřelém objetí a četli v srdci jeden druhého kypící radost. Všichni oddaní skládali poklony Advaitovi Acaryovi, který na oplátku sevřel každého v láskyplném objetí. Jenom Vedavyasa je schopen plně popsat transcendentální radost, jež sestoupila do domu Advaity Acaryi toho dne. Najednou se syn Advaity Acaryi Acyutananda objevil mezi nimi a padl k lotosovým nohám Pána Caitanyi. Pán ho rychle sevřel do náruče a vykoupal ho v slzách lásky. Pán ho přijal láskyplně, nenechal ho odejít a Acyutananda se přilepil k Pánovi a nechtěl se od Něho hnout. Oddaní byli pohnuti k slzám radosti, když viděli Pánovu mimořádnou milost k tomuto malému chlapci. Acyutananda byl draze milován každým a všichni Pánovi společníci velice mnoho milovali a vážili si Acyutanandy. Pán Nityananda a Svarupa Damodara ho draze milovali. Byl mezi předními učedníky Gadadhary Pandity. Z těchto důvodů Acyutanandu považoval každý za syna hodného stejně dobrého otce. Tady Pán zakoušel zase jednou božskou blaženost mezi Svými starými a drahými společníky. Zůstal několik dní v domě Advaity Prabhua ponořen v extázi kirtanu. Radost Advaity Acaryi při pobytu Jeho drahého Pána v Jeho domě stále vzrůstala.

Po počátečním vytržení Advaita Acarya zase pomyslel na jiné věci. Poslal posla do Navadvipy oznámit Matce Saci Pánův příchod do Santipury. Posel byl nesen v

palanquinu pro spěchající. Požádal Matku Saci, aby ho okamžitě doprovodila zpět do domu Advaity Acaryi. Od doby, kdy Pán Caitanya opustil domov, Matka Saci se postupně víc a víc ponořila do oceánu duchovní blaženosti lásky k Bohu. Nevšímal si okolního dění. Říkala něco, co nemělo okamžitý smysl či vypadalo jako určené někomu neviditelnému. Když Matka Saci někoho potkala, vyptávala se: "Prosím řekni mi novinky z Mathury, Vrndavany. Jak se daří Kršnovi a Balaramovi v Mathuře? A jak je možné, že hříšný démon Kamsa pokračuje ve své tyranské činnosti? A co ten zloděj Akrura, který uloupil mého Ramu a Kršnu? Opravdu jsem slyšela, že ten démon Kamsa zemřel a Ugrasena byl korunován na krále." Někdy Matka Saci hlasitě nařikala: "Rámo! Kršno! Rychle jděte podojit krávy! Půjdu prodat mléko na trhu." Někdy ji bylo vidět spěchat zabranou v hlubokém zamyšlení s rukama vztaženými před sebou říkající: "Držte Ho! Chyťte Ho! Tady zloděj krade máslo! Však jsem Tě viděla, jak právě utíkáš! Až Tě chytím, svážu Tě!" Jindy zase říkala: "Pojď, je čas jít k Yamuně se koupat." Mnohokrát čekala v bolestech, z jejích očí se lil nekonečný tryskající proud slz takovým způsobem, že by to i kamenné srdce roztavilo. Pán Kršna se někdy zjevil v její meditaci, tehdy se bouřlivě nahlas smála stejným způsobem několik hodin, dávaje najevo nevysvětlitelnou radost. Pak najednou upadla do extatické mdloby trvající několik hodin, kde venkovní svět pro ni přestal existovat. Jiná udivující věc byla, když se začala chvět, jako by ji někdo opakovaně zvedal do vzduchu a pouštěl dolů na zem. Nikdo kromě Matky Saci neukázal tak extatické pocity lásky k Bohu. Pán Caitanya je přirozeně neomezená zásobárna lásky k Bohu, Kršnovi. Mohl také nakazit Matku Saci stejnou duchovní láskyplnou mocí. Proto kdo může plně popsat různé extatické proměny Matky Saci? Dnem i nocí byla ponořena v oceánu oddané blaženosti. A z času na čas, když se její vědomí soustředilo na současný okamžik, potom také pouze prováděla uctívání Božstva Nejvyššího Pána. Všechny její činnosti jsou oddaná služba Kršnovi. Posel ze Santipury přišel v době, kdy Matka Saci byla zaměstnána vzpomínáním na Kršnu. Posel řekl: "Pán Gaurasundara přišel do Santipury. Pojď, Matko Saci, půjdeme tam, abychom Ho viděli." Tato novinka uvedla matku Saci do stavu hluboké drtivě klidné blaženosti. Byla nepopsatelně spokojena. Ostatní oddaní Pána se radovali. Gadadhara Pandita, Murari Gupta a jiní milovaní oddaní Pána okamžitě doprovodili Matku Saci do Santipury. Když Matka Saci a oddaní přišli do Santipury, ta novina se rychle donesla k Pánu Caitanyovi.

Pán spěchal spatřit Svou matku. Když ji už zdálky viděl, padl na zem jako kláda a skládal jí poklony. Obcházel ji, zpíval mnoho veršů a skládal jí opakované poklony. Modlil se: "Ty jsi universální matka, vtělení čisté oddanosti, transcendentální ke všemu hmotnému opojení. Pouhým tvým vznešeným pohledem na živé bytosti mohou jivové vyvinout lásku a vztah k Nejvyššímu Pánu Kršnovi. Jsi zosobněním oddané služby Nejvyššímu Pánu. Máš moc splnit každé přání. Jsi ve skutečnosti Gangadevi, Matka Devaki, Yasoda, Devahuti, Prsni, Anasuya, Kausalya a Aditi. Ty všechny vycházejí z tebe a budou nakonec spojeny v Tobě. Kdo může popsat Tvou transcendentální slávu? Ty prodléváš v srdci všech." Pán zpíval chvalořečení tímto způsobem a padl na zem s radostí, skládajíc poklony. Kdo jiný než Kršna Osobně

může ukázat tak mimořádnou výši oddanosti k otci, matce, guruovi nebo jiným nadřazeným? Když skládal poklony a zpíval modlitby, Jeho celé tělo bylo vykoupáno v extatických slzách. Když Matka Saci viděla svého syna poprvé po tak dlouhé době, zachvátila ji extatická blaženost. Celou dobu, kdy Pán zpíval verše modliteb, zůstala ztuhlá duchovním otřesem jako dřevěná loutka. Pán pokračoval nadšeně: "Cokoliv oddaného jsem udělal pro Kršnu, je umožněno jen tvou milostí. Všechny milióny služebníků Pána, které mají nejmenší vztah s tebou, jsou mimořádně blízké Mému srdci. Každý, kdo pouze vzpomíná na tebe, bude osvobozen ze všeho hmotného otroctví. Gangadevi a Tulasi devi jsou slavné, že očišťují všechno jediným malým dotykem, ale i pro ně je vysokou poctou, že byly ve tvé společnosti. Dala jsi Mi tolik času, energie a lásky, když jsi Mne zrodila. Byl Jsem stále ochraňován tvou náklonností na každém kroku Mého života. Nebudu nikdy schopen oplatit ti tento nevypočitatelný dluh lásky. A teď znovu, jenom tvoje zázračné vlastnosti mohou smazat toto zatížení dluhem." Pána zvláště uspokojuje opěvování Jeho matky. Oddaní také zakoušeli transcendentální radost nasloucháním Pána. Matka Saci nebo Ai, jak je více mezi lidem známa, věděla, že její syn je Narayana, Nejvyšší Pán inkarnovaný na Zemi, a tak může říct cokoliv v kterékoliv době.

Matka Saci potom pronesla: "Kdo může rozumět Tvým slovům? Lodi v oceánu se zmítají a jsou vyvrženy vlnami, když někdo nezvládne příkaz. Podobně živé bytosti jsou v tomto hmotném oceánu smeteny neúmyslně vlnami Tvoji iluzorní energie. To je vše, co jsem schopna říct. Jsem si jistá, že Ty víš, co je nejlepšího udělat. Vidím, že mne chválíš a skládáš mi poklony, ale mé pochopení všeho toho je, že Jsi nezávislý, proto můžeš jednat, jak Si přeješ." Oddaní zdravili Matku Saci slovy samovolného uznání. Kdo může skutečně vyzpívat rozsah oddaností Matky Saci k Nejvyššímu Pánu? Bylo to její slavné lůno, kde se Nejvyšší Osobnost Božství Pán Gaurasundara zjevil. Dokonce i když někdo řekne jméno Ai bez porozumění jeho duchovního významu, transcendentální moc toho slova zmírní všechno jeho utrpení. Srdce Matky Saci bylo naplněno nesmírným uspokojením, když viděla svého syna. Oddaní byli unešeni přílivem trojnásobné extáze. Je nemožné pro pouhého smrtelníka plně popsat radost, jenž tudy prolínala. Dokonce Pán Nityananda byl zaplaven štěstím, když viděl spokojenost Matky Saci. Advaita Acarya recitoval modlitby Devakidevi a skládal opakované poklony Matce Saci. Všichni oddaní jako Haridasa, Murari, Srigarbha, Narayana, Jagadisa, Gopinatha a jiní byli velice blaženě přitahováni její radostí. Kdokoliv čte a slyší tyto extatické příběhy, je obohacen drahokamem lásky ke Kršnovi.

Advaita Acarya přišel k Pánovi a získal svolení, aby pro Něho šťastná Matka Saci uvařila. Matka Ai šla do kuchyně s bouřlivou radostí a uvažovala: "Budu vařit pro mého Gauracandru, který je Nejvyšší Pán Narayana." Nespočetné chody jídla se zjevily jako kouzlem. Mnoho jídel, jež uvařila, mi není známo a tak je nemohu pojmenovat ani popsat. Matka Saci ví, že Pán rád jedl sak nebo špenát, takže Mu předložila dvacet druhů saku. Skutečně, každá zelenina byla připravena deseti či dvaceti různými způsoby. Po vaření vzala všechny misky a rozmístila je úhledně v jídelně, vzala několik poupat tulasi a přiložila je. Uprostřed místnosti rozprostřela

velmi krásný koberec k sezení pro Pána. Pán přišel se všemi Svými společníky se najíst. Když viděl nákladné zařízení s nespočetnými mísami, padl na zem a skládal poklony. Pán vykřikl: "Dovol mi mít podíl na těchto potravinách. Při pouhém pohledu na tento transcendentální pokrm každý získá osvobození od všeho hmotného zapletení. Dokážu dostatečně opěvovat vlastnosti tvého vaření? Ve skutečnosti pouhá vůně těchto pokrmů dá každému dosáhnout čistou oddanost k Pánu Kršnovi. Nyní můžeš rozumět, že Pán Kršna Osobně spolu se Svými společníky musel přijít vychutnat tento vybraný pokrm."

Pán potom obcházel bhoga a usedl k jídlu. Se svolením Pána oddaní též usedli, když viděli Jeho jídlo. Když Pán Vaikunthských planet jedl, šťastná Matka Ai se sytila pohledem na Něho. Vychutnával každý jednotlivý chod, který tu byl, s dětskou chutí. Ale mezi všemi mísami Pán dával přednost různým druhům špenátového saku. Jedl je znovu a znovu. Tím sak získal zvláštní poctu od Pána. Oddaní byli naprosto uchvázeni touto scénou, jak se Pán stále vracel k jídlu sak. Pán potom začal vysvětlovat duchovní účinky jídla sak. Pán se usmál a řekl: "Tento sak zde je znám jako acyuta. Po ochutnání toho saku každý rychle dosáhne zvláštního vztahu ke Kršnovi. A výsledkem jezení patalového, bastukového a kalového saku je, že dosáhne společnosti čistých Vaišnavů zrození za zrozením. Jezením salincového a helancového saku je každý nejenom osvobozen od nemocí, ale dosáhne úrovně čisté oddanosti k Pánu Kršnovi." Pán jedl a mezitím mluvil o transcendentálních vlastnostech různých druhů saku. Každý zakoušel takovou duchovní extázi, že den jim uběhl jako chvíle. Pán přijali tolik prasadam, že jenom Pán Ananta Šéša zná tyto skutečnosti do detailu a neustále je popisuje Svými tisíci jazyky. V Kali-yuze se tentýž Pán Ananta Šéša zjevil jako Pána Nityananda, Avadhuta. Všechno, co píšu, jsou pouhé náznaky, umožněné jen Jeho milostí. Toto všechno vysvětlil Šríla Vyasadeva detailně. Každý, kdo čte a slyší tyto popisy, stane se osvobozen z temnoty hlouposti.

Po tomto blaženém vychutnávání jídla Pán vstal a umyl Se. Jakmile opustil místo koupele a opětně usedl, aby si odpočal, oddaní se vrhli na zbytky po Pánovi a začali jíst. Některý řekl: "Proč musí bráhmani brát tolik zbytků? Jsem šúdra; taky mám chuť jíst toto jídlo." Jiný opakoval: "Já nejsem bráhmana." Mnoho jiných proklouzlo mezi zástupem, popadli hrst prasadam a běželi pryč. Někdo řekl: "Šúdrové nejsou oprávněni jíst zbytky. Zkus porozumět tomuto rozboru. Je to již stanoveno v písmech." Jiný řekl: "Nechci zbytky pokrmu. Chci mít hrnce stejného jídla." Ještě jiný oddaný řekl: "Je mojí stálou povinností zahodit pryč Pánovy špinavé talíře, ale když si teď násilně vynucujete zbytky, pouze to ukazuje vaši pánovitou povahu." Tímto způsobem oddaní použili všechnu zchytralost k získání několika nektarových zbytků, jichž se dotkla lotosová ústa Pána. Když uvážili, že pokrm vařila Matka Ai a potom podala Nejvyššímu Pánovi, bylo přirozené, že každý byl po nich tak hrabivý. Šťastně olizující prsty, se po jídle umyli a přišli si sednout k Pánovi. Pán pohlédl na oddané sedící okolo Něho a spatřil Murari Gupta. Pán se usmál a řekl mu: "Murari, slyšel Jsem, že jsi složil něco o Pánu Raghavovi v osmi verších. Prosím přečti to." Murari začal číst verše v sanskritu, jako by byl v transu extáze. Jejich význam je:

"Neustále služ lotosovým nohám Pána Ramacandry, duchovního mistra tří světů, jehož bratr Lákšmana je Pán Ananta. Lakšmana je oblečen do bohatého královského roucha, s jasně zlatou pletí, stále medituje o službě Svému staršímu bratru Pánu Ramovi, je nejlepší lučištník a stále kráčí před Pánem. "Neustále sloužím lotosovým nohám Pána Ramacandra, duchovního mistra tří světů, který se Svou rodinou zabil Kharu, Trisiru a Kabandhu, vyčistil idylický prales Dandaka od zlomyslných démonů, který zabil krále Baliho a spřátelil se se Sugrivou." Jako tento Murari Gupta recitoval všech osm veršů. Pak na Pánův pokyn začal vysvětlovat smysl těchto veršů. Murari vysvětlil: "S pletí barvy čerstvé trávy durba sedí na drahokamy zdobeném majestátním trůnu, usmívá se laskavě. Šrí Janakidevi, Sita, je po Jeho boku. Je nejlepší lučištník, učící ostatní umění lukostřelby. Je stromem touhy, který víc než naplňuje všechny touhy Svých oddaných. Jeho mladší bratr Lakšmana je Pán Ananta Šéša. Je neustále pohlcen službou Svému staršímu bratrovi. Kráčí všude před Svým staršímu bratrem. Lákšmana je mimořádný lučištník. Leskne se zlatou pletí, nosí stále zlatý oděv. Pán Ramacandra, chloubu dynastie Raghu, je nejvyšší učitel všech. Uctívám Jeho lotosové nohy zrození za zrozením. Bharata a Satrugna Ho ovívají vějíři, Hanuman a jeho armáda opic klečí se sepjatýma rukama a zpívají o slavných činnostech jejich Pána. Prosím, abych mohl zrození za zrozením zpívat o Jeho transcendentálních činnostech, protože je to On, kdo se spřátelil a omilostnil Guhu, který patřil do nižší kasty pojídačů psů. Pán ochotně opustil království a korunu na pokyn Svého gurua, aby žil v pralese a prováděl božské skutky. Zabil krále Valiho a milosrdně dopřál Svě přátelství Sugrivovi, když ho učinil králem. Každý musí přijmout útočiště u Jeho lotosových nohou, neboť je Pánem všech tří světů a laskavě osvobodil Ahayu. Uctívám lotosové nohy Nejvyššího Pána, který postavil most přes oceán s pomocí opičí armády a Lákšmany a nakonec zabil démonského krále Ravanu, který svou mocí porazil dokonce Indru, krále nebes. Uctívám lotosové nohy nejlepšího z králů Raghuovců. Jeho milostí se oddaný Vibhisana stal králem Lanky, ačkoliv se o toto postavení ani v nejmenším nezajímal. Takové jsou Pánovy zázračné činnosti, že dokonce Yavanové a Muslimové jsou dychtiví slyšet o Jeho zábavách. Stále nosí Svůj luk, jen aby potlačil hříšníky. Neštěstí se Mu podrobuje v království stejně jako Jeho vlastní děti. Jeho milostí byli všichni obyvatelé Ayodhy přemístěni do duchovního nebe ve svých vlastních podobách a stali se stálými obyvateli Vaikunthy. Stejně uctívám lotosové nohy Nejvyššího Pána Raghavendry, který je chvalořečen ve Védách jako Nejvyšší Brahman, Pán vesmíru. Mahesvara, Pán Šiva, ztratil své šaty zasažen nektarem zpívání Jeho svatého jména a Laksmidevi je věčně zaměstnána masírováním Jeho lotosových nohou." Tehdy Murari Gupta recitoval a vysvětlil všech osm nektarových veršů ke chvále Pána Ramacandry, které složil. Pán Caitanya byl velice spokojen s Murari Guptou a umístil Svě lotosové nohy na Murariho hlavu s požehnáním. Pán řekl: "Poslouchej, drahý Gupto, žehnám ti, abys mohl věčně sloužit lotosovým nohám Pána Ramacandry. Kdo přijme tvoje útočiště a společnost na jedinou chvíli, brzy dosáhne lotosových nohou Pána Ramy." Oddaní vyjadřovali svůj hlasitý souhlas, když slyšeli Pána dávat Svě požehnání Murari Guptovi. Tímto způsobem velkomyslný Pán rozděloval dobrodiní oddaným, stále

obklopen včelám podobnými společníky, kteří jsou věčně přitahováni k lotosových nohám Pána.

Najednou se malomocný zjevil ve shromáždění a stanul před Pánem. Vrhł se na zem jako kláda s hořkým úpěním. Pak se zvedl, vysoko pozvedl paže a začal hlasitě kvílet. Řekl: "Ó milostivý Pane, záříš jako slunce na tuto Zem, aby se rozptýlilo utrpení tohoto hmotného života. Tvoje soucitná povaha je stále pohnuta úzkostí jiných a tak jsem přišel za Tebou. Mám palčivé hoře z malomocenství. Laskavě mi řekni, jak mohu být od toho očištěn." Když malomocný skončil svou řeč, Pán se k němu obrátil hněvivě hromovým hlasem. Řekl: "Jdi! Jdi pryč odtud! Dobře vidím tvoje nevyléčitelné hříchy! Dokonce když velice zbožný muž uvidí tvou tvář, bude mít ten den jenom neštěstí. Jsi ničemný hříšník a provinilec proti Vaišnavům. Mnohem více utrpení tě ještě čeká! Musíš snášet toto hoře, ty opovrhovaný hříšníku. Jakým způsobem jsi žil, takové utrpení tě čeká v pekle Kumbhipaka. "Vaišnava je tak čistý, že pouhé vyslovení jeho jména může očistit celý vesmír. Pán Brahma dosáhl štěstí zpíváním chvalořečení Vaišnavům. Každý brzy dosáhne nepředstavitelné společnosti Nejvyššího Pána Kršny pouze službou Vaišnavům. Ve skutečnosti nic není vyššího než uctívat Vaišnavy. Šrímad- Bhagavatam nepochybně vysvětluje, že Vaišnava je dražší Pánu Kršnovi dokonce než vznešené osobnosti jako Pán Ananta Šéša, Laksmidevi, Pán Brahma či Pán Šiva. Ve Šrímad-Bhagavatamu (11.14.15) se říká: "Ó Uddhavo, ty, Můj oddaný, jsi Mi dražší než kdokoliv jiný. Ačkoliv Brahma je Můj syn, Šiva Moje částečná expanze, Sankarsana Můj bratr a Laksmidevi Moje manželka, nejsou Mi tak drazí jako ty. Co mohu říct jiného, dokonce ani Moje Božská podoba mi není tak drahá.

"Tak každý, kdo uráží Vaišnavy a kritizuje je, musí trpět strašnými následky život za životem. Něčí zbožnost, výchova a odříkání jsou narušeny neužitečným kritizováním Vaišnavů. Pán Kršna dokonce odmítá přijmout uctívání od provinilce proti Vaišnavům. Matka Země cítí požehnání, když po ní Vaišnava tančí, jeho jediný pohled zničí nevědomost a hříchy na všechny strany, když tančí a když pozvedá paže k nebi, rozežene všechen špatný osud v nebeských vtěleních. Takový vznešený oddaný je Šrívasa Pandita, a ty jsi tak démonský, že jsi ho urazil. Tvoje malomocenství je pouze malá odplata za tvoje přestupky. Skutečný trest teprve přijde, až se setkáš s Yamarajou, bohem smrti. Proto tě dokonce nechci ani vidět a nemohu tě nijak vysvobodit."

Malomocný tiše vyslechl Pánův trest a pak s nejvyšší lidskostí a poddajností, svíraje stéblo v zubech, začal mluvit. Prosil: "Vlastní hloupostí jsem se zničil. V opojení z hmotné nemoci jsem bolestně kritizoval a urážel Vaišnavy. Za toto hnusné jednání správně zasloužím svoje bolestivé následky. Nyní můj Pane, prosím pomysli na moje vysvobození. Je v povaze svatých osobností léčit utrpení nešťastných a odpouštět rouhačům. Proto Tě prosím o útočiště u Tebe a jestli Se ode mne odvrátíš, kdo mne zachrání? Ty znáš pokání za různé hříšné činnosti, tak mi jako druhý otec všech prosím řekni, jaké pokání může odčinit mé přestupky. Když jsem rozséval Vaišnava aparadhu, musím bolestivě sklízet svůj zármutek." Pán opakoval: "Malomocenství provinilce je pouze jeho první trest. Je to jenom začátek; to nejhorší teprve přijde.

Yamaraja má osm lakhů, čtyřicet tisíc způsobů trýznivých trestů čekajících na provinilce. Musíš jít po právu odtud ke Šrívasovi Panditovi a vrhnout se k jeho nohám. Ty jsi urazil Šrívasu Panditu a tak můžeš být omilostněn jen jeho milostí. Jestliže je trn zabodnut v patě, potom by měl být vyrýpnut jiným trnem, ne aby když je trn zabodnut v noze, mělo být ošetřováno rameno. To je jediná možnost tvého omilostnění. Šrívasa Pandita je velice vznešený a moudrý. Jestli ho požádáš, potom ti jistě odpustí." Oddaní vyjadřovali svůj hlasitý souhlas s Pánovými dokonale čestnými pokyny. Malomocný složil poklony Pánovi a oddaným a spěchal pryč, když viděl Šrívasu Panditu. Šrívasa Pandita ze své bezpříčinné milosti odpustil malomocnému všechny přestupky a zachránil ho od nejhoršího osudu. Pán jasně popsal strašlivé následky urážky Vaišnavy. Navzdory vyslechnutí toho, jestli někdo je ještě tak bláznivý, aby si dovolil kritiku a urážky Vaišnavů, Pán Caitanya osobně zjedná spravedlnost a potrestá ho.

Jestliže někdo uvidí dva Vaišnavy přít se, nesmí si nikdy myslet, že někde je chyba nebo že je mezi nimi nepřátelství a poťouchlost. Taková hádka ve skutečnosti potěší Pána a je transcendentální. Spory a nadávky mezi Rukminidevi a Satyabhamadevi, ačkoliv vypadají jako vážné boje, skutečně takové nejsou, protože jsou navždy spojeny ve své službě jejich společnému Pánovi a mistru. Není nepřátelství mezi Vaišnavy. Nejvyšší Pán Osobně podněcuje tyto boje následkem Své žertovné povahy. Ale jestli někdo bláznivě staví jednoho Vaišnavu proti jinému, pak je odsouzen následkem urážek Vaišnavů. Vaišnavové jsou rozšířením Pánových údů, tak jaký může být prospěch v Jeho službě, kdyby jedna ruka způsobila bolest druhé? Ten, kdo dosáhl takového poznání, se stane stálý v oddané službě. Kdo chápe, že Pán Kršna a Jeho oddaní Vaišnavové jsou nerozdílní a s touto znalostí slouží Pánu, může brzy překročit oceán nevědomosti. Ten, kdo opěvuje, naslouchá a rozumí těmto transcendentálním věcem, se může vždycky vyhnout Vaišnava aparadha.

Pán zůstal pár dní déle v Santipuře, užívaje si pobytu v domě Advaity Acaryi. Brzy nastal čas oslavit při vhodné příležitosti den zjevení Šríly Madhavendry Puriho. Ačkoliv není rozdíl mezi Madhavendrou Purim a Advaitou Acaryou, Advaita Acarya se vždy považoval za žáka Madhavendry Puriho. Je zaručeno, že Pán Gaurasundara je věčně přítomen v těle Madhavendry Puriho. Jeho oddanost k Nejvyšším Pánovi nemá obdoby. Milostí Pána Kršny se Pánovy transcendentální síly plně zjevily v Madhavendrovi Purim. Laskavě slyšte pozorně, jak se Advaita Acarya stal žákem Šrí Madhavendry Puriho.

Před sestupem Pána Šrí Caitanyi na tento svět celá planeta byla zbavena pocitu oddanosti k Nejvyššímu Pánovi. Proto dostal Šríla Madhavendra Puri zvláštní milost Pána Caitanyi neustále zakoušet oddanou extázi. Všechny extatické příznaky se zjevily na jeho těle. Byl tak zcela naplněn meditací o Nejvyšším Pánu Kršnovi, že si nebyl vědom, co dělal. Když krácel po ulici, najednou začal tančit velice půvabně a zpíval svaté jméno. Někdy následkem pocitu prudké oddanosti upadl do duchovního stavu bezvědomí na několik hodin. Opět jindy dostal záchvat prudké lásky z odloučení, začal nařikat a ronit bolestné slzy tryskající jako řeka Ganga za povodně. Pak byli okamžiky, kdy se zlomil v záchvatu hlasité bouře smíchu a zasažen

nektarem lásky k Bohu si nevšiml, že ztratil šaty. Šríla Madhavendra Puri trávil své dny, šťastně vychutnávaje své vznešené příbuzenství s Pánem Kršnou. Pouze nedostatek oddanosti mezi všeobecnou populací ho vyrušoval a působil mu mrzutosti. Věnoval mnoho myšlenek, jak zmírnit toto utrpení lidí. Došel k závěru, že Nejvyšší Pán Kršna se musí zjevit. Společnost neměla zájem ani se nezajímala o účel oslavných festivalů zábav Pána Kršny nebo zpívání dlouhých nočních kirtanů opěvujících Kršnu. Lidé považovali za dokonale zbožnou činnost naslouchat nočním písním pro polobohyni Mangala Candi. Jediní bozi, které znali, byli polobozi jako Sasti a Visahari a uctívali tyto polobohy s mnoha fanfárami a okázalostí. Mnoho lidí toužilo pouze po vzrůstu jejich bohatství a rodů. Aby dosáhli tohoto výsledku, uctívali demony a duchy obětováním zvířecího masa a vína. Jejich jediným potěšením bylo poslouchat banální písně od stejně světských zpěváků. Bylo zajisté znamením velké zbožnosti, jestli někdo vyslovil jméno Boha, "Govinda nebo Pundiraksa" jednou v době ranní koupele. Lidé byli tak ponořeni do kvality nevědomosti a oklamání mayou Pána Kršny, že neměli ponětí, kdo je Vaišnava, co je Kršnův kirtan, proč oddaní tančí a dokonce naříkají v extázi během kirtanu.

Šríla Madhavendra Puri byl hluboce dotčen bezbožností lidí, takže nenašel slov, jež by řekl. Myslel, že sannyasini musí být ke všemu soucitní pro svůj rád odříkání, přemlouval je, ale ke své hrůze shledal, že byli posedlí touhou stát se sami Bohy. Tak přestal podporovat pokusy hovořit s nimi. Pocítil zoufalství, že nenalézá místo, kde by mohl diskutovat témata o zábavách Pána Kršny. Učení mudrci, jogíni, poustevníci a dokonce ani sannyasini nebyli nikdy schopni říkat nějaké pokyny a vést lidi ke službě Nejvyššímu Pánovi. Všichni měli jediný zájem, ukazovat svou učenost používáním logiky a argumentů. Ve skutečnosti se stali agnostiky odmítajícími přijmout a uctívat Božskou podobu Nejvyššího Pána. Vidíc tyto negativní podmínky a protože byl na všechno sám, se Šríla Madhavendra Puri rozhodl žít daleko od společnosti v pralese. Šríla Madhavendra Puri poznamenal: "Proč se toulám mezi lidmi a hledám Vaišnavy? Jak můžu potkat někoho z nich, když oni sami nemají uznání pro Vaišnavy? Proto bude lepší odejít do pralesa a žít tam. Tam přinejmenším nebudu muset žít ve společnosti neoddaných." Po čase upjal svou mysl k odchodu ze společnosti, ale božským uspořádáním potkal Advaitu Acaryu. Šrí Advaita byl také velice usouzen z téhož důvodu. Cítil skleslost, když viděl, že životy lidí jsou prázdné a nesmyslné bez oddanosti k Nejvyššímu Pánu. Šrí Advaita Acarya mezitím navzdory těmto zvráceným podmínkám pokračoval v kázání o oddané službě Pánu Kršnovi Pánovou milostí sám. Jeho rozbor Gity a Bhagavatamu stále zdůrazňovaly oddanou službu Pánu Kršnovi, která je ve skutečnosti základní pravdou této knihy. Tak když Šrí Madhavendra Puri přišel do domu Šrí Advaity, bylo to zázračné setkání dvou vysoce vznešených Vaišnavů. Když Šrí Advaita viděl Šrílu Madhavendru Puriho, rozpoznal na něm všechny znaky svatosti a okamžitě padl na zem, skládaje mu poklony. Šríla Madhavendra Puri sevřel Šrí Advaitu a objímal ho vřele, zmáčeje ho slzami duchovní extáze.

Usedli a ponořili se do neomezeného oceánu nektarových zábav Pána Kršny. Zapomínali na sebe a všechno jiné, hovoříce spolu o Kršnovi. Šríla Madhavendra

Puri byl tak vznešený oddaný a miloval Pána Kršnu tak, že při pouhém spatření černého mraku upadal do stavu bezvědomí následkem nekontrolovatelného duchovního vzrušení. Zaslechnutí jména Pána Kršny mu způsobilo okamžitou extázi a křičel hlasitě, projevuje různé příznaky božské lásky. Šrí Advaita mohl vidět všechny tyto Vaišnavské vlastnosti na Šrílovi Madhavendrovi Purim. Byl mimořádně potěšen, že ho potkává a očekával, že od něho uslyší duchovní pokyny. Takto se setkaly dvě vznešené duchovní osobnosti. Šrí Advaita Acarya od doby jejich setkání stále oslavoval den zjevení Šríly Madhavendry Puriho ve velmi radostné náladě a zapomínal na všechny ostatní práce. Také nyní se plně věnoval připomenutí této zvláštní příležitosti. Pán Caitanya a Jeho společníci se velmi šťastně připojili k radostné náladě, zvláště když viděli, jak energicky se Šrí Advaita věnuje výzdobě a provádění nekonečných příprav na oslavy. Nezbytné potřeby začaly proudit od různých lidí, což jasně ukázalo, jak mnoho lidí přitahují svaté vlastnosti Šríly Madhavendry Puriho. Oddaní si dávali různé potřeby mezi sebou v souladu se svou schopností pomoci při přípravách. Matka Saci přijala odpovědnost za všechno vaření. Hospodyně se shromáždily kolem ní a začaly připravovat potřebné věci. Pán Nityananda, který byl stále spokojen v sobě, chtěl posloužit a uctívat Vaišnavy. Jeden oddaný vyjádřil svou touhu: "Chci sehnat všechnu santálovou pastu." Jiný řekl: "Já seženu květinové girlandy." "Chci nosit vodu." řekl jiný. "Pak já dám potřeby na mytí a čištění podlah." řekl další. Jiný oddaný řekl: "Tak dobře, já potom umyji nohy všech Vaišnavů." Každý oddaný byl velice zaměstnán. Někteří rozprostírali mnohabarevný plášť jako střechu nad hlavou a přibíjeli rohy hřebíky. Jiní spěchal zanést zeleninu, olej a další do kuchyně. Mnoho oddaných začalo kirtan a tanec a několik se připojilo hraním na gongy a trubením lastur. Oddaní se rozveselili, hlasitě zpívali "Hari! Hari!" a pak zase nadšeně prováděli své různé služby. Všechny ovládl slavnostní pocit. Šťastný ruch zazníval všude. Hlasité zpívání svatého jména, trubení lastur a zvuky cymbálů, gongů a bubnů proměnily dům Šrí Advaity na Vaikunthu.

Pán byl velice spokojen se vším nákladným zařízením. Obcházel okolo domu, prohlížíje všechno. Pár pokojů bylo naplněno balíky rýže. Dříví na oheň bylo navršeno jako vysoké hory. Několik pokojů bylo plných potřeb k vaření, nescíslné nádoby stály všude. Několik pokojů bylo naplněno čočkovým dahlem; v sedmi pokojích byly balíky šatstva. Místnost po místnosti se plnila rovnou rýží, pastou z rýže a listy talířů. Bylo nemožné spočítat množství banánů, kokosů a velkých kusů guru, molasses ležely okolo. Pak přišlo mnoho, mnoho pokojů naplněných okázale všemi druhy zeleniny jako patal, baklažán, lodyhy banánového stromu, brambory, špenát a tak dál. Jindy se Jeho oči setkaly s řadami a řadami velkých nádob naplněných mlékem, jogurtem a smetanou. Vysoké byly hromady sladké třtiny, kousek od nich byly velké hrnce oleje, ghee a soli. Tento zázračný úkaz se zjevil jakoby odnikud a je nepopsatelně bohatší, než je řečeno. Pán byl naplněn zázrakem, věděl, že všechno to není lidsky možné shromáždit v tak krátké chvíli pro jednu osobu. Pán řekl: "Taková hojnost bohatství nemůže být práce obyčejného smrtelníka. Šrí Advaita musí být Mahesa, Šiva, to je, co silně cítím. Tento zázrak je možný jen

pro Mahadevu, Pána Šivu. Advaita Acarya musí být inkarnace Pána Šivy." Pán se usmál se a ještě opakoval tato slova. Tímto způsobem jen náznakem Pán odhalil skutečnou duchovní totožnost Advaity Acaryi. Kdo je zbožný, přijme toto tvrzení Pána Caitanyi s velkou duchovní radostí. A ti nedůvěřivci, kteří nemají vírou v Pánova slova, si to mohou ověřit u Advaity Acaryi Osobně při jeho hrozném spalujícím vzplanutí. Ačkoliv Šrí Advaita je vrozeně velice soucitný a Jeho útočiště osvěžuje jako hojivý balzám paprsky miliónů měsíců, proměnil Se na strašnou podobu vše-ničící smrti těm, kdo nemají víru v Pána Caitanyu. Šrímad-Bhagavatam jasně potvrzuje, že když někdo vysloví jméno Pána Šivy dokonce bez vlastního porozumění esoterické pravdy o něm, jistě je okamžitě osvobozen od všech hříchů. A jestliže jsou tak nešťastní lidé, kteří pranýřují jméno Pána Šivy a kteří cítí stísněnost, když slyší jeho jméno, jsou přirozeně uvrženi do oceánu temné beznaděje. (SB 4.4.14): "Jestliže někdo vysloví jméno Šiva, sestávající ze dvou slabik, pouze jednou dokonce i bez víry, pak všechny jeho hříchy jsou očištěny. Příkazu Pána Šivy nesmí být neuposlechnuto. Je slavný jako bytost plně čistého srdce a ty zkoušíš být nepřitelem jiné vznešenější osobnosti. Běda ti! Jsi vtělené neštěstí." Pán Kršna Si řekl, jak může někdo uctívat Jeho a neuctívat Šivu? Jak může někdo vyvinout lásku k Pánu Kršnovi, jestliže přehlíží Pána Šivu, který je tak drahý Pánu Kršnovi? Šrímad-Bhagavatam říká: "Jak může někdo prokazovat oddanou službu Mně (Pánu Kršnovi) bez uctívání Mého drahého oddaného Šivy s tímtež pocitem oddanosti. Člověk, který si neváží Šivy, je závistivý k Vaišnavům a je hříšný zpustlík." Také Skanda Purana říká: "Nejdříve musíš uctívat Pána Kršnu, příčinu všech příčin, a potom uctívej nejlepšího z polobohů, Pána Šivu. Pak budou všichni ostatní polobozi uctíváni s velkou vírou a oddaností." Šrí Advaita Acarya je přijímán svatými osobami jako Šiva osobně. To proto, že Pán Caitanya dal dostatečný důkaz ustanovení této pravdy. Přirozeně, méně inteligentní osoby uvádějí hlučné námitky proti takové pravdě. To proto, že nemohou snést transcendentální sílu Šrí Advaity Acaryi.

Tak Pán prošel okolo a vzal na vědomí všechno přepychové zařízení, ačkoliv není možné pro mne jako autora vyjmenovat je do detailu, tak bylo nákladně okázalé. Pán byl velice potěšen a začal opěvovat Šrí Advaitu přede všemi. Pán opět přišel zpět na místo kirtanu. Jeho přítomnost okamžitě povzbudila nadšení z kirtanu a utopila oddané v zátopě božského nektaru. Oddaní tančili všemi způsoby, zpívali a tleskali, jejich nespoutaná radost vzrůstala každou uběhlou chvílí. Daleko nahoře nade všemi zvuky znělo jasně rozeznatelné zpívání svatého jména Boha. Oddaní nyní zářili větším jasnem, jejich těla byla vyzdobená santálovou pastou a květinovými girlandami. Pánovi společníci Mu byli všichni velmi blízcí a drazí, a jejich veselé zpívání svatého jména rozprostírající se všude očistilo celý vesmír. Pán Nityananda se Svou vysokou působivou postavou zápasníka tančil a vzpínal se okolo jako chlapec, jásaje čistou nevinnou radostí. Šrí Advaita Acarya byl zcela pohlcen tancem, nedbal plynutí času. Haridasa Thakura a všichni ostatní oddaní tančili a zpívali radostí. A nakonec se Pán Caitanya připojil k tanci, povzbuzujíc všechny ostatní, aby tančili s ním. Tančil spolu se všemi oddanými. Oddaní Ho obklopili a tančili, držíce

ho uprostřed. Celý den strávili v extázi tance a kirtanu, a nakonec Pán usedl se všemi oddanými. Šrí Advaita si vyžádal svolení od Pána k přípravě jídla a staral se Osobně o nezbytné zařízení prasadam pro všechny Vaišnavy.

Pán usedl k jídlu s celou Svou skupinou oddaných. Jako obvykle oddaní seděli okolo Něho a každý Ho chtěl mít ve středu. Jako mnoho zářivých světél na temně purpurovém nebi byli oddaní a Pán vzcházející na horizontu vypadal zářivější než milión měsíců. Matka Saci připravila lahodné hody na počest Šrí Madhavendry Puriho s neuvěřitelně rozmanitými druhy přípravy rýže, zeleniny a sladkostí. Pán vychutnával transcendentální pochoutky a mluvil o slávě Šríly Madhavendry Puriho mezi sousty. Bylo těžké říct, které jídlo vychutnával více. Pán řekl: "Jestli někomu stačí ke štěstí chuť tohoto zázračného prasadam na počest dne zjevení Šríly Madhavendry Puriho, pak okamžitě ukáže láskyplnou oddanost k Pánu Kršnovi."

Pán pak dojedl prasadam a po umytí zase usedl. Šrí Advaita přinesl mnoho květinových girland a santálovou pastu a položil je před Pána. Nejdříve Pán ozdobil girlandou a pomazal santálovou pastou Pána Nityanandu a Svarupu Damodaru Prabhu s velkou náklonností. Potom jednoho po druhém Pán ozdobil girlandou a pomazal santálovou pastou všechny Vaišnavy Svými vlastníma rukama. Oddaní byli mimořádně šťastni, že to obdrželi přímo od Pána. Všichni hlasitě volali Pánovo svaté jméno, tropíce veselý hluk, který je nemožné popsat. Není žádné způsob změřit rozsah rostoucí extáze Šrí Advaity, když směl přijímat Pána Vaikunthy Osobně jako Svého hosta.

Je pro člověka možné plně popsat všechny tyto transcendentální zábavy Pána? Různé činnosti Pána prováděné během jednoho dne nemohou být všechny zaznamenány, ani kdybychom dostali období miliónu let na jejich shromáždění. Jako pták letá v nesmírné výšce nebe a nemůže nalézt jeho hranice, podobně zábavy Pána jsou neomezené a člověk je schopen poznat je pouze, když On někomu dá sílu vidět a rozumět. Dřevěná loutka je plně ovládána loutkářem, tak také já mohu říct jen tolik, kolik mi Pán říct dovolí. Neznám chronologické pořadí těchto zábav. Nějak jsem popsal slávu Pána. Prosím pokorně nohy všech Vaišnavů, aby mi odpustili přestupky v tomto usilovném popisu. Ten, kdo slyší o těchto transcendentálních událostech, přirozeně dosáhne láskyplnou oddanost k Pánu Kršnovi.

Pán Šrí Caitanya Mahaprabhu a Pán Nityananda jsou můj život a duše. Já, Vrndavana dasa, pokorně skládám tuto píseň Jejich lotosovým nohám.

TATO KAPITOLA BYLA PRAVOPISNĚ ZKONTROLOVÁNA ANADI DASOU.

CAITANYA-BHAGAVATA

Antya Kapitola 5

Všechna sláva Pánu Gaurasundarovi, duchovnímu učiteli celého vesmíru. Jsi strom touhy všech odevzdaných oddaných. Všechna sláva Tobě, který Jsi nejzářivější drahokam řádu sannyasa, Pán Vaikunthy. Prosím požehnej živým bytostem Svým milostivým pohledem. Všechna sláva Nejvyššímu Pánu Gaurangovi spolu se všemi

Jeho oddanými a společníky, jenž je nejvelkomyslnější Pán, oceán božského soucití. Prosím, slyš pozorně příběhy vypravované o Pánovi v závěrečné části této knihy. Pán zůstal ještě několik dní v domě Šrí Advaity a pak šel do Kumarahatty, do domu Šrívasy Pandity. Šrívasa Pandita v té době byl ponořen v meditaci o Pánu Kršnovi, takže když se Pán Gaurasundara, Pán jeho života, zjevil osobně před ním jako objekt jeho meditace a byl najednou zde v jeho přítomnosti, jako výsledek hluboké a upřímné meditace, byl oslněn. Šrívasa Pandita se vrhl na zem jako kláda a skládal pocty Pánovi. Sevřel Pánovy lotosové nohy na své hrudi, vydával dlouhé vzdechy lásky a ronil hojné slzy. Pán pozvedl Šrívasu Panditu a objal ho, zmáčejíc ho slzami božské lásky. Celá rodina Šrívasy Pandity byla zajisté požehnána Pánovou bezpříčinnou milostí. Všichni toužili spatřit Pána a zvedaje paže v gestu drtivé radosti, začali jásat. Šrívasa Pandita byl bez sebe štěstím. Nelze změřit rozsah vytržení, jež zakoušel v přítomnosti Pána Vaikunthy osobně jako hosta svého domu. Vložil nejlepší sedačku na svou hlavu a přinesl ji Pánovi. Gauranga s lotosovými očima usedl. Oddaní Jej obklopili a začal kirtan. Všechny ženy v domě tropily příjemný hluk, vítajíce Pána. Dům Šrívasy Pandity zněl radostí.

Rychle se roznesla novina o Pánově příchodu do domu Šrívasy Pandity. Acarya Purandara přišel okamžitě spatřit Pána. Pán jej objal se vřelou náklonností a úctou, považuje ho za Svého otce. Acarya Purandara byl zaplaven duchovním citem a nemohl zadržet slzy mimořádné radosti, když objímal Pána. Šrí Vasudeva Datta byl velice drahý Pánovi. Znal Pánovou milostí všechny esoterické uzávěry. Šrí Vasudeva stále meditoval, jak správně prospět živým bytostem. Soucitný ke každému byl věčně pohlcen myšlenkami na Pána Caitanyu. Nikdy nehleděl na chyby ostatních, ale vždy velebil jejich dobré vlastnosti. Měl velkou přitažlivost a lásku k Nejvyššímu Pánovi a Jeho službě, byl vždy uctivý k Vaišnavům a prokazoval jim pokornou službu. Když Pán viděl Šrí Vasudevů Dattu, byl velice potěšen, objal ho a ronil hojné slzy v extázi. Šrí Vasudeva padl na zem, objal Pánovy lotosové nohy a začal hlasitě křičet. Naříkal tak bolestně, že nejen lidé, ale i kameny byly pohnuty k slzám. Šrí Vasudeva byl vybaven tak zázračnými vlastnostmi, že si to sám nedokázal vysvětlit.

Pán miloval Šrí Vasudevů tak vřele, že řekl: "Je ovšem pravda, že patřím Vasudevovi." Opakovaně Pán řekl: "Mé tělo je Vasudevovým majetkem; může Mne prodat, kdykoliv chce. Toto je pravda a nemyslím si nic jiného. Chvíle společnosti se Šrí Vasudevou může požehnat každého ochranou Pána Kršny od všeho nebezpečí. Ó Vaišnavští oddaní, prosím slyšte Mne. Říkám zajisté, že Šrí Vasudeva Mi plně patří." Oddaní se radovali, slyšíce Pána prokazovat takovou bezpříčinnou milost Šrí Vasudevovi, a hlasitě zpívali svaté jméno. Pán Gaurasundara je expert ve velebení Svých oddaných a posilování jejich slávy. Stejně jako oddaní stále chvalořečí Pánovy transcendentální vlastnosti, Pán dělá totéž tím samým způsobem. Pán zůstal nějaký čas v domě Šrívasy Pandity, předváděje vzrušující zábavy. Šrívasa Pandita a jeho bratr Ramai Pandita byli stále zaměstnáni zpíváním slávy Pána a Pán se cítil duchovně oživen jejich zpíváním a tancem v extázi. Oba bratři, Šrívasa Pandita a Ramai Pandita jsou velice milováni Pánem. Jsou jako dvě těla Pána. Šrívasa Pandita potěšil Pána mnoha způsoby předvádění kirtanu, rozhovory ze Šrímad-Bhagavatamu

a udržováním vlastního standartu Vaišnavské zdvořilosti. Bylo to v domě Šrívasy Pandity, když Pán předvedl některé ze Svých nejzáračnějších zábav.

Jednoho dne Pán pozval Šrívasu Panditu stranou a ptal se ho důvěrně na některé rodinné záležitosti. Pán řekl: "Vidím, že nikdy nikam nechodíš. Jak můžeš zařídit věci potkávající rodinu a jak jsi to dělal dosud?" Šrívasa Pandita odpověděl: "Můj Pane, nemám to srdce odejít kamkoliv." Pán laskavě podněcoval předmět hovoru: "Musíš uživit velkou rodinu, jak na to můžeš dohlížet?" Šrívasa Pandita řekl: "Cokoliv přijde, protože je to přání mého osudu, přirozeně přijmu jako odměnu." Pán řekl: "Pak, Šrívaso, přijmi sannyasu!" Šrívasa opakoval: "To pro mne není možné." Pán řekl: "Na jedné straně odmítáš přijmout sannyasu, na druhé straně nechceš jít žebrať almužny. Jak si představuješ živit svou rodinu? Nejsem schopen tě pochopit. V dnešní době jestli se někdo nesnaží běhat sem a tam, pak nic nepřinese domů. Prosím tě, řekni Mi dopodrobna, co navrhuješ dělat?" Šrívasa Pandita řekl tleskaje rukama třikrát: "Zde je moje vysvětlení - raz, dva, tři." Pán naléhal: "Prosím vysvětli Mi, proč jsi tleskal třikrát a co to znamená 'Raz, dva, tři'?" Šrívasa Pandita opakoval klidně: "Přijal jsem slavnostní slib, že jestliže po půstu za tři denní jídla nedostanu nějakou potravu, pak si jistě uvážu kámen na krk a vrhnu se do Gangy." Když Pán vyslechl tato slova, zařval jako hrom a řekl: "Co to mluvíš, Šrívaso Pandito? Budeš se postit, protože máš nedostatek potravy? Dokonce kdyby Laksmidevi nějakou vzácnou náhodou měla jít žebrať, tvoje rodina nikdy nezakusí bídu. Šrívaso Pandito, ty se nepamatuješ, co jsem řekl v Bhagavad-gitě (9.22) 'Ale těm, kteří Mě vždy uctívají s oddaností a rozjímají o Mé transcendentální podobě, přináším to, co jim chybí a zachovávám to, co mají.' Kdo je umístěn v neodchylné meditaci o Mně, nemusí nikdy žebrať na každém kroku. Všechny mystické síly se na něm automaticky projeví. Moji oddaní jsou plně ochraňováni Mým diskem Sudarsana v každé době a dokonce v čase naprostého zničení tohoto hmotného vesmíru, zůstanou transcendentální a nedotčení." Pán pokračoval: "Tomu, kdo jen vzpomíná na Mé oddané, dávám možnost uživit se. Služebník Mého služebníka je Mi drahý a přirozeně dosáhne Mého útočiště. Moji služebníci si nepotřebují dělat nějaké starosti o svoji obživu od té doby, kdy přijmu jejich starosti na Svá ramena. Takže, Šrívaso Pandito, stejně zůstane štěstí ve tvém domě a každý požadavek bude automaticky splněn. Požehnal jsem tobě a Šrí Advaitovi, abyste nikdy nebyli postiženi stářím, debilitou nebo senilitou."

Pán pak oslovil Ramaie Panditu a řekl mu: "Poslouchej, Ramai Pandito, doporučuji ti stále sloužit svému staršímu bratrovi, jako by to byl Nejvyšší Pán. Vím také, že jsi Mi tak drahý jako Můj vlastní život, takže chci, aby ses nikdy neodklonil od této služby Šrívasovi Panditovi." Oba, Šrívasa Pandita a Ramai Pandita byli zaplaveni božskou blažeností. Pán jim požehnal a naplnil jejich srdce nepopsatelnou radostí. Bezpříčinnou milostí Pána Caitanyi ještě teď v některé zábavě všechny požadavky přicházejí samy k prahu dveří Šrívasy Pandity. Pán zůstal několik dní více v domě Šrívasy Pandity, užívaje si pobytu ve společnosti Svých společníků a nežných členů rodiny Šrívasy Pandity. Odtud putoval do domu Šrí Raghavy Pandity v Panihati. Šrí Raghava Pandita byl stále zaměstnán službou Pánu Kršnovi. Tak když Pán přišel, Šrí

Raghava Pandita byl podmaněn, že vidí milovaného Pána tváří v tvář. Padl na zem skládaje poklony a objal Jeho lotosové nohy, tytéž lotosové nohy, jež jsou pramenem stálé radosti Lakšmídevi. Začal křičet radostí. Pán byl také mimořádně šťastný, že vidí Svého drahého oddaného, že ho pozvedl a objal, nato zase bezuzdnými slzami radosti vykoupal Raghavu Panditu. Šrí Raghava Pandita nevěděl, co dělat a jak získal takové Pánovo uznání, a byl velice šťasten. Pán Vaikunthy, Šrí Caitanya, byl velice potěšen oddaností Šríly Raghavy Pandity a prokázal mu Svou milost.

Pán řekl: "Po příchodu do domu Raghavy Pandity, když Jsem ho uviděl, všechna Má temnota byla rozptýlena. Příchod do jeho domu způsobil stejné očistění a proto uspokojení, jako koupel ve svaté Ganze." Pak se laskavě usmál na Šrílu Raghavu Panditu a řekl mu: "Drahý Raghavo Pandito, prosím jdi okamžitě připravit potravu pro uspokojení Pána Kršny." Raghava Pandita okamžitě vplul do extáze, když plnil Pánův příkaz. V jeho srdci vzrůstala božská láska, vařil jak mu srdce diktovalo, hojně a rozmanitě. Pán přišel k jídlu doprovázen Nityanandou Prabhu a všemi společníky. Pán vychutnával kuchyni Šríly Raghavy Pandity a velebil všechno, co připravil. Pán řekl o Raghavovi Panditovi: "Raghava Pandita vaří všechno tak vyjímečně dobře. Zvláště Jsem nikdy neochutnal tak chutnou přípravu špenátového saku, ani dřív. Raghava Pandita již věděl, že Pán má velice rád sak, takže jej mohl připravit mnoha chutnými způsoby. Pán dokončil Svoje jídlo, umyl Se a přišel si sednout. Mezitím se roznesla zpráva, že Pán se usídlil v domě Šríly Raghavy Pandity. Šrí Gadadhara dasa slyšel novinu a přišel chvatně spatřit Pána. Šríla Gadadhara dasa byl velmi blízký a drahý Pánovi. Vyjadřoval čistou oddanost k Pánovi. Pán byl mimořádně potěšen, když viděl Gadadharu dasu a z velké lásky k němu umístil Své lotosové nohy na jeho hlavu. Šrí Purandara Pandita a Šríla Paramesvari dasa také spěchali za Pánem. Paramesvari dasa byl tak odevzdaný Pánovi, že Pán se na oplátku zjevil Osobně v jeho Božstvu. Oba tito svatí oddaní byli ve velké extázi při spatření Pána a ronili slzy božské lásky. Šríla Raghunatha Vaidya, velice vznešený Vaišnava, také přišel uvidět Pána. Tímto způsobem nekonečný proud oddaných přicházel spatřit Pána. Vesnice Panihati zakoušela mimořádnou duchovní událost Pánovým příchodem a setrváním zde. Pán nadchl celou vesnici božskou extází Své osobní přítomnosti.

Jednou Pán nazval Šrílu Raghavu Panditu stranou a mluvil s ním sám. Řekl: "Raghavo, chci ti zjevit důvěrně, že Nityananda Prabhu se neliší ode Mne. Musíš pochopit, že cokoli Nityananda ode Mne chce, Já udělám. Bez chytračení říkám, že všechno, co dělám, je skrze Nityanandu. My Jsme jeden a tentýž. To, čeho vzácně dosahují velcí mystici ponoření v meditaci, je snadno dostupné Pánu Nityanandovi. Proto se zaměstnej s upřímností a úctou ve službě Nityanandovi, známému jako Nejvyšší Pán." Před opuštěním šťastné vesnice Panihati Pán nařídil Makardhavajovi: "Služ krásně Raghavovi Panditovi. Věď, že láskyplný vztah, jehož jsi dosáhl k němu, je Mnou vysoce oceněn." Pán pak odešel na místo zvané Varaha-nagara. Navštívil sídlo jednoho vznešeného a svatého bráhmana. Bráhmana byl dobře znalý Šrímad Bhágavatamu a na počest Pánova příchodu začal recitovat verše. Když Pán slyšel verše ze Šrímad-Bhagavatamu čtené jím se vznešenou oddaností, vstoupil do extatického transu. Hlasem podobajícím se dunění hromu křičel: "Čti dál! Čti dál!"

Zbožný bráhmana byl blaženě ponořen do hlasitého čtení textu a Pán začal tančit s božským jástem, zapomínaje na vše okolo Něho. Verš po verši popisoval transcendentální slávu láskyplně oddaného odevzdání a Pán omdléval znovu a znovu, padal jako kláda na zem se strašlivou silou. Taková byla Pánova duchovní extáze, že lidé byli udiveni a báli se, když Ho viděli padat s touto intenzitou. Tato zábava trvala do pozdní noci. Bráhmana četl a Pán tančil.

Postupně Pán vyšel ze Svého extatického transu a klidně usedl. Byl mimořádně spokojen s bráhmanou, a tak ho objal. Pán mu řekl: "Nikdy Jsem neslyšel nikoho recitovat Šrímad-Bhagavatam tak sladce, proto tě jmenuji Bhagavata acaryou neboli duchovním učitelem Bhagavatamu. Nepotřebuješ se zaměstnávat nějakými jinými činnostmi; stačí jen recitovat Bhagavatam." Každý se radoval z bráhmanova nového a zaslouženého titulu. Ocenili to hlasitým zpíváním Pánova jména. Po požehnání obyvatelům tohoto místa Pán cestoval po březích Gangy a navštěvoval mnoho domů oddaných. Uspokojil všechny oddané, vyplnil touhu jejich srdce spatřit Ho. Nakonec se vrátil do Nilacaly, Puri. Kdo slyší tyto popisy Pánova návratu do Bengálska, bude okamžitě osvobozen od všech úzkostí. Velké zástupy lidí zdravily Pána, když vešel do Jagannatha Puri, radostným voláním: "Oživlý Pán Jagannatha se vrátil zpět do Nilacaly." Novina se rozlétla všude rychlostí blesku. Šrí Sarvabhauma Bhattacharya a jiní společníci Pána z Orissy rychle spěchali Ho uvidět. Oddaní byli mrzutí kvůli pocitům odloučení od doby, kdy Pán odešel, a nyní po Jeho návratu jásal a vítali Ho hlasitým kirtanem. Pán, zásobárna božské lásky, je objal, opětoval jejich duchovní náklonnost a omyl všechny Svými hojnými slzami. Zase v Nilacale se usídlil v domě Kasi Misry. Tady v Puri Pán trávil všechny Svůj čas tancem v extázi a všude předváděl sladké, vznešené kirtany. Často tančil před Pánem Jagannathou, ztracen v extaticky půvabné činnosti, někdy v uzavřených prostorách sídla Kasi Misry, jindy zas běžel na břeh oceánu a tančil v rytmu řítících se vln na pláži. Požehnaně zapomínaje na všechny ostatní činnosti, Pán se nyní zabýval těmito zázračnými zábavami. Byl vzhůru dříve, než poprvé zatroubily lastury z chrámu a jak Pán Jagannatha otevřel dveře, běžel se poklonit před Pánem. Tak zázračná byla Jeho láska k Pánu Jagannathovi, že slzy prýštily z Jeho očí a proudily jako řeka Ganga. Všichni lidé zůstali strnulí v úžasu, na své obavy a soužení na dlouho zapomněli. Davy Ho následovaly, kamkoliv šel. Byli pohnutí a nadšení. Hlasitě zpívali "Hari! Hari!" jako by upadli do Pánovy taneční nálady.

Král Orissy Maharaja Prataparudra také slyšel novinu o Pánově návratu do Nilacaly. Okamžitě opustil hlavní město Cuttaca a spěchal do Nilacaly, Puri. Král velmi toužil vidět Pána a setkat se s Ním, a zkoušel to do té doby dlouho bez úspěchu. Žádal mnoho Pánových společníků včetně Šrí Sarvabhaumy Bhattacharyi, aby naklonili Pána na jeho stranu, ale všichni se báli přemlouvat Ho v této věci. Tak uvažujíc, řekl podrážděně Šrí Sarvabhaumovi: "Když se tak bojíš říct Mu o mně, pak mi při nejbližší příležitosti pomoz vidět Ho bez Jeho vědomí." Uznávaje královu prudkou touhu vidět Pána, oddaní se rozhodli mu pomoci. Poradili se a řekli: "Pán bude zcela pohlcen tancem a venkovní svět upadne do zapomenutí v Jeho vědomí. V té chvíli král, když je tak hluboce zbožný, může vidět Pána z ukrytého místa." Oddaní

vysvětlili svůj plán králi a král dychtivě reagoval slovy: "Stejně Ho chci vidět jednou nějakou náhodou." Tak když jednoho dne bylo králi oznámeno, že Pán tančí, spěchal na to místo. Rychle našli výhodné místo, jež bylo dobře skryté. Odtud uviděl nejzáračnější pohled svého života. Pánovy oči byly jako dva prameny řeky, tryskající nezměrnými slzami jako vodopády, a všechny extatické symptomy se zjevily na Jeho osobě v různých dobách. Někdy padl to zem tak strašnou silou, že lidé lapali po dechu ve zděšeném poplachu. Když Pán začal křičet jako hromobití, král si musel přiložit ruce na uši. Pak byl najednou Pán přemožen pocitem náhlého odloučení od Kršny a začal prolévat srdcervoucí slzy. Tolik jemných duchovních pocitů se zjevilo na Pánově těle, že je nemožné pro každého to popsat. Tančíc neustále se Svými dlouhými pažemi pozvednutými ve vzduchu a zpívaje "Hari! Hari!", Pán byl silně prodchnut extází. Nakonec, když Se stal vědomým si Svého okamžitého okolí, přišel a usedl mezi oddaní. Král po zhlédnutí Pánova tance až do konce, pokradmu vyklouzl odtud, jeho srdce se naplnilo kypící radostí, jeho vnitřní zrak ještě viděl půvabné činnosti Pána. Tak byl král plně uspokojen, do jeho mysli se zabodla hryzavá pochybnost, která ho později obrátila k požehnání v převleku.

Když byl Pán ponořen v tanci, slzy proudily z Jeho očí a sliny vytékaly z Jeho úst a nosu v proudu božské extáze. Jeho tělo bylo celé pokryto směsí slin a prachu a Král nemohl pochopit, že to jsou symptomy duchovní lásky k Nejvyššímu Pánu Kršnovi. Pochybnosti se vplížily do jeho mysli, ale bez odhalení toto všeho odešel odtud s pocitem štěstí a spokojenosti. Po návratu domů šel ulehnout ke spánku. Králi se nepodařilo porozumět ani po dnešní zkušenosti, že jeho uctíváný Pán Jagannatha se zjevil, tančíc před ním v inkarnaci Pána Caitanyi, vrcholu sannyasinů, takže Pán Osobně musel přijít vysvětlit tuto pravdu králi. Této noci se zbožnému králi Prataparudrovi zjevil ve snu Pán Jagannatha. Viděl, že tělo Pána Jagannathy je pokryto prachem. Z Jeho očí jako bystré prameny tryskaly nepřetržité slzy. Sliny kapající z Jeho úst a nosu smáčely Jeho tělo a tvořily záblesky. Ve snu si král pomyslel: "Jaký je tohle druh zábavy? Všechny tyto činnosti Pána Jagannatha jsou mi nesrozumitelné." Král přistoupil ke svému milovanému Pánovi, aby se dotkl Jeho lotosových nohou, ale Pán Jagannatha řekl: "Ne, ne, to není správné. Když Jsem pokryt kafrem, pižmem, santálovou pastou, rumělkou a jinými vonnými oleji, pak Jsem nejžádoucnější a nejčistší, ale nyní vidíš Mé tělo pokryté prachem a slinami a není vhodné, aby ses Mne dotýkal. Dnes jsi přišel a viděl Mne tančit a když Jsem byl pokryt prachem a slinami, shledal jsi Mne špinavým. Ale teď jsem v tomtéž špinavém stavu, jak můžeš myslet, že budu očištěn pouhým dotekem někoho, kdo je velkým vládcem se vznešenými předky?" Hovoříc tímto způsobem, Pán Jagannatha, nejmilosrdnější Pán, se usmál na Svého služebníka.

V příští chvíli král viděl, ještě ve snu, že Pán Jagannatha už nesedí na trůnu. Novým majitelem trůnu byl Pán Caitanya. Jeho tělo bylo pokryto prachem a s úsměvem řekl králi: "Jak může tohle být možné? Dnes jsi přišel odtud viděl Moji odpornost, tak proč se Mne chceš dotknout nyní?" Když Pán skončil řeč, pokračoval s laskavým úsměvem ke králi, prokazuje mu tím neohraničenou milost. Král se po chvíli probudil, začal hořce naříkat a odsuzoval se za své jednání. Litoval: "Jsem

nejhříšnější ubožák z živých. Nepoznal jsem, že Pán Caitanya byl Nejvyšší Pán. Ovšem, kolik inteligence dává člověku schopnost porozumět nekonečné pravdě o Něm samotném? Dokonce Pán Brahma je oklamán Jeho iluzorní energií, mayou. Proto můj Pane, buď ke mně laskavý a odpusť mi mé urážlivé chování. Přijmi mne, nejnižší osobu, jako Svého služebníka a požehnej mi. Tak král pochopil, že jeho uctívané Božstvo Pán Jagannatha, je ve skutečnosti Pán Caitanya. Tímto poznáním jeho touha setkat se s Pánem mnohonásobně zvýšila. Ještě žádný z Pánových společníků neměl příležitost setkat se s Pánem. Brzy po této události Pán jednoho dne seděl v zahradě obklopen všemi Svými oddanými. Dodal si odvahy, sám přistoupil ke skupině a padl rovnou k Pánovým lotosovým nohám. Král byl okamžitě uchvácen vysokými vlnami extáze. Třesení, nárek a zjevení vlasů se všechny ukázaly na jeho těle. Pán viděl, že král je zcela prodchnut duchovní náklonností k Vaišnavům, vložil na něho ruce a řekl: "Vstaň, Ó králi." Dotek ruky nejvyššího mistra ho přenesl do extatického transu a on ovinul ruce okolo Pánových nohou a začal naříkat.

Král začal prosit Pána: "Zachraň mne, Ó Pane! Zachraň mne! Jsi oceánem milostí a Pánem všech živoucích bytostí. Prosím shlédni na mne příznivě a odpusť mně, nejpadlejšímu hříšníkovi. Jsi plně nezávislý Nejvyšší Pán, nejštědřejší. Ó Pan Caitanyo, Jsi přítel ubohých a ponížených. Prosím ochraňuj mne, Ty jenž Jsi chvalořečen vhodnými verši všech nejmocnějších polobohů. Jsi manžel Bohyně štěstí, Lakšmídevi. Jsi jediné útočiště a Pán všech odevzdaných duší. Tvoje podoba je absolutně transcendentální ke všemu hmotnému opojení. Jsi iniciátor společného zpívání, beze strachu je propaguješ, neboť jsi vítěz nad strašným démonem Murou. Tvoje transcendentální vlastnosti a jména jsou všechny nedosažitelné, a Jsi schránkou všech nadsvětských znamenitostí. Tvoje lotosové nohy neustále uctívá a opěvuje Pán Šiva, Pán Brahma, Pán Šéša, Šrídevi a jiní. Jsi také nejcennější drahokam mezi všemi sannyasiny. Ó Pane Gaurasundaro, klekám pokorně před Tebou s touto modlitbou, abys mne nikdy nezavrhł a nezbavil mne Tvého vznešeného útočiště." Pán Caitanya byl velmi uspokojen modlitbami krále Prataparudry. Požehnal mu slovy: "Mohu ti dopřát nekonečnou touhu po službě Pánu Kršnovi. Nezaměstnávej se žádnými jinými činnostmi vyjma prokazování oddané služby Pánu Kršnovi. Jdi a prováděj nepřetržité zpívání svatého jména a budeš vždy ochraňován Pánovým diskem Sudarsanou. Důvodem Mého příchodu do Nilacaly bylo potkat tři z vás, tebe, Sarvabhaumu Bhattacharyu a Ramanandu Rayu. Tímto je splněn jeden Můj požadavek a Já chci dodržet, že svůj slib nezměním. Jestli uděláš, co chci, pak odtud odejdu klidný." Říkaje to, vzal květinovou girlandu zdobící Jeho hrud' a vložil ji na krále. Pán se s ním rozloučil a cítil se jím velice uspokojen. Skládaje opakované poklony Pánovi král odešel a přijal vážně do srdce Pánovy příkazy. Královo poslání bylo skončeno; viděl a setkal se s Pánem. Od té doby byl stále zahloubán v meditaci o Pánových lotosových nohách. Kdo slyší tento příběh, jak se král Prataparudra setkal s Pánem Gaurasundarou, zaručeně získá božskou lásku k Bohu. Pánovy zábavy v Nilacale jsou početné a On měl potěšení ze své vlastní činnosti. Všichni Pánovi věční společníci se zjeví v Nilacale a samovolně

rozpoznali Pána Caitanyu jako Pána jejich srdce. Šrí Pradyumna Misra byl oceánem lásky ke Kršnovi. Pán Caitanya mu osobně dal útočiště u Svých lotosových nohou. Dalším je Šrí Paramananda Mahapatra, který je vtělením nektarové lásky k Pánu Caitanyovi. Šrí Kasi Misra byl vždycky ve stavu božské extáze vychutnávání vznešeného nektaru Kršna premy. Pán bydlel v jeho domě. Pán trávil většinu Svého času společným zpíváním ve společnosti těchto služebníků.

Většina Pánových následovníků, kteří dosáhli nezájmu o pokračování v rodinném životě, přišla a zůstala v Nilacale. Pán Nityananda strávil v Nilacale dlouhý čas. Byl stále nadšený, radostný, a potuloval se po Nilacale jako polední slunce. Byl trvale nasycen a zasažen božskou láskou. Nejsem schopen plně popsat Jeho neohraničenou extatickou lásku. Stále zpíval pouze jedno jméno, Šrí Kršna Caitanya; žádné jiné jméno nevyšlo z Jeho rtů dokonce ani ve snu. Stejně jako Šrí Lákšmana byl plně oddán Pánu Ramacandrovi, tak je Nitai plně odevzdán do Své lásky k Pánu Caitanyovi. Důvod, proč celý svět opěvuje Pána Caitanyu ještě dnes, je výhradně výsledek milosti Pána Nityanandy. Takto dva bratři, Pán Caitanya a Nityananda Prabhu, trávili Své dny v Nilacale. Jednoho dne Pán Gaurasundara, Nejvyšší Osobnost Božství nyní zjevená v lidské podobě, seděl na odloučeném místě a hovořil s Pánem Nityanandou. Pán řekl Nityanandovi Prabhu: "Ó vznešený Nityanando, prosím poslouchej. Musíš se okamžitě vrátit do Navadvipy. Mými vlastními slovy jsem slíbil, že utopím každou hloupou, nešťastnou a pokleslou duši v zátopě Kršna premy. Ale teď, když také přijmeš život poustevníka a zbavíš se Svého nezkrotného nadšení, pak kdo může vysvobodit tyto nejspadlejší duše? Jsi zásobárnou oddaných citů, rozdávající božskou lásku všem. Kdyby Ses nyní vymanil z těchto činností, pak proč bylo nezbytné Tvoje zjevení na této planetě? Jestli chceš znát Můj názor, pak myslím, že musíš jít okamžitě do Bengálska a ulevovat v utrpení podmíněným duším, ukazujíc jim pocity oddané služby." Po přijetí těchto příkazů od Pána, Nityananda Prabhu odešel do Bengálska se všemi Jeho oddanými společníky. Tyto vznešené duše byli Ramadasa, Gadadhara dasa, Raghunatha Vaidya, Krsnadasa Pandita, Paramesvari dasa a Purandara Pandita. To způsobilo, že Pán Nityananda byl nejprve přemožen duchovní extází. Tento duchovní pocit nakazil ostatní společníky. Byli naplněni údivem, když viděli Pána Nityanandu. Brzy také zakoušeli neohraničenou božskou blaženost. Ramadasa, nejoddanější mezi Vaišnavy, byl prodchnut duchovním citem k Nejvyššímu Pánu Kršnovi Osobně. Právě uprostřed cesty stál jako Gopala, nakloněn na tři strany po víc než hodinu, zapomínaje na své okolí.

Gadadhara dasa byl přemožen pocitem Šrímati Radharani. S úsměvem sladkého vzrušení volal: "Kdo chce koupit jogurt? " Raghunatha Vaidya vstoupil do vznešené osobnosti Matky Revati. Paramesvara dasa a Krsnadasa zakoušeli pocity Gopaly a pasáček krav. Začali ústy vydávat zvuky, jaké dělá stádo krav. Purandara Pandita vyšplhal na strom. Vykřikl: "Jsem Angada." a skočil dolů z větve. Pán Nityananda vložil do každého srdce extatické zážitky vzbuzující duchovní pocity. Cestovali tak několik mil, někdy cestu opustili a zase se vraceli bez nějakých příkazů. Po chvíli požádali místní lidi: "Prosím řekněte nám, jak můžeme najít Gangu." Odpověděli: "Ó

laskaví, to jste již zašli příliš daleko. Musíte jít zpět na vzdálenost dvou hodin." Změnili směr podle rady místních a cestovali chvíli ve správném směru, ale opět po nějaké době se bez vlastního úsilí ztratili ve svém pocitu extáze. Museli někoho zastavit a požádat o správný směr. Opět jim někdo poradil: "Musíte jít ještě dvacet mil zpátky." Pochopili svůj zmatek, smáli se jeden druhému a vydali se ještě jednou na cestu. Zapomněli na existenci svých vlastních těl, jak by si tedy pamatovali správný směr. Bez starosti o potřeby těla jako žízeň, hlad, strach a utrpení, stále zakoušeli velkou radost. Kdo může popsat transcendentální činnosti Pána Nityanandy na cestách, když jsou tak nevyčerpatelné? Nakonec přišel do vesnice Panihati na břehu řeky Gangy. Pán Nityananda šel nejprve do domu Šrí Raghavy Pandity a vešel tam se všemi Svými oddanými. Raghava Pandita, Šrí Makardhavaja Khan a jejich rodiny byli velice šťastní z návštěvy svého nejvznešenějšího hosta. Hosté zde zůstali několik dní. V této zázračné atmosféře Pán Nityananda a Jeho oddaní cítili stále duchovní vytržení. V každé chvíli Pán Nityananda cítil potřebu křičet nadšením. Jednou pocítil silné mimovolné duchovní nutkání tančit. Náhle se tady začali zjevovat všichni zpěváci. Přišel Šrí Madhava Ghosa, slavní kirtanový zpěvák. Jeho zpívání kirtanu bylo nejlepší na celém světě. Byl znám jako zpěvák z Vrndavany, neboť byl zvláště znalý písní o Pánových zábavách ve Vrndavanu, které byly oblíbeným kirtanem Pána Nityanandy.

Pán Nityananda tančil s tak extatickým odevzdáním, že Země se potácela pod Jeho váhou. Křik zvučící jako hrom nepřetržitě plynul z Jeho úst a když upadl, zřítíl se na zem tak, že lidé ustupovali zpět v úžasu. Když Jeho milostivý pohled padl na nějakou osobu, byla okamžitě naplněna božskou láskou k Bohu a mocí této lásky také padla na zem do mdlob. Pán Nityananda je vtělení nejvyšší duchovní lásky a sestoupil pouze pro zmírnění utrpení následkem hlouposti tohoto světa. Když tančil, ukázal všechny různé extatické symptomy božské lásky. Nakonec usedl na trůn Pána Višnu a požádal, aby byl oddanými vykoupán. Šrí Raghava Pandita a Jeho jiní věční společníci okamžitě vykonali přípravy pro abhiseka nebo-li obřad koupele. Přinesli stovky nádob naplněných vodou z Gangy a provoněli je jemnými vůněmi. Oddaní jeden po druhém nalévali vodu na Jeho hlavu s povzneseným srdcem a všichni kolem zpívali Pánovo svaté jméno. Oddaní zpívali příslušné mantry pro abhisek a cítili božský příval vytržení ve svém těle. Po abhiseku Jej oblékli do zcela nových šatů, ozdobili Ho santálovou pastou a pokryli celou Jeho širokou hrud' girlandou z vonných divokých květů a lístků tulasí. Pak Jej usadili na vyšperkovaný trůn Višnu, zářící zlatými závěsy, květinovými girlandami a lístky. Když Pán Nityananda usedl, Šrí Raghava Pandita vstoupil za trůn a držel otevřený slunečník nad Jeho hlavou. Celý dům se nyní začal ozývat radostnými zvuky lidských hlasů, zpívání svatého jména se mísilo s melodií hudebních nástrojů. Zvedající paže a žádající Pána, aby je ochránil, oddaní zapomínali na všechny svůj strach a obavy, dokonce i na vlastní těla. Pán Nityananda, nyní zcela ponořen v extázi Svého vlastního božského Já, ozařoval všechno kolem, vyzařoval lásku k Božstvu ze Svých očí a také jim prokázal milost deštěm slz. Oslovil Raghavu Panditu a nařídil: "Drahý Raghavo Pandito, jdi a přines Mi právě v této chvíli girlandu z kadambových květů. Mám velice rád květy

kadamby. Ve skutečnosti Mne vždycky přitahuje zůstat v kadambovém pralese." Se sepjatýma rukama Šrí Raghava Pandita namítal: "Ale můj Pane, teď není období pro kadamby." Pán laskavě naléhal: "Jdi a dívej se pozorně po zahradě. Možná někde uvidíš něco kvést." Šrí Raghava Pandita vyšel ven z domu do zahrady a byl velice překvapen, když viděl, co potkaly jeho oči. Svěží a krásné květy kadamby kvetly vesele na jeho citroníku. Květy byly krásné a vydávaly sladkou vůni. Ve skutečnosti tyto mimořádné květy mohly zničit všechny hmotné vztahy u každého pohledem na ně. Šrí Raghava Pandita byl bez sebe radostí, když obdržel toto nadlidské zjevení.

Rychle nasbíral kadambové květy a začal je obratně splétat do girlandy, pak ji přinesl před Pána Nityanandu. Pán Nityananda byl velice potěšen, že vidí kadambovou girlandu a vložil ji okolo Své hrudi. Vaišnavové byli dojati božskou vůní květin a okouzlení zázrakem. Ale brzy se tu udál jiný zázrak. Najednou v celé místnosti zavoněla nová vůně. Příjemná vůně květin Dona naplnila vzduch a upoutala mysl každého. S úsměvem je Pán Nityananda škádlil slovy: "Řekněte Mi, které květiny voní jako tyto." Oddaní opakovali se sepjatýma rukama: "Vítr nese rozkošnou vůni dony." Aby všem oznámil, co řekl předtím, Pán Nityananda jim nakonec odhalil velké tajemství. Řekl se vzrůstajícím soucitem: "Věnujte dobrou pozornost této velice tajemné příhodě. Pán Caitanya přišel z Nilacaly, je právě zde a nyní slyší váš kirtan. Je obtížen květinovou girlandou z dony, zavěšenou kolem Jeho hrudi, a On vešel do podoby stromu. Vůně této božské girlandy nyní prolíná všude. Přišel osobně z Puri, aby slyšel váš kirtan a byl svědkem vašeho tance. Proto všichni nechte vše ostatní stranou a také neustále zpívejte svatá jména Kršny. Ať ve vás nektar zázračných činností Pána Šrí Kršny Caitanyi vzbudí lásku k Bohu."

Objasňuje tuto transcendentální příhodu, Pán Nityananda začal hlasitě zpívat: "Hari! Hari!" Pohlédl na každého, Jeho oči vyzařovaly vznešenou lásku k Bohu. Oddaní, jichž se dotkl Pánův nekonečně něžný pohled, byli okamžitě přemístěni na místo transcendentální světské úrovně hmotného vědomí. Drahý čtenáři, prosím zkus pochopit mimořádnou moc Pána Nityanandy, jak zaplavil celou planetu znalostí a chutí o oddané službě Nejvyššímu Pánovi. Tento nadlidský pocit oddanosti vyhrazený dívkám z Vrndavany, jak je popsáno ve Šrímad-Bhagavatamu, se stal snadno dostupným milostí Pána Nityanandy celému světu. Pán Nityananda seděl na trůnu a všichni oddaní zpívali a tančili před Ním. Někteří oddaní, neschopni ovládnout nával radosti, šplhali na stromy a začali se houpat na větvích a šlahounech, ale zázrakem nespádli. Jiný řval hromově a skákal dolů ze stromu. Byli jiní, kteří objímali pažemi stromy jako opilí a uprostřed stromů všichni chvíli hlasitě zpívali "Hari! Hari!" Někdo byl zasažen tak nesmírnou duchovní silou, že běžel k blízké řadě betelových stromů, popadl jich několik pažemi a vytrhl je všechny najednou z kořenů jako stébla trávy. Mimořádná moc Pána Nityanandy naplnila oddané blaženou láskou k Bohu tak silně, že jejich těla začala projevovat všechny extatické symptomy lásky k Bohu, popsané ve Šrímad-Bhagavatamu jako pláč, třesení, ochrnutí, hojné pocení, zježení vlasů, křik, ochraptění, zblednutí a tak dál. Kamkoliv Pán Nityananda pohlédl, viděl každého projevovat se nektarovým deštěm oddané extáze. Když Jeho transcendentální pohled ulpěl na některém oddaném, byl okamžitě

uštknut božskou láskou a mdlobou, až oddaný padl na zem, nevšímaje si škod na jeho oděvu. Magneticky přitahováni k Pánově božské osobě, oddaní vztahovali ruce a pokoušeli se najít Ho. Pán, dokonalý obraz samolibosti, zůstal sedět na Svém trůnu s laskavým úsměvem. Všichni Jeho četní společníci byli prodchnuti mimořádnou duchovní mocí a mystickým bohatstvím. Stali se vševědoucí; každém jejich slovo bylo pravda; jejich tváře rozkvetly do andělsky krásné přitažlivosti. Koho se dotkli, byl zelektrizován duchovním proudem, který je přinutil zavrhnout veškeré přiklonění ke světským věcem, dokonce k jejich vlastním tělům.

Pán Nityananda strávil tři měsíce v Panihati předváděje transcendentální zábavy se Svými společníky. Tři měsíce uběhly rychle, unášejíce oddané vlnami božské extáze. Bez starosti o své tělesné potřeby zpívali a tančili. Jenom Vědy mohou zkusit plně popsat do detailu činnosti, jež proběhly v Panihati. Co Pán Nityananda dokázal během hodiny, je prakticky nemožné někomu vyprávět do vyčerpání. Někdy tančil majestátním způsobem obklopen oddanými a pak se najednou rozhodl usednout na trůn a nařídil oddaným, aby tančili před Ním jeden po druhém. Během doby, kdy oddaní tančili, se seběhlo mnoho událostí. Tanec vzbudil transcendentální láskyplné city mezi oddanými, zaplavil je zátopou lásky k Bohu. Všichni přihlížející oddaní padli do mdlob ve chvíli, kdy extáze dosáhla vrcholu. Vypadali jako kmeny banánových stromů, které pokácela bouře. Oddaní jednali, jak nařídil Pán Nityananda. Neustále zpívali slávu Pána Caitanyi, za vedení Pána Nityanandy. Celé ovzduší bylo duchovně vysoce přenosné. Kdokoliv přišel třeba pouze náhodou, byl nakažen tímto duchovním pocitem tak, že se stal také zcela vtažen, zapomínaje na všechno ostatní. Po čemkoliv oddaní toužili, bylo okamžitě splněno. Tyto tři měsíce viditelně proletěly bez jakékoliv pozornosti. Jednoho dne během těch tří měsíců Pán Nityananda pocítil touhu vyzdobit Se ornamenty a vybraně se obléci. Jakmile pocítil nutkání se parádit, začali lidé přinášet různé dary bez předchozího oznámení.

Všechny tyto dary byli velice vzácné a nejlepší kvality. Nejjemnější hedvábí, cenné zlaté šperky zdobené zářícími drahokamy. Lidé přišli se svými dary a složili je před Pána s velkou úctou. Pán vyzkoušel všechny různé ozdoby. Byla tu taková hojnost rozmanitých tvarů a značek šperků, jaké předtím nikdo nikdy neviděl. Zlaté ozdoby zdobené perlami, smaragdy, rubíny, zlato spleťitě vypracované s vybranými znaky.

Měl krásné prsteny na všech deseti prstech. Mnoho zářících náhrdelníků s nejceněnějšími drahokamy zdobilo Jeho hrdlo a hrud'. Aby prokázal zvláštní poctu Pánu Šivovi, zavěsil dva Rudraksa náhrdelníky okolo Své hrudi. Když Se pohnul, třpyt řady drahokamů se odrážel ohněm na Jeho zlatých náušnicích. Stříbrné rolničky okolo Jeho lotosových nohou příjemně cinkaly. Bílé, krémové, modré a žluté hedvábí Jej zahalovalo s přetékající milostí. Byl to ovšem úchvatný pohled. Oddaní láskyplně dělali krásné girlandy z vonných květů jako malati, malika, yuthi a campaka a nyní je vložili na Jeho hlavu, aby ležela jemně na Jeho hrudi se zbytkem třpytivých drahokamů. Ale s každým pohybem se kolébala. Vůně těchto girland se mísila s vůní svěží santálové pasty, jako by Jeho tělo naplnilo vzduch nebesky sladkou vůní. Měkké zářivé hedvábí různých odstínů bylo svázáno okolo Jeho hlavu a tvořilo mnohabarevný turban. Veselé květinové girlandy byly také úhledně umístěny na

turbanu a vytvářely jedinečnou pokrývku hlavy. Jeho šťastná tvář vydávala neodolatelně rozzářený půvab, jenž zastínil záři miliónu měsíců. S úsměvem neustále zpíval Pánovo jméno. Pohled Jeho lotosových očí se toulal místností a uvolňoval v každém srdci záplavu lásky k Bohu. Dvě železné tyče, jež zářily jako stříbrné, stály na každé straně Jeho trůnu. Držel je rukama, jako Pán Balarama drží Svůj pluh. Jeho společníci, který byli skutečně expanze pasáčků krav z Vraji, přinesli různé ozdoby a nástroje k zdobení, jako by šli pást krávy. Oblékli si stužky, opasky, rolničky, náhrdelníky; uvázali rohy, flétny a rákosové píšťalky na své opasky; a provazové smyčky na pasení krav okolo svých ramen. Pak Pán Nityananda vyšel se všemi Svými společníky, jako kdyby šel pást krávy. Navštívili domy všech Vaišnavů sídlících na obou březích Gangy. Osobně ponořen v oceánu extáze, že byl bez Sebe, Pán požehnal každému Svou společností. Lidé k Němu byli bezmocně uvrženi Jeho pohledem, přitahováni Jeho mocí a krásou. Je vtělením všech transcendentálních citů, zosobňujících obě svatá jména a Nejvyšší Božstvo Osobně. Dokonce ateisté a agnostici, když Ho viděli, začali Mu obětovat modlitby a cítili nutkání ve svých roztávajících srdcích obětovat Mu všechno. Nejštědřejší Pán ukázal bezpříčinnou milost všem.

Kamkoliv šel, cokoliv dělal, Pán Nityananda byl neustále pohlcen sankirtanem. A když začal tančit a zpívat kirtan, všichni se potáceli ve spirále božského jásotu. Dokonce děti ukázaly zázračné síly ve Jeho přítomnosti. Děti obyčejných hospodářů ukázaly takovou sílu, že vykořenily velké stromy a řvaly hlasitě jako úder hromu. Říkaly: "Jsem pasáček krav!" a běhaly kolem. Stovky zkoušely ty děti zadržet, ale nepodařilo se jim to. Byl to mimořádný výkon pro malé děti. Děti zpívaly radostně: "Šrí Kršna Caitanya, jaya Nityananda!" A ještě zázračnější jevy pak vyšly na světlo. Děti zůstaly bez potravy po celý měsíc. Každý byl udiven, že když ztratily vlastní zájmy, prosily Pána Nityanandu a přijaly u Něho útočiště. Pán pohlížel na děti jako otec. Živil je, skutečně přinášeje potravu do jejich úst. Někdy je přinutil, aby si přišly ještě jednou. Dokonce je trestal jako učedníky, bavil Se tím a hlasitě se smál.

Jednoho dne Pán Nityananda přišel do domu Gadadhary dasy a pocítil k němu velkou náklonnost. Šrí Gadadhara dasa byl stále ponořen v extatickém citu gopií z Vraji. Zvedaje nádobu naplněnou vodou z Gangy nad hlavu, volal na kolemjdoucí kupce: "Kdo chce koupit kravské mléko?" Takové bylo jeho ponoření do pocitů z Vraji. Ve svém domě uctíval krásné Božstvo Pána Bala Gopala, Kršny. Když Pán Nityananda vešel do domu a viděl krásné Božstvo Bala Gopala, okamžitě Jej objal a držel Ho na Svě hrudi. Všichni oddaní začali hlasitě zpívat Kršnovo jméno, Pán Nityananda zařval jako lev a začal tančit. Šrí Madhava Ghosa začal zpívat. Byl zvláště obdarován velice sladkým hlasem a když svou písní popisoval Kršnovy zábavy, vybíral části o gopiích a Pán Nityananda byl přemožen přívalem božských citů. Takto se Pán zaměstnával v extatických zábavách s nejšťastnějším Gadadhara dasou, který nikdy nezapomínal ani na chvíli, že byl gopi.

Pán pokračoval v tanci tak půvabně, že není možné popsat Jeho svižné pohyby. Ukázal všechny extatické symptomy a proměny extatických citů lásky k Bohu. Jeho činnosti byly jako úder blesku, stejně krásné a jemné. Záchvěvy Jeho očí a obočí byli

jemné a stálý mírný úsměv si pohrával na Jeho rtech. Pohyby Jeho hlavy byli přesné jako u vyvrátěného klasického tanečníka, známé jemné nuance vyjadřovaly různé transcendentální city. Pak sevřel Své skvělé nohy dohromady a začal skákat klidně, ale s přetékající energií. Byl všemilostivý Pán, takže kdokoli přihlížel, všichni muži i ženy cítili uvržení do oceánu nepopsatelné blaženosti. Takový byl náraz Jeho laskavého pohledu, že každý ztratil veškerý pojem o čase, tělu a hmotě a zakoušel pouze drtivou radost.

Božsky oddané blaho, jež Pán Nityananda prokazoval každému bez rozlišování Svou bezpříčinnou milostí, mělo velkou cenu pro velice vznešené jogíny a mudrce. Jeho milostí se tady zjevily také další zázraky. Když dospělý muž silný jako slon drží půst po tři dny, zeslábně. Děti se postily celý měsíc, ale když teď tančily, měly zdánlivě více energie a síly než lev. Ačkoliv Pán Nityananda ukázal tak zázračné síly, nikdo nemohl porozumět, že všechno se přihodilo následkem iluzorní moci Pána Šrí Kršny Caitanyi. Pán Nityananda strávil několik dnů v domě Gadadhary dasy, utápěje všechny v oceánu transcendentální blaženosti. Gadadhara dasa cítil božské vytržení. Zapomínajíc na svět, který ho obklopoval, neustále zpíval a neúnavně všechny povzbuzoval, aby také zpívali.

V téže vesnici žil velice tyranský Muslimský kněz jménem Kazi. Byl silně zaměřen proti společnému zpívání svatého jména. Zasažen duchovní extází, Gadadhara dasa jedné noci zpíval svým způsobem před Kaziho domem. Každý měl z Kaziho smrtelný strach, ale Gadadhara dasa této noci vstoupil beze strachu do jeho sídla. Ani ho nenapadlo zastavit zpívání, když vešel do domu. Kaziho přátelé a členové rodiny civěli neschopni slova s nedůvěrou na Gadadharu dasu. Gadadhara dasa řekl: "Kde je ten uličník Kazi? Radím mu dobře zpívat Kršnovu jméno, nebo mu useknu hlavu!" Kazi přiběhl v hněvu, soptíc vztekem, ale jak viděl Gadadharu dasu, ovládl se. Kazi se tázal: "Proč sem přicházíš, Gadadharo daso?" Gadadhara dasa opakoval: "Mám s tebou nějakou řeč. Pán Caitanya a Pán Nityananda se inkarnovali v tomto věku a podnítily celý svět, aby zpíval Kršnovu svaté jméno. Jenom ty odmítáš zpívat, tak jsem tě přišel přinutit zazpívat jméno Pána Hariho. Pánovo svaté jméno je pro všechny vhodné a mimořádně prospěšné, a já přijímám odpovědnost za tvou záchranu od všech hříšných následků, jestliže je budeš zpívat." Ačkoliv Kazi byl znám svou velkou krutostí, teď nebyl schopen slova a otupěl. Pak Kazi posměšně řekl: "Poslouchej, Gadadharo daso, zítra chci skutečně vyhovět tvé žádosti a zpívat: "Hari! Hari!" ale dnes v noci tě prosím, jdi domů." Jakmile Gadadhara dasa slyšel jméno Pána Hariho z Kaziho úst, zaradoval se. Řekl: "Proč čekat do zítřka? Stejně jsi teď vyslovil Pánovo jméno a jsi plně osvobozen od všech hříchů a neštěstí." Říkaje to Kazimu, Šrí Gadadhara dasa začal tančit jako šílený, tleskaje rukama. Pak se najednou otočil a odešel, opouštěje překvapeného Kaziho, ještě zírajícího za ním. Gadadhara dasa se vrátil do svého sídla. Gadadhara dasa byl vždy pohlcen v meditaci o Pánu Nityanandovi. Počítá se mezi přední společníky Pána Caitanyi. Kazi byl považován za tak špatného, že žádná svatá osoba nikdy nepřišla do jeho blízkosti. Skutečně říkali, že jeho blízkost může znečistit každého. Jenom Gadadhara dasa ukázal svou milost dokonce tak démonské osobě, jako byl on. Gadadhara dasa byl

schopen přinutit ho dočasně zapomenout na své zlomyslné způsoby a podnítit ho vyslovit jednou Kršnovu svaté jméno.

Pravda je, že ten, kdo je prodchnut láskou ke Kršnovi, nemůže být nikdy napaden hady, tygry či jinými divokými zvířaty, nebo popálen ohněm. Oddaní odevzdali Kršnovi, o co se Pán Brahma snažil, a důvěrné láskyplné city gopií z Vrndavany ke Kršnovi se všechny zjevily v osobách společníků Pána Nityanandy výhradně bezpříčinnou milostí Pána Nityanandy. Proto vy všichni, bratři, prosím služte lotosovým nohám Pána Nityananda. Jeho nekonečnou milostí každý může dosáhnout věčného útočiště u Pána Caitanyi. Několik dní uběhlo a jednoho dne Pán Nityananda dostal nutkání navštívit Matku Saci. Takže odešel příštího dne na cestu do Navadvipy se Svými společníky. Tak přišli do vesnice zvané Khardaha. Šli do domu Purandary Pandity. Pán cítil tak velkou extázi, že začal radostně tančit. Je nemožné přesně popsat Jeho půvabné a pružné pohyby. Purandara Pandita byl také velký oddaný, který již zešílel láskou k Bohu. Vyšplhal na strom a začal rvát hlasitě jako lev. Jiný oddaný jménem Caitanya dasa se stal tak přetížen duchovní extází, že zapomněl na všechno okolo sebe. Běžel do pralesa pochyťat tam divoká zvířata s jejich dunivým řevem. Najednou viděl tygra a skočil mu na hřbet. Tygr si nemohl pomoci, nebyl schopen nic udělat. Taková je moc milosti Pána Kršny. Potom chytil hada pythona, vzal ho do náruče a začal si s ním hrát beze strachu, jako si dříve hrál s tygrem. Všechny tyto zázraky se staly milostí Pána Nityanandy. Pán Nityananda je zvláště nakloněn a přitahován ke Svým oddaným. Dává jim tak velice jemnou chuť nejvyšších oddaných citů, že dokonce Pán Brahma po nich touží. Šrí Caitanya dasa byl hluboce v extázi, zcela zapomínaje na Sebe. Nepřetržitě pronášel své důvěrné myšlenky. Zůstal ve vodě po několik dní beze stopy nepohodlí. Všechny jeho činnosti v této chvíli byly prakticky nepostřehnutelné, jako by byl nečinný. Jeho oddané extáze byly tak časté, že nemohou být popsány. Šrí Caitanya dasa byl zajisté velice odevzdaný oddaný, stejně jako velký Murari Pandita. Dokonce když vánek, který se dotkl jeho těla, dotkne někoho, může okamžitě pocítit vzrůstání vztahu k Pánu Kršnovi.

Byli tu někteří, kdo si říkali sami Caitanya dasa nebo služebník Pána Caitanyi, ale dokonce ani ve svých snech nikdy neopěvovali Pána. Pán Caitanya je srdce a duše Advaita Acaryi a Pánovou milostí je Advaita Acarya tak láskyplně oddán Pánovi, že Advaita Acarya je stále umístěn v transcendenci. Všechna sláva Advaitovi Acaryovi, jehož oddanost Pánovi je příkladná a On je mimořádně mocný následkem Pánovy milosti. Skuteční oddaní uvažují, že toto příbuzenství mezi Pánem Caitanyou a Advaitou Acaryou jako Jeho služebníkem způsobilo velikost Advaity Acaryi, kdežto předstíraní oddaní myslí, že takové popisy Advaity Acaryi zmenšují Jeho slávu. Jak mohou takoví zpustlíci udržet jména jako "služebník Pána Caitanyi" a přijímat útočiště u Advaity Acaryi? Když po tomhle někdo přijímá tyto hříšné zpustlíky jako následovníky Advaity Acaryi, pak také skutečně nezná Acaryovo srdce. Jejich získání jmen jako Caitanya dasa je stejné, jako když démoni přijmou jména jako punyajana nebo zbožná osoba. Pán Nityananda zůstal v Khardaha několik dní a pak odešel se Svými následovníky do vesnice Saptagrama. V této vesnici slavných sedm

mudrců (sapta rsis) provádělo nepřerušené odříkání, seděli na břehu Gangy a nakonec dosáhli lotosových nohou Kršny, Govindy. Toto místo je známo celému vesmíru jako Triveni ghat. Tři nejsvětější řeky - Ganga, Yamuna a Sarasvati se stékají na tomto místě. Pouhý pohled na toto místo očistí každého od všech hříchů. Pán Nityananda a Jeho společníci se zde vykoupli a pocítili vznešenou radost. Odtud šli do domu Uddharana Datty, také umístěnému na březích Gangy a zdrželi se po několik dní. Šrí Uddharana datta obdržel Pánovu velkou lásku a úctu a uctíval Ho celým svým srdcem, tělem i slovy. Tímto způsobem Šrí Uddharana datta obdržel transcendentální štěstí ve službě Pána Nityanandy, který je věčně Nejvyšší Pán i pro Svého služebníka Šrí Uddharana dattu. A kvůli Šrí Uddharanovi Dattovi se celá společnost obchodníků stala očištěná, o tom není žádná pochybnost. Bylo to proto, že Pán Nityananda sestoupil jedině pro vysvobození této společnosti a její povýšení k získání láskyplné oddané služby Nejvyššímu Pánovi.

Pán Nityananda trávil všechny Svůj čas přecházením z jednoho domu obchodníka do druhého, předváděje společné zpívání svatého jména. Rodiny obchodníků se plně odevzdaly k Pánovým nohám a přijaly Jeho útočiště. Byl to vzácný a udivující pohled vidět, jak tato společnost vrozeně tíhnoucí k libráům, šilinkům a pencím reagovala tak samovolným procesem k čisté oddané službě Pánu Kršnovi. To jasně naznačilo neohraničenou moc Pána Nityanandy, že mohl vzbudit v této materialistické a hloupé společnosti nutkání po seberealizaci. Pán neúnavně konal nadšené sankirtany se Svými společníky, dokud zůstával v Saptagramě. Jeho sankirtanové zábavy by bylo možné plně popsat za více než tisíc let. Blažený pocit, jenž každý zakoušel při sankirtanu zde v Saptagramu, připomínal všem jejich extázi v Navadvipském sankirtanu. Lidé a oddaní byli tak přetížení svatým jménem, že nedbali o jídlo a spánek. Celá vesnice zněla svatým jménem. Pán Nityananda zavedl sankirtany v každém domě, ve všech ulicích a čtvrtích Saptagramy. Když lidé spatřili Pánovu tančící podobu, bylo pro ně nemožné zabránit omdlení radostí. Co říct jiného, dokonce masožraví Muslimové, kteří všeobecně nevěřili v Pána Višnu, Kršnu, byli pohnuti až k slzám extáze natolik, že se už bráhmanům nikdo nevysmíval a uznávali, že se nikdo nevyrovná jeho oddanosti. Všechna sláva Pánu Nityanandovi, jehož milostí se nemožné stává možným. Dny v Saptagramu uběhly uprostřed takových zázraků a extáze a Pán Nityananda byl jejich hlavní herec.

Pán Nityananda pak cestoval několik dní, přišel do Santipury a šel přímo do domu Svého milovaného společníka Advaity Acaryi. Šrí Advaita Acarya cítil nepopsatelné štěstí rozprostírající se v Jeho srdci při spatření Pána Nityanandy. Křičel hlasitě "Hari! Hari!" Šrí Advaita složil opakované poklony a obcházel Ho. Ovinul Svě paže okolo Pána v láskyplném objetí a vykoupal Ho v proudu radostných slz. Oba byli blízko bezvědomí, zdrceni duchovními city, jak láskyplný vztah pramenil v jejich srdcích. Váleli se po nádvoří, svírali jeden druhého v těsném objetí a pak oba zkoušeli dotknout se nohou druhého. Každý z nich řval nepřetržitě jako tisíc lvů, neschopni ovládnout Svoje šílenství. Nakonec po dlouhé době usedli a uklidnili se. Advaita Acarya sepal ruce a začal prosit Pána se vznešeným štěstím. Řekl: "Tvoje transcendentální podoba je nasycena věčnou radostí, proto Jsi pojmenován

Nityananda. Jsi vtělením transcendentálních vlastností Pána Caitanyi. Jsi příčinou osvobození podmíněných duší. Jsi také pevným pilířem zbožnosti, neovládaným ničivými silami naprostého rozpuštění, jediné útočiště. Učíš vědět o lásce k Bohu, oddané službě Pánu Caitanyovi. Jsi zajisté spolehlivý hlavní kmen stromu rodiny Pána Caitanyi, vlastníci plnou duchovním moc. Jsi nejvyšší učitel všech oddaných jako Pán Brahma, Pán Šiva, Narada Muni a jiní. Ačkoliv každý může dosáhnout úrovně oddané služby Nejvyššímu Pánu pouze skrze Tvoji milost, nejsi přitahován touhou se chlubit navzdory tomuto nejvznešenějšímu postavení. Jsi osvoboditel nejpadlejších duší, který nikdy nikoho netrýzní za jeho chybu, takže pouze ti, kdož jsou nadáni svazkem zbožnosti, jsou schopni Tě poznat. Jsi zosobněním nadlidských znalostí; každý může překonat nevědomost pouhým vzpomínáním na Tebe. Nikdo Tě nemůže poznat, dokud Se Osobně nezjevíš. Transcendentální vlastnosti jako osvobození od vzteku a stálá blaženost zdobí Tvou osobu. Jsi Nejvyšší Osobnost Božství, podpora a ochrana Ananty Šéši a jiných polobohů. Jsi Šrí Lakšmana, ničitel démonů a ve Vrndavaně Jsi Pán Haladhara či Baladeva, syn gopie. Zjevil Jsi se v tomto hmotném světě pouze pro vysvobození nešťastných podmíněných duší. Čistá oddanost, po níž tak mocně toužili velcí mystičtí yogíní a filozofové, se snadno dostává od Tebe ke každému." Pronášejíc výmluvně Pánovi modlitby, Šrí Advaita pocítil vzestup velkých duchovních citů a upadl do extatického transu. Šrí Advaita je jedním z mála, kdo si je plně vědom skutečné osobnosti Pána Nityanandy a tato znalost je dostupná pouze několika, kteří obdrželi dostatečné duchovní pochopení.

Argumenty a slovní boje, které bylo někdy možno vidět mezi Pánem Nityanandou a Šrí Advaitou Acaryou, jsou ve skutečnosti pouze na oko, vedené v duchu hluboké přátelské náklonnosti jednoho ke druhému a nepochopitelné každému. Pouze někdo může pochopit význam slov Šrí Advaity. Není rozdílný od Nejvyššího Pána. Ale nyní trávili důvěrné chvíle společnými rozhovory, příběhy o zábavách Pána Kršny. Tím se utužil jejich vztah a úcta jednoho ke druhému. Pán Nityananda nakonec požádal o svolení Šrí Advaitu opustit a putoval do Navadvipy.

Po dosažení Navadvipy šel Pán Nityananda nejprve navštívit Matku Saci. Složil poklony jejím nohám. Matka Saci byla krajně šťastná, když viděla Pána Nityanandu. Řekla: "Můj drahý, Ty Jsi zajisté Nadduše, která zná všechno. Zatoužila jsem Tě vidět, a okamžitě Jsi se zjevil odnikud. Kdo může znát Tvoji skutečnou totožnost? Nyní Tě prosím, zůstaň v Navadvipu na nějaký čas, abych Tě mohla vidět jednou každý desátý den nebo tak. Jsem ubohá a chci Tě vidět. Ty Jsi přišel zázračně setřít moje slzy." Pán Nityananda se laskavě usmál, když vyslechl slova Matky Saci. Pán Nityananda nebyl zmaten ohledně duchovní moci a postavení Sacimaty. Řekl: "Slyš, Ai, ty jsi vesmírná matka. Účelem Mého příchodu do Navadvipy je uvidět tě. Také tak silně toužím po tvé transcendentální společnosti, že nyní zůstanu v Navadvipu ve shodě s tvými příkazy." Když to sdělil Osobně Matce Saci a požehnal jí příhodným způsobem, Pán odešel okolo Navadvipy vykonat Svoje záležitosti.

Pán Nityananda shromáždil Své společníky a vešel do každého domu v Navadvipu, aby předváděl společné zpívání. Byl ve stálé extázi, když nepřetržitě prováděl sankirtan. Pán byl oblečen zvláštním a velice přitažlivým způsobem, jenž byl

příjemný na pohled. Ovinul Si mnohabarevný hedvábný šat okolo hlavy jako maharaja a na vrcholu toho turbanu byly po obou stranách zavěšeny květinové girlandy. Jeho hrud' byla pokryta nespočetnými třpytivými náhrdelníky ze zlata, perel a mnoha ozdobných drahokamů. Z Jeho uší se laskavě kývaly zlaté náušnice s řádkou zářivě bílých perel. Drahocenné stužky a sponky omilostnily Jeho ruce a paže. Celé Jeho tělo bylo pokryto nespočetnými šperky nejvyšší hodnoty. Různé části Jeho těla byli vybraně ozdobené značkami santálovou pastou. Často jednal jako Bala Gopala, Kršna, jako malé batolící se dítě z Vrndavany.

Někdy uchopil železnou tyč, překonán extází citů a držel ji oběma rukama, všechny prsty ozdobené zlatými prsteny. Mnohabarevné hedvábí Jej celého zahalovalo. Třtina, flétna a roh byly zasunuty v Jeho opasku s neuspěchanou bezstarostností. Jeho velice laskavý pohled dobýval mysl lidí. Jeho chůze připomínala královského slona. Při každém kroku stříbrné kotníkové zvonečky melodicky cinkaly. Pánova transcendentální záře okamžitě vzbudila duchovní lásku k Bohu, kdekoliv se zastavil. Pán Nityananda byl naplněn ve městě zrození Pána Caitanyi velkou radostí, pokryt touto zázračnou vášní rozdával radost do srdcí všech. Navadvipa byla hlavním městem Mathury, hemžící se lidmi. Žilo tu mnoho zbožných lidí. Byli tak zbožní, že nešťastný hříšník se zde stal osvobozen od jeho hříchů, jen když je viděl. Také tady byli tak ohavní zpustlíci, že když se jejich stín dotkl někoho, stal se zbaven veškeré své zbožnosti. Všichni tito lidé, kdokoliv byli, se dostali na stezku čistého vědomí Kršny milostí Pána Nityanandy. Pán Caitanya dal již dříve osvobození mnoha těmto lidem a teď Pán Nityananda očistil mnoho jiných. Zachránil zloděje, lumpy, zpustlíky a hříšníky. Slyšte zázračný příběh, jak Pán Nityananda zachránil ty nejpokleslejší. V Navadvipu žil mladý bráhmana, který byl největší lump a darebák. Ačkoliv se zrodil v rodině bráhmanů, byl studnicí vší mravní zkaženosti a byl vůdcem darebáků. Byl brutální, zlomyslný a bezcitný zabiják. Byl stále obklopen lumpy. Jednou tento vůdce darebáků viděl Pána Nityanandu ozdobeného celou parádou a nejcennějšími klenoty, pásl se očima na tomto pokladu a chtěl ukrást všechno. Tak sledoval členy Pánovy sankirtanové skupiny, darebáci šli spolu se zpívající skupinou, kamkoliv šla. Byl příhodný čas správné příležitosti sebrat všechno. Pán Nityananda okamžitě poznal jeho nemravné záměry.

Pán, když to viděl, opustil Svou skupinu a šel tiše do domu Hiranyi Pandity. Hiranya Pandita byl velice zbožný bráhmana a žil skromně, stal se pravým bráhmanem. Mezitím vůdce darebáků svolal svoje lidi a načrtnul jim svůj plán. Řekl: "Bratři, proč se máme obávat nějakých následků? Náš ochránce Bohyně Candi nám uchystala všechno to bohatství na jednom místě. Ten avadhuta má na Svém těle zlato, drahokamy a šperky v ceně lakhu rupií. Je právě nyní schován v domě Hiranya Pandity, který je v odloučené a vzdálené části města. Vemte svoje meče a štíty, sebereme se dnes v noci, zaútočíme na dům a uloupíme všechno." Rychle se rozptýlili a tiše a dychtivě čekali na noc, aby se sešli a mohli provést svůj hanebný zločin. Této noci se darebáci se svými zbraněmi shromáždili blízko domu, kde Pán sídlil. Poslali špicla, aby to sám prozkoumal. Pán si užíval nákladné hostiny se všemi Jeho společníky, sedícími okolo Něho a hlasitě a zpívajícími. Oddaní byli všichni

ponoření v blaženosti zpívání svatého jména Pána Kršny. Někteří řvali radostně jako hromobití, jiní hlasitě bědovali v nenasytné radosti a ještě jiní tleskali rukama a bouřlivě se smáli. Všichni oddaní okolo hlasitě křičeli, vyjadřující svou dětsky bezuzdnou radost. Všechno kolem bylo vzhůru. Špicl se vrátil ke své bandě a informoval je: "Avadhuta právě jí a ostatní jsou široko daleko vzhůru a radují se." Tak darebáci rozhodli, že: "Necháme je najíst a půjdeme spát, potom zaútočíme na dům."

Usadili se pohodlně pod stromem a vyčkávali. Začali hovořit mezi sebou, sníce o svých šťastných nadějích. Někdo řekl: "Já chci zlaté sponky." Jiný řekl: "Vezmu si perlový náhrdelník." Jiný si představoval: "Náušnice jsou moje!" Ještě jiný snil: "Chci mít zlaté řetězy a náhrdelníky." Někdo jiný řekl: "Ale nechej stříbrné kotníkové zvonečky pro mne." Upadli do denního snění o nadměrném jmění. Tehdy na přání Pána Nityanandy dřímota ovládla celou bandu darebáků. Právě tam pod stromem darebáci upadli do hlubokého spánku. Byla to práce Pánovy božské moci, že spali celou noc nerušení a stále ve stavu bezvědomí. Hluk davu je probudil až nazítří časně ráno. Byli zkormoucení a zklamaní, že příležitost této noci jim utekla. Sebrali své zbraně a uložili je do bezpečného úkrytu, a pak šli do Gangy se vykoupat. Po koupeli začali obviňovat jeden druhého. Jeden z nich nařkl druhého: "Byl jsi první, kdo usnul!" a ten odsekl: "Ty jsi byl ten, kdo zůstal vzhůru celou noc!" Někdo je zkoušel utiшит slovy: "Proč takhle bojujete? Vzdejte díky, že Bohyně Candi nás zachránila od naprosté ostudy." Mladý bráhmana, vůdce darebáků, řekl, "Jak máme použít tyto argumenty? Cokoliv se přihodilo, je přáním Bohyně Candi. Události jednoho dne nejsou konec všeho. Pochopil jsem, že protože jsme neuctívali Matku Candi před akcí, oklamala nás všechny. Dnes budeme provádět slavné uctívání Candi se spoustou masa a vína."

Horlivě shromáždili potřebné součásti, maso a víno, a uctívali Bohyni Candi té noci. Příští den darebáci brousili a čistili svoje zbraně. V noci přišli do sídla Pána Nityanandy oblečení do temně modrých šatů. Obyvatelé domu byli již v hluboké dřímotě. Schovaní blízko domu darebáci viděli, že je střežen mnoha strážci. Strážci byli všichni dobře ozbrojeni a všichni hlasitě nepřetržitě zpívali svaté jméno, když obcházeli okolo střeženého domu. Všichni strážci byli obřích postav, tělesně schopní muži. Nesli mnoho různých zbraní. Darebáci mohli brzy poznat, že jeden strážce jich sám může přemoci sto. Tito strážci nebyli obyčejní vojáci. Byli označeni tilakem na čelech a těle a měli korálky tulasi kolem krku. Neustále zpívali svaté jméno Pána Kršny, zatímco Pán Nityananda spal uvnitř domu. Darebáci byli nuceni skončit přepadení. Pomalu a shrbeně se kradli od domu a pryč. Divili se sklíčeně: "Odkud přišli najednou tyto strážci?" Jeden z nich řekl: "Avadhuta musel nějak vědět o našem příchodu a přivedl odněkud ty strážce." Jeho přítel odvětil: "Tenhle avadhuta je velice zkušený a předvídavý. Slyšel jsem to od mnoha lidí. On se může skutečně ochránit sám. Strážci, kteří Ho chrání, jsou všichni hrozivější než normální vojáci; jsou spíš nadlidé. Domnívám se, že to je ukázka Jeho božské moci. Žádný zázrak, že Mu říkají Goswami." Jiný naléhal: "Myslím, že jsme velice hloupí, když ten, kdo jí a nosí takové přepychové ozdoby, jak může být nazýván goswami, ovladatel smyslů?"

Nakonec vůdce darebáků, mladý bráhmana, řekl: "Musíme klidně uvážit všechny okolnosti. Vidím, že mnoho mocných a vlivných lidí přišlo spatřit avadhutu. Tito strážci jsou nejspíš vojáci některého mocného krále, kteří Ho přišli chránit. A tito strážci jsou Jeho vlivem přitahováni k duchovnímu povznesení, proto také zpívejte "Hari! Hari!". Dokud tady budou tito strážci, musíme zůstat ukryti. Myslím, že bychom měli deset dní čekat až odejdou, pak se můžem vrátit, ale teď se tiše rozptylte a jděte zpět domů." Darebáci pokradmu opustili to místo a odešli. Uvnitř domu Pán Nityananda pokračoval nerušeně v provádění Jeho zábav.

Nikdo nemůže snadno překonat všechny nezdary bez vzpomínky na tyto duše, které přijaly plné útočiště u lotosových nohou Pána Nityanandy. Kdo může ublížit takovému všemocnému Nejvyššímu Pánu, když pouhé vzpomínání na Jeho služebníky pomůže překonat nepřekonatelný oceán nevědomosti? Pán Ganesha, jenž odvrací všechna neštěstí, spolu se svými společníky jsou služebníci Pána Nityanandy. Pánova částečná expanze Rudra, Pán Šiva je ničitelem celého hmotného světa. Jiná Pánova částečná expanze Pán Ananta drží kosmické zjevení na jedné Svě kápi. Jestli se příležitostně pohne, dojde ke strašným zemětřesením. Kdo může přemoci tak mimořádně mocného Pána, který se nebojí ničeho a nikoho?

Pán chodil volně po Navadvipu a předváděl extatické kirtany, kudy chodil. Nerušeně jedl, spal a konal Svoje zábavy, celé Jeho tělo bylo stále ozdobeno nejceněnějšími drahokamy a šperky. On je Pán Baladeva, syn Rohinidevi. Žvýkal betel smíšený s kafrem a usmíval se úchvatně na celý svět. Nebojácně a s nekonečnou hojností Pán, doprovázen Svými společníky, křičel všude. Jeho oddaní byli zcela nezranitelní nějakými obavami či znepokojením.

Darebáci učinili další pokus oblehnout sídlo Pána Nityanandy. Této noci božským uspořádáním bylo nebe zataženo černými vlnícími se mraky, jež ponořily Zemi do smolné temnoty. Ulice byly pusté. Darebáci měli zbraně blízko u těla a cítili nejistotu v této náhlé strašné temnotě. Když přišli blíž k domu, byli náhle zasaženi slepotou. Klopýtali dopředu, tápajíce jako v temné propasti, jejich mysl byla ochromena, jejich inteligence přestala fungovat. Někteří se propadli do močálu v okolí domu a byli okamžitě napadeni pijavicemi, hmyzem a obřími moskyty. Někteří z nich ztratili směr cesty, zašli do hromady odpadků a upadli. Hmyz a štíři byli nemilosrdní a neřestní. Jiní zase vlezli přímo do trnitého křoví a byli zcela omotáni a poškrábáni velkými krutými trny. Báli se pohnout ve tmě a aby se nepopíchali, zůstali jako vězni bez pohybu. Jiní kolísali pryč od domu, v temnotě spadli do kanálu kolem domu, leželi, sténali a úpěli bolestí se zlamanými nohama a rukama. Mnoho darebáků náhle začalo cítit veliké rozčilení. Začali pomalu chápat, že jsou v bryndě. Právě v té chvíli Pán Indra s velkou radostí seslal dolů spršku deště doprovázenou hřměním hromu a zlověstnými blesky. Už tak byli darebáci zničeni pijavicemi, štíry a hmyzem, a nyní byli ještě navíc postiženi nemilosrdným lijákem. Pak přišly velké kusy krup a šlehaly je bez konce. Ačkoliv darebáci nezemřeli, zmítali se v oceánu trýznivé bolesti a úzkosti. Oslepení a zmáčení, začali se třást lepkavou horečkou, stáli bezmocní proti zuřícímu počasí. Pán Indra věděl, že darebáci přišli ublížit Pánu Nityanandovi, rozzuřil se a potrestal je zvláště tvrdě. Chvíli po přijetí trestu byl vůdce darebáků,

mladý bráhmana, náhle zasažen myšlenkou. Pochopil ve své mysli: "Ten Nityananda je nesmrtelný; On je skutečně Nejvyšší Pán. Nejprve nás uvrhl do hluboké dřimoty, a já jsem neporozuměl Jeho iluzorní moci. Příště to byli ti velice silní a spíš nadlidští strážci, ale dokonce ani pak jsem nepochopil pravdu. Tak zasloužím toto neštěstí, protože jsem takový hříšný zpustlík, že jsem chtěl ukrást Pánovi Jeho bohatství. Tváří v tvář tomuto nepřekonatelnému nebezpečí mne nemůže zachránit nikdo vyjma Pána Nityanandy Osobně." Uvažujíc tímto způsobem, začal meditovat o lotosových nohou Pána Nityanandy a přijal u Něho plné útočiště. Výsledkem přijetí útočiště a vzpomínání na Pánovy lotosové nohy je, že takový člověk, ačkoliv třeba nejnižší z hříšníků, je okamžitě zachráněn. Mladý bráhmana prosil: "Ty Jsi Nejvyšší Pán Bala Gopala, prosím zachraň mne, prosím ochraňuj mne! Jsi udržovatel všech živých bytostí. Ó Pane, když někdo upadne na zem, jeho jediné útočiště je Matka Země osobně. Podobně ten, kdo spáchá urážku Tvých lotosových nohou, nemůže vyhledat jiné útočiště než Tvoje lotosové nohy, jež všechna neštěstí zmenšují. Jsi tak milostivý, že odpustíš všechny urážky od nejnešťastnějších živých bytostí. Jsem černá ovce a ničitel bráhmanské společnosti, vrah krav. Nikdo není víc degradovaný než já sám. Ještě je také pravda, že dokonce když nejhříšnější osoba prosí o Tvoje útočiště, potom je vysvobozena z tohoto hmotného vězení. Ó Pane, Ty podporuješ všechny živé bytosti ve všech jejich životech a na konec pouze Ty nás dnes chráníš tady. Tak Pane prosím, zachraň mne dnes z tohoto trápení, a jestli zůstanu naživu, pak se skutečně naučím svým povinností. Toužím pouze, abych Tě mohl mít zrození za zrozením jako svého Pána a mistra a byl Tvým věčným otrokem."

Pán Nityananda je nejštědřejší Nejvyšší Pán. Když slyšel žalostné modlitby vůdce darebáků, okamžitě zmínil jeho trápení. Náhle darebáci zase našli schopnost vidět. Pánovou božskou mocí je bouře a vichřice přestala soužit a poškozovat. Postupně se začali pohybovat a zářili, jako když vycházejí ze svých hrobů. Vrátili se do svých vlastních domovů, a přímo odtud k očištné koupeli ve vodách Gangy. Vůdce darebáků měl různé pocity; začal nepřetržitě naříkat. Nešel nikam, ale vstoupil do domu a chtěl se vrhnout k Pánovým nohám. Uvnitř seděl Pán vesmíru, Pán Nityananda a shlížel laskavě na všechny ubohé podmíněné duše. Všichni oddaní okolo Něho nahlas zpívali a Pán Sám řval jako hrom božskou blažeností. V té chvíli vůdce darebáků vešel do Pánovy blízkosti. Vztahoval paže k nebi a s křikem: "Zachraň mne!" se vrhl na zem před Pánem. Celé jeho tělo se chvělo a vlasy na těle mu stály, slzy mu tekly proudem. Zcela pohlcen ve vznešené extázi začal zapomínat na všechno okolo sebe a řval jako lev, neschopen zastavit příval božských citů.

Takový byl duchovní vliv Pána Nityanandy, že bráhmana začal náhle tančit a s pažemi vysoko pozvednutými jásal nepotlačitelnou radostí. Zpíval nepřetržitě: "Ó Pane Nityanando, záchrance nepokleslejších duší, Ty jsi můj jediný pán." Oddaní a jiní lidé zde shromáždění byli ohromeni tímto pohledem. Vykřikovali: "Jaká zázračná proměna; z vraždícího darebáka se stalo toto!" Větší část z nich říkala: "Možná to je jenom podvod. Náhle se změnil, ale jeho skutečný zájem je loupež." Jiný řekl: "Náš Pán Nityananda je záchrancem nejohavnějších hříšníků. Jeho milostí byl tento zpustlík proměněn." Pán Nityananda, vidíc tuto ukázkou krajních

duchovních citů, se usmál a řekl: "Ó bráhmano, prosím vysvětlí důvod pro svoje současné chování. Byl jsem upozorněn na nějaké zázračné proměny v tobě. Co jsi viděl nebo slyšel týkajícího se Pána Kršny, že tě to podněcuje jednat tímto způsobem? Řekni nám to a nenech se nutit." Šťastný bráhmana zůstal na nějaký čas oněmělý, když slyšel Pánova slova, pouze nezadržitelné slzy proudily volně z jeho očí. Pak se válel po zemi a někdy křičel hlasitě, někdy se hlasitě smál, pak náhle vyskočil a začal tančit a zpívat. Všechny jeho činnosti byly samovolné a přirozené. Bráhmana se po chvíli uklidnil a začal hovořit v Pánově přítomnosti. Řekl: "Ó Pane, jsem obyvatel Navadvipy a bráhmana jen podle jména. Skutečně náležím do nejnižší kasty čándalů nebo pojídačů psů. Má povaha je neřestná jako lovce. Od svých mladých dnů jsem byl vždy ve společnosti zlodějů a darebáků, proto znám pouze násilí, nenávist a vraždy. Obyvatelé Navadvipy se trásli strachem při pohledu na mne a není hříchu, jehož bych se nedopustil. Když jsem viděl Tvoje krásné ozdoby, chtěl jsem je ukrást. Tak jedné noci jsem sebral svou bandu darebáků a přišel uloupit tyto klenoty z Tvého transcendentálního těla. Ale v noci Jsi nás všechny uvrhl do hluboké dřímoty, jistě Svojí iluzorní silou, již nerozumím. Tvoje ruka vládne touto mimořádnou mocí. O několik dní později jsme učinili další pokus. Tou dobou jsme správně uctívali Bohyni Candi a pak přišli s naolejovanými a nabroušenými zbraněmi. Zase jiné zázračné divadlo nás čekalo. Viděli jsme Tvůj dům obklopený vysokými a neohroženými gardisty, pochodujícími a hlasitě zpívajícím svaté jméno. Všichni byli ověšeni dlouhými girlandami, dosahujícími až ke kolenům. Bezpečně a nerušeně Jsi spal uvnitř domu. Jsme tak nešťastní, že ani pak jsme nemohli rozpoznat Tvoje božské postavení. Zmateně jsme mumlali: "Kdo ví, odkud ti strážci přišli!" a pak se šourali odtamtud do svých domovů.

Před naším třetím pokusem jsme čekali ještě pár dní, pak jsme nazítří přišli a okamžitě po příchodu ztratili zrak. Klopýtali jsme po okolí tohoto domu neschopni jasně vidět a padali do příkopů a trnitého křoví. Bouře, kroupy a déšť nás nemilosrdně trýznily a my byli bezmocní proti nim. Potom jsme utrpěli pekelný trest a bolest a každý postupně začal být osvícen nekonečnou milostí Pána. Tvou milostí jsme začali vzpomínat na Tvoje lotosové nohy. Náš zrak se vrátil a my byli schopni vidět ve správných pojmech. Taková je Tvoje bezpříčinná milost, že Jsi záchrancem nejpokleslejších duší. Jsi tak velkomyslný, že pouhé uvažování o Tobě nás osvobodilo od pekelné úzkosti. Nikdo nemůže snadno vstoupit do duchovního světa a odstranit nevědomost bez meditace o Tobě." Hovoříc tímto způsobem, bráhmana začal plakat a tančit s vysoko pozvednutými rukama. Takové jsou nadlidské zábavy Nejvyššího Pána Nityanandy. Shromáždění oddaní byli ohromeni, když slyšeli bráhmanovu řeč, pocítili k němu velký obdiv a skládali mu pocty. Bráhmana začal ještě říkat: "Ó Pane, nyní Tě žádám o svolení odejít. Už nemám touhu žít toto tělo a nějak je podporovat. Když jsem umrtvil zlomyslné úmysly k Tobě v mém srdci, musím litovat. Uvrhnu toto neužitečné tělo do Gangy a ukončím svůj život." Pán a oddaní byli pohnuti bráhmanovou pokorou. Pán pak odvětil: "Ó bráhmano, jsi zajisté velice šťastná duše. Jsi vznešeným služebníkem Pána Kršny. Jak by bylo jinak možné, že jsi svědkem tohoto zázraku? Protože jsi obdržel Pánovu milost a jsi Jeho

milovaný služebník! Nejvyšší Pán Caitanya sestoupil k záchraně nejpokleslejších duší, o tom není pochybností. Nyní slyš pozorně, ó bráhmane, od této chvíle, když zanecháš svých strašlivě hříšných činností, pak Já přejímám odpovědnost za všechny tvé předešlé poklesky. Už žádnou agresi, násilí, loupeže nebo vraždy; navždy se od nich odvrát'. Praktikuj náboženský život a zpívej svaté jméno Nejvyššího Pána. Pak později budeš moci také zachránit jiné. Jdi, hledej jiné darebáky a vrahy a uveď je na stezku čistého náboženského života." Pán pak vzal girlandu ze Své hrudi a vložil ji na bráhmanovu hlavu, velice jím potěšen. Vzduch zněl oddaně radostným zvukem svatého jména. Pouta hmotné nevědomosti byla zlomena a sňata z bráhmana.

Bráhmana se vrhl k Pánovým nohám, sevřel je pevně a začal křičet Jeho jméno znovu a znovu, slzy stékaly po jeho lících. Křičel: "Ó Pane Nityanando, Jsi záchrance ztracených duší. Prosím dopřej tomuto ubožákovi malé místo u Tvých lotosových nohou. Byl jsem tak ohavný, že jsem byl k Tobě zlomyslný, a tak pro mne není místo, kam bych šel." Pán Nityananda je oceánem soucitu. Umístil Své lotosové nohy na bráhmanovu hlavu. Bráhmana byl okamžitě očištěn od všech přestupků. Později tento polepšený darebák přivedl mnoho jiných, aby přijali útočiště u Pána Caitanya zpíváním a vedením čistého života. Všichni opustili své staré špatné cesty loupeže a vraždy a začali jednat laskavě. Zpívali lakhy svatého jména a brzy začali zkoušet umístit se v oddané službě Nejvyššímu Pánovi. Nechali se pohltit v každém čase zpíváním o zábavách Pána Kršny s božskou láskou. Taková je velikost Pána Nityanandy. V žádné z předešlých inkarnací nebyl Nejvyšší Pán tak soucitný jako Pán Nityananda. Pán Nityananda dává okamžitě osvobození a lásku k Bohu podmíněným duším. Když někdo, třeba vznešený bráhmana, přehlíží Pána Nityanandu, pak jeho osoba je ponížena na úroveň darebáků a vrahů. Extatické symptomy lásky k Bohu, po kterých tak mocně toužili mistři jogíni, kteří chtěli zakusit křik, třesení, horečku a jiné duchovní city, byli nyní schopni brzy získat lumpové a zloději, zázračnou božskou silou Pána Nityanandy. Pro to všechno tě prosím, uctívej milostivého Pána Nityananda. Bez Jeho milosti nikdo nemůže dosáhnout útočiště u Pána Gauracandry. Ten, kdo naslouchá zábavám Pána Nityanandy, může opravdu najít Pána Caitanyu. A ten, kdo vyslechne právě tento příběh o vysvobození darebáků, je ujištěn, že uvidí tvář v tvář oba, Pána Nityanandu i Pána Caitanyu. Tímto způsobem Pán Nityananda prováděl Své zábavy nerušeně a s velkou radostí. Pán Nityananda chodil denně společně zpívat do různých vesnic všude kolem Nadie se Svými společníky. Navštívili Khancandu, Badagaci, Dogaciu a někdy překročili na druhý břeh Gangy do vsi Kulia. Občané vesnice Badagaci byli zvláště šťastní pro svoji zbožnost. Pán Nityananda zde strávil hodně času. Nikdo nemůže vypočítat množství požehnání, jež obdrželi obyvatelé Badagaci.

Společníci Pána Nityanandy byli stále velice blažené duše. Neměli jiný zájem než zpívání, tanec a doprovázení Pána, ať šel kamkoliv. Neochvějná nálada Vrndavanských pasáček krav se u nich zvýšila. Byli teď stále oblečení jako pasácci krav s kravskými rohy, flétnami a provazy na pasení telátek, houpající se girlandy květů Gunja okolo hrudi, kovové náramky na zápěstí a malé zvonečky okolo kotníků. Neustále projevovali vznešenou extázi, někdy křičeli, někdy se třásli a zase časem se

jim zježily vlasy z lásky k Pánu Kršnovi. Každý se rozkvétající krásou vyrovnal andělsky krásnému zjevu, když se připojili ke společnému zpívání. S inspirujícím a statečným mistrem, jak je vždycky vedl Pán Nityananda, oddaní byli ponořeni v božském vytržení. Transcendentální vznešenost Pánových společníků je tak neohraničená, že ani za tisíc let bych nebyl úspěšný ve snaze je plně vypsát. Ještě musím připomenout jména Jeho mnoha společníků, ale nemohou vzpomínat a zkoušet popsat jejich slávu. Ani vypočtením jmen společníků Pána Nityanandy nikdo nemůže změnit tuto hmotnou existenci. Všichni tito společníci jsou inkarnací členů rodiny Nandy Maharaji z Vraji. Byli to pasácci krav a dívky ze zábav Pána Kršny ve Vrndavanu. Pán Nityananda pouze nařídil Svým společníkům nevzpomínat na svá předešlá jména a identitu. Šrí Ramadasa Mahasaya je veliký oddaný Pána Nityanandy. Mluvil z transcendentální úrovně, jako by to říkal Nejvyšší Pán Osobně. Nikdo nemůže změřit rozsah jeho slov. Nosil Pána Nityanandu stále ve svém srdci. Šrí Ramadasa je považován mezi společníky za nejcitlivějšího oddaného, ponořeného do extatických myšlenek. Pán Kršna při mimořádné příležitosti vešel do jeho těla na tři měsíce. Murari Gupta je slavný jako důvěrný služebník Pána Caitanyi. Byl tak statečný, že si skutečně hrál s tygry a hady. Šrí Raghunatha Upadhyaya, Ayurvédský lékař, byl čistý oddaný a jediný jeho pohled vzbuzoval oddanou přitažlivost pro Pána Kršnu u jiných. Šrí Gadadhara dasa stále vychutnával transcendentální nektar božských citů. Každý jeho pohled očišťoval ostatní od všech hříšných následků. Šrí Sundarananda byl jako oceán oddané ambrosie. Byl jedním z předních Pánových společníků. Šrí Kamalakanta Pandita byl v každé chvíli bohatý oddanou službou. Pán Nityananda mu dal vesnici Saptagrama. Šrí Gauridasa Pandita je nejšťastnější duše. Sloužil Pánu Nityanandovi svým tělem, myslí i slovy. Opravdu, Pán byl jeho celý život. Šrí Purandara Pandita byl mimořádně mírumilovný a důstojný, vždy zakoušející božskou extázi v Pánově společnosti. Pán Nityananda je také život a duše Šrí Paramesvary Thakury. Pán mu byl zvlášť nakloněn a stále přítomen v jeho těle. Šrí Dhananjaya Pandita byl pevným kazatelem bhagavat dharmy a tak Pán Nityananda zvolil Své stálé sídlo v jeho srdci. Šrí Balarama dasa byl stále pohlcen v láskyplné oddané službě. Každý v jeho přítomnosti byl osvobozen od všech hříšných následků. Šrí Yadunatha Kavicandra nepřetržitě plul v nektarovém oceánu lásky k Bohu. Jeho stálým vůdcem a útočištěm byl Pán Nityananda. Šrí Jagadisa Pandita vyzařoval duchovní záři všude, kam přišel. Pán Nityananda byl jeho první pramen božské inspirace. Šrí Purusottama Pandita se zjevil v Navadvipu. Byl plně odevzdáný lotosovým nohám Pána Nityanandy. Za Jeho mladistvých zábav Pán Nityananda zůstával v jeho domě. Jeho milostí je každý vržen k božským lotosovým nohám Pána Nityanandy. Šrí Dvija Krsnadasa se zjevil v oblasti Radha v Bengálsku jako Pán Nityananda. Je mezi předními Pánovými věčnými společníky. Šrí Kaliya Krsnadasa je slavný ve všech třech světech. Pouhým vzpomínáním na něho každý dosáhne společnosti Pána Caitanyi.

Šrí Sadasiva Kaviraja byl také velice požehnaná osobnost. Slavný Purusottama dasa byl jeho syn. Šrí Purusottama dasa byl stále ponořen v hluboké meditaci, zapomínaje na své vlastní tělo a okolí. Pán Nityananda byl navždy umístěn uvnitř jeho srdce. Šrí

Uddharana Datta byl velice velkomyslný Vaišnava, mimořádně kvalifikovaný prokazovat přímou službu Pánu Nityanandovi. Šrí Mahesa Pandita a Paramananda Upadyaya jsou pevní Vaišnavští oddaní Pána, důstojní a soucitní. Šrí Gangadasa, syn Caturbhujy Pandity, také obdržel Pánovu zvláštní milost, protože Pán žil v jeho domě. Acarya Vaišnavanda byl velice velkomyslná duše. Dříve byl slavný pod jménem Šrí Raghunatha Puri. Šrí Paramanda Gupta byl velice významná osoba. Pán Nityananda také strávil dlouhý čas v jeho domě. Zbožný Šrí Krsnadasa, který žil v Badagaci, byl další velice šťastná duše, protože Pán Nityananda také zůstával s ním. Šrí Krsnadasa, Šrí Devananda a duchovní učitel Acarya Candra byli všichni velice vznešení a čistí Vaišnavové, jejichž jediným cílem byly lotosové nohy Pána Nityanandy. Dva bratři, Šrí Madhavananda Ghosa a Šrí Vasudeva Ghosa, byli slavní pro své nektarové zpívání. Neustále vychutnávali duchovní pocity. Šrí Jiva Pandita obdržel Pánovu zvláštní milost. Pán bydlel v jeho domě. Pak tu byli čtyři, kteří byli velice drazí Pánu Nityanandovi. Byli to Šrí Manohara, Šrí Narayana, Šrí Krsnadasa a Šrí Devananda. Za tisíc let nebudu schopen vypočítat jména všech služebníků a společníků Pána Nityanandy. Stovky a tisíce oddaných odevzdalo celé srdce a duši Pánu Caitanyovi a Pánu Nityanandovi. Obdržením milostí Pána Nityanandy jsou všichni Jeho společníci duchovními vůdci pro celý svět. Neustále meditují o Pánu Caitanyovi. Mohu jich ale vzpomenout pouze pár, které znám osobně. Později Vedavyasa zjeví více božských osobností. Poslední ze služebníků Pána Nityanandy je Vrndavana dasa (autor). Byl počat v lůně Šrímati Narayani, která obdržela zbytky potravin Pána Caitanyi. Ještě dnes ji Vaišnavové opěvují jako tu, která jedla zbytky Pána Caitanya, což bylo rozpoznáno jako vzácné požehnání. Pán Šrí Kṛṣṇa Caitanya a Pán Nityananda jsou můj život a duše. Já, Vrndavana dasa, pokorně obětuji tuto píseň Jejich božským lotosovým nohám.

Antya Kapitola 6

Všechna sláva, všechna sláva Pánu Gauracandrovi a Pánu Nityanandovi. Všechna sláva všem Pánovým společníkům. Pán Nityananda pokračoval ve Svě zábavě, společném zpívání a zakoušel velkou radost ve společnosti všech Svých věčných společníků a služebníků. Pán Nityananda prováděl Svě zábavy zde v Navadvipu stejně jako ve Svě předešlé inkarnaci ve Vrndavanu. Přitahoval každou živou bytost s úžasnou jednoduchostí se odevzdat lotosovým nohám Pána Caitanyi. Pán Nityananda byl jako zářící slunce, obklopené Jeho probuzenými a nadšenými oddanými, když se potuloval všude kolem Navadvipy a prováděl kirtany. Jeho božské tělo byl pokryto ozdobami a květinovými girlandami. Jeho rty byly rubínově červené ze žvýkání betelu a kafru. Vidíce činnosti Pána Nityanandy, někteří zakoušeli božské vytržení, ale byli zde jiní, kdo začali mít podezření. Jistý bráhmana sídlící v Navadvipu, který studoval spolu s Pánem Caitanyou, začal podezřívát chování Pána Nityanandy. Bráhmana byl velice lpěl na své oddanosti k Pánu Caitanyovi, ale nešťastně si nebyl vědom transcendentálních sil Pána Nityanandy. Jednoho dne se bráhmana rozhodl jít do Nilacaly, Puri, a zůstal tam ponořen ve vznešené radosti. Každý den navštívil

Pána Caitanyu a pocítil postupně vzrůstající přitažlivost k Pánovi. Při jedné své denní návštěvě náhle pocítil nutkání položit Pánovi s důvěrou nějaké otázky. Bráhmana požádal: "Ó Pane, mám přání. Jestliže mi to dovolíš, pak Ti je právě teď odhalím. Jestli mne považuješ za jednoho ze Svých služebníků, pak chci také slyšet Tvůj názor na jisté věci. Pán Nityananda, avadhuta, je nyní v Navadvipu. Nemohu porozumět Jeho chování. Lidé říkají, že je v odříkavém řádu života, říká si sannyasi, avšak já jsem s Ním žvýkal betel a kafr celou dobu. Sannyasi se nesmí předpokládám ani dotknout jistých věcí, jako je zlato, stříbro, vzácné drahokamy a tak dál, ale já viděl ozdoby na Jeho těle, všechny ty ozdoby jsou vyrobeny z těchto látek. Namísto v šafránové bederní roušce Je oblečen v barevných hedvábných róbách a používá santál a květinové girlandy. Jiná Pánova vlastnost je, že nenosí sannyasinskou hůl, ale železnou tyč. Je stále viděn ve společnosti šúdrů, osob pocházejících z nižších kast. Nemohu vidět Pána Nityanandu stále jednat přísně v souladu s příkazy písem, proto mne napadají pochybnosti o Něm. Mnoho osob Ho zdraví jako velkou osobnost, avšak proč nejedná způsobem příhodným Jeho postavení, jako sannyasi? Ó Pane, prosím vzpomeň Si, že jsem jen Tvůj otrok a služebník. Prosím pověz mi o tom všem Své skutečné mínění."

Zbožný bráhmana tak požádal poníženě v příhodnou chvíli Pána Caitanyu a Pán mu odhalil vnitřní smysl všeho bez výhrad. Pán se laskavě usmál bráhmanovým slovům a řekl následující: "Poslyš pozorně, Ó bráhmane. Ten, kdo je velice vznešená a realizovaná duše, je osvobozen od všech chyb. Ve Šrímad-Bhagavatamu (11.20.36) je psáno: "Ti, kdo jsou osvobozeni od nechtěných přání, jako je vztah k věcem nespojeným s Pánem Kršnou, ti, kdo transcendovali světské vidění a vidí pouze hmotný příkrov duše, jmenovitě tyto velké osoby, zářící na úrovni postřehnutelné duchovní jiskry v každé živé bytosti, takže dosahují stejného vidění, ti, kdo se dostali na vznešenou duchovní úroveň a vidí tvář v tvář Nejvyššího Pána, který je nad třemi kvalitami hmotné přírody, tyto velké duše, které se věnují Mně, Nejvyšší Osobnosti Božství, nebudou mít prospěch či trpět výsledky každé zbožné nebo bezbožné činnosti, ani nemusí jednat v souladu s příkazy a zákazy." Pán Nityananda je absolutně čistý. Je v tomto hmotném světě jako lotos, který je nedotčen vodou, v níž roste. Ó bráhmane, měj za jisté, že Pán Kršna je věčně uvnitř Něho. Když někdo zkusí napodobit Pána Nityanandu, pak bude trpět strašnými následky a přivodí si nebeské hříšné reakce. Jestliže někdo jiný než Pán Šiva zkusí vypít smrtelný jed, pak musí jistě zemřít. Písma přinášejí dostatek příkladů pro potvrzení této skutečnosti. Šrímad-Bhagavatam (10.33.29-30) "Nikdo nesmí zkoušet jednat tímto způsobem, dokonce ani v mysli. Stejně jako když někdo jiný než Pán Šiva zkusí vypít smrtelný jed, jenž se vylil do oceánu, musí skutečně zemřít, podobně když následkem šílenství někdo zkusí napodobit zábavy Nejvyššího Pána, bude jistě zničen."

'O Králi, jako oheň všechno stráví, avšak zůstává nedotčen a neznečištěn nějakými hříchy nebo špínou, podobně velice mocná a silná osobnost nesmí být odsuzována za přestoupení náboženských zákonů nebo zírání chtivě na ženy.' Proto když někdo kritizuje činnosti Pána Nityanandy, pak bude muset trpět za své vlastní chyby nepřerušené následky život za životem. I když velice vznešená duše jedná

ponižujícím způsobem, když je kritizován a někým zesměšňován, pak je jistě odsouzen. Všechny tyto uzávěry můžeme vyčíst ze Šrímad-Bhagavatamu, ale pouze když je vysvětluje čistý Vaišnava. Poslyš pozorně, co Šrímad Bhagavatam říká o osobě, která se posmívá a zesměšňuje velkou osobnost. Pán Kršna a Pán Balarama žili a studovali v domě Svého guru. Po dokončení Jejich výchovy Se chtěli vrátit domů, tak požádali guru o pokyn, co by mu měli obětovat jako daksina nebo dar. Guru se poradil s manželkou a řekl jim, že on a jeho manželka by si přáli, aby se jejich mrtvý syn vrátil zpět do života. Pán Kršna a Pán Balarama okamžitě odešli do říše Yamaraji, pána smrti. Požádali, aby všechny události byly uzavřeny a syn byl přiveden zpět a žil u Jejich guru. Když Matka Devaki slyšela o této zázračné události, také chtěla své mrtvé syny zpět. Tak jednoho dne přistoupila k Pánu Kršnovi a Pánu Balaramovi a požádala je: "Ó prosím, poslyšte mne, Kršno, Balaramo. Jste Pány mystiků. Jste oba původní Páni, věční a absolutně čistí. Jste otcem tohoto vesmíru. Víím, že Jste příčina všech příčin. Stvoření, udržování a zničení tohoto vesmíru je zajišťováno částečnou expanzí Vaší expanze. Avšak navzdory těmto silám Jste se oba zjeví v tomto světě jako moji synové pouze ke zmírnění utrpení tohoto světa. "Stejně jako Jste přivedli zpět syny Svého guru z říše Yamaraji jako částečný dar Vašemu guruovi a jeho manželce, podobně já také toužím vidět všech mých šest synů, nízkým Kamsou nemilosrdně zavražděných. Syn guru byl dlouho mrtev, avšak Vy jste ho přivedli zpět do života Vaší mystickou silou. Tak laskavě ukojte moji žízeň vidět mé syny a vrátit je zpět do života." Jakmile vyslechli přání Své matky, okamžitě putovali do paláce Bali Maharaji. Když Bali Maharaja viděl, že návštěvníci jsou jeho nejuctívanější Výsosti, Pán Kršna a Pán Balarama, pocítil nával duchovní blaženosti do svého srdce. Odevzdal všechno své bohatství, své zdraví, manželku, děti i sebe Jejich vznešeným lotosovým nohám. Extáze lásky k Bohu uvnitř něho vzrůstala. Všude na jeho těle se zjevila horečka a začal prolévat slzy božské blažeností. Padl k Jejich nohám a vkládaje Je do svého srdce, skládal jim modlitby. Bali Maharaja se modlil: "Všechna sláva Pánu Anantovi, který Se zjevil jako Pán Sankarsana a všechna sláva Pánu Kršnovi, korunčnímu šperku Gokuly. Ó Pane Balaramo, Haladharo, Ty jsi nejlepší přítel a vůdce všech pasáček krav. Pán Kršna je nejvzácnější poklad Svých odevzdaných oddaných. Ó Páni, Vy oba jste dříve byli viděni pouze velkými očistěnými mudrci, kteří jsou na transcendentální úrovni. Avšak, moji Páni, Jste tak velkomyslní, že Jste se zjeví přede mnou, démonem ponořeným v temnotě nevědomosti. Proto, jak je popisuje Védská literatura, nemáte přátele ani nepřátele a Já jsem svědkem této veliké chvíle. Té, která Vás přišla zavraždit, Jste vyssáli její jedovatý prs a dali jí osvobození na planetě Vaikuntha, přestože Vás chtěla zabít. Proto je obtížné porozumět Vašemu srdci. Ani Védám a velkým mystickým yogínům se nepodařilo to udělat.

Vaše iluzorní síla je tak nezměrná, že ani mistrům mystiky se nedaří ji využívat. Jak by jí pak mohli porozumět hříšní démoni? Ó Páni vesmíru, má jediná prosba je, abyste mne neuvrhli dolů do temné propasti hmotné existence. Padám k Vaším lotosovým nohám. Prosím Vás, nechte mne žít pod stromem a trávit své dny v míru.

Laskavě mě zařad'te mezi Svoje služebníky a dopřejte mi jejich společnost, abych už nikdy nezatoužil po čemkoliv jiném.' Bali Maharaja prosil tímto způsobem lotosové nohy Pána Kršny a Pána Balaramy. Gangadevi či Bhagirathi pramení u lotosových nohou Pána Narayany, očišť'uje vtělení Pána Šivy, Pána Brahmy a jiných, když protéká skrze ně. Nyní Bali Maharaja a jeho rodině chtěli umýt lotosové nohy Jejich Výsosti a pak vypít a skropit svoje hlavy toutéž svatou vodou z Gangy. Bali Maharaja pak uctíval Jejich Výsosti obětuje jim kadidlo, vonné oleje, květiny, kafr a gheeové lampy, oděv a krásné ozdoby. Potom prosil Pána: 'O Pane, laskavě mi nařizuj, protože se považuji za Tvého služebníka. Kdokoliv následuje Tvoje příkazy, brzy se zbaví všech příkazů a zákazů.' Slova Bali Maharaji potěšila Jejich Výsosti a Oni přijali ty věci do rukou. Pán řekl: "Drahý Pane Bali, prosím slyš Náš důvod pro příchod sem. Šest synů Mé matky bylo zavražděno bezbožným Kamsou. Později byl zabit jako odplata za tyto bolestné hříchy. Matka Devaki se velice trápí touto pohromou a kdykoliv si na to vzpomene, bolestně pláče. Ty máš těchto šest chlapců, takže Jsme přišli je odvést na prosbu Mé matky. Všech šest jich bylo Brahmovými vnuky a byli dokonalými bytostmi. Chceme ti vyložit, jak se dostali do této ponižující situace. Dříve byli šesti syny syna Pána Brahmy, Mariciho.

Jednou velice překvapivě byl Brahma zasažen Amorovým šípem. Oslepen zatoužil po své vlastní dceři. Šest chlapců začalo vyplazovat jazyky a smát se, když to viděli, a to zapříčinilo, že upadli okamžitě ze svého božského postavení. Protože zesměšňovali velkou osobnost, přijali zrození v rodině neřestného démona Hiranyakasipu, který je donutil žít s mečem a každého si podřídít. Během bojů mezi polobohy a démony Indra porazil těchto šest svou mocnou hromovládnou zbraní. Zemřeli po mnoha utrpeních. Yogamaya pak pro ně zařídila nové zrození jako synové Matky Devaki. V tomto životě také velice trpěli tímto zrozením. Už jako malé děti byli zavražděni svým vlastním strýcem z matčiny strany, Kamsou. Matka Devaki si ovšem nebyla vědoma těchto skrytých skutečností. Považovala je za svoje syny. Chceme je vrátit Své Matce Devaki, proto Jsme tady. Když pili mléko z prsů Matky Devaki, byli okamžitě osvobozeni od všech předešlých hříchů. "Dávej pozor, Ó Bali Maharajo, následky zesměšnění oddaného Pána jsou velice bolestné. I dokonalí yogíní těžce trpí, když zneuctí Vaišnavu, co tedy říct o nižších lidech. Provinilec proti Vaišnavům musí zaplatit nebeskou cenu život za životem. Mluvím o této věci pro tvůj prospěch, abych tě naučil nikdy neubližovat Vaišnavům. Jestliže někdo uctívá Mne a zpívá Mé jméno, ale uráží Vaišnavy, musí trpět nepřerušný neúspěch ve svém oddaném životě. Ale pro ty, kdo mají v lásce a úctě Mé oddaní, Se učiním brzy dosažitelným." V písmech se říká: "Může existovat nějaká pochybnost o úspěšnosti dosažení dokonalosti službou Nejvyšší Osobnosti Božství, ale není žádných pochyb, že každý dosáhne dokonalosti službou čistým oddaným Nejvyššího Pána.' (Varaha Purana) Dále, na jiném místě (Haribhakti suddhodaya 13.76) je psáno: 'Ti, kdo pouze uctívají Pána Govindu, Kršnu, ale neuctívají a neslouží Pánovým oddaným, jsou velice drzí. Mikdy nezískají Pánovo požehnání.' Drahý Bali, jsi Mi drahý a jsi Můj služebník, proto Jsem ti odhalil tento esoterický smysl písem." Bali Maharaja pocítil božské vytržení, když slyšel Pánovy příkazy. Poslechl v té chvíli,

přivedl šest synů a obětoval je jako dar Pánovi. Pán Balarama a Pán Kršna přivedli šest chlapců Své matce Devaki. Matka Devaki byl přemožena radostí a láskou, když viděla svých šest mrtvých synů teď před sebou. Z jejích prsů proudilo mléko náklonnosti a ona kojila šest synů. Když těch šest chlapců ssálo mléko z prsů Matky Devaki, ve skutečnosti přijímali zbytky od Nejvyššího Pána. Tak získali okamžité pochopení pravdy. Padli rovně na zem jako klády a skládali poklony Nejvyššímu Pánovi a všem ostatním. Pán na ně pohlédl laskavě a začal je poučovat. Řekl: 'Nyní se musíte vrátit do nebeských vtělení polobohů, svého pravého sídla. Ale pamatujte, nikdy se neposmívejte ani nesmějte velké duchovní osobnosti. Pán Brahma je expanzí Nejvyššího Pána, proto si získal stejnou úctu jako Nejvyšší Pán. Nesmí být odsuzován, ani když něco udělá špatně. Vy jste už přerušili utrpení jako následek jeho vysmívání, tak se v budoucnosti vyvarujte takové chyby. Teď musíte jít a žádat odpuštění od Pána Brahmy, jenom tak pocítíte očištění a blaženost.' Takže, drahý bráhmáne, Jsem ti vypravoval tyto příběhy ze Šrímad-Bhagavatamu tak, abys mohl odložit svoje podezření o Pánu Nityanandovi. Pán Nityananda je nanejvýš transcendentální. Osoby s malou znalostí a zbožností nemohou pochopit Jeho postavení. Když je někdo k Němu přitahován kvůli zázrakům, jež provádí čas od času, pak také může dosáhnout osvobození. Pán Nityananda sestoupil pouze k osvobození pokleslých podmíněných duší. Budou skutečně osvobozeny pro Jeho bezpříčinnou milost.

Chování Pána Nityanandy je nad svrchovaností nějakých příkazů a zákazů. Kdo má schopnost porozumět Jeho mysli? Bez správného chápání Jeho mimořádného a nadlidského charakteru, když Ho někdo kritizuje, ačkoliv již slouží Nejvyššímu Pánovi, ještě může ztratit všechnu svou oddanost. Tak musíš okamžitě odejít do Navadvipy a dát tam každému porozumět této esoterické skutečnosti o Pánu Nityanandovi. Jestliže Ho při nějaké příležitosti někdo kritizuje, pak ho nikdo nemůže zachránit od hrozící záhuby. Na druhé straně, kdo Ho miluje a váží si Ho, je opravdu oddán Mně. To pevně potvrzuji. Kdyby se Pán Nityananda oženil s muslimskou dívkou nebo vyšel opilý z domu, Jeho lotosové nohy budou ještě uctívanější než Pána Brahmy." Mocné slovo Pána Caitanyi zazněla účinně v bráhmanově srdci. Získal blaženost a jeho důvěra a láska k Pánu Nityanandovi se obrovsky zvýšila. Bráhmána odešel do Navadvipy. Nejdříve po příchodu šel navštívit Pána Nityanandu. Bráhmána čestně přiznal své přestupky vůči Pánovi. Pán jej trpělivě vyslyšel a pak ho omilostnil Svojí bezpříčinnou milostí. Činnosti a charakter Pána Nityanandy jsou nejdůvěrnější částí Véd. Jsou nezměřitelné lidskými měřítky. Je nejvyšší mystik, také je znám jako původní Nejvyšší Pán Ananta, držící všechno hmotné stvoření na jedné z Jeho tisíce kápí. Jeho tělo je absolutní a transcendentální. Bez milosti Pána Caitanyi je nemožné Mu plně porozumět.

Různí lidé poznávají Pána Nityanandu různými způsoby. Někteří říkají, že je stejný jako Pán Balarama. Jiní říkají, že je přední a nejdražší oddaný Pána Caitanyi. Zásadně někdo říká, že je mimořádně silná expanze všemocného Pána. Mnoho lidí čestně přiznává, že nemůže pochopit Jeho charakter. Tímto způsobem lidé svobodně vyjevují svá mínění o Pánovi. Cokoliv lidé mohou říct o Pánu Caitanyovi nebo Pánu

Nityanandovi, ať Jejich lotosové nohy neustále vtiskují do mého srdce. Já prosím nohy všech a vzývám jejich požehnání, abych zrození za zrozením mohl zůstat Pánovým služebníkem a On mým věčným pánem. To je má jediná touha. Po vyslechnutí všeho toho o nekonečné milosti Pána Nityanandy, jestli někdo je tak degradovaný a hříšný, že ještě bude kritizovat Pána, pak ho pořádně praštím do hlavy. Pán Caitanya je Pánem mého Pána a mistra, Pána Nityanandy. Tato skutečnost mi dává velkou důvěru a sílu. Dostanu někdy požehnání uvidět mého Pána Nityanandu a Pána Caitanyu sedět na trůnu, obklopené všemi Svými služebníky a společníky? Všechna sláva Pánu Caitanyovi. Ó Pane Gaurango, laskavě mi požehnej, abych mohl získat útočiště u Pána Nityanandy. Spolu s touto prosbou pokorně prosím, abych ani po dosažení společnosti Pána Nityanandy nikdy nemohl zapomenout na Tvé lotosové nohy. Kdekoliv se Ty a Pán Nityananda zjevíte jako inkarnace, tam já chci být vhodný být Vaším věčným služebníkem. Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda Prabhu jsou můj život a duše. Já, Vrndavana dasa, pokorně obětuji tuto píseň Jejich lotosovým nohám.

162

161